

1. zsoltár

(Az igaz ember: Krisztus – a Fő és a Test, s azok, akik a Testhez tartoznak. Ez az "ítélet", amit ő hozott a világba – vö. János evangélium 9, 39.).

Boldog ember az, ki nem járt az istentelenek tanácsa szerint + sem a bűnösök útjára nem állt, * sem a káromlóknak székébe nem ült.

2 Hanem az Úr törvényében van teljes akarattal * és az ő törvényén elmélkedik éjjel és nappal.

3 És léssen, mint a fa, mely folyóvíz mellé plántáltatott: * megadja gyümölcsét a maga idejében.

4 Levele el nem hull, * és szerencsével jár mind, amit cselekszik.

5 Nem így a gonoszok, nem így! * hanem mint a pelyva, melyet elhány a szél a föld színéről.

6 Azért meg nem állhatnak az istentelenek az ítéletben, * sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

7 Mert ismeri az Úr az igazak útját * és az istentelenek útja elvész.

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, nálad van az üdvösség, nálad van a megigazultság teljessége és a romolhatatlan boldogság beteljesítése: add biztosítsd nekünk, hogy törvényed fölött elmélkedve haladjunk át az éjjelnek és nappalnak minden idején, s mint folyóvizektől éltetett termőfa, megteljünk gyümölcsökkel, és kegyelmeddel ékeskedjünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

2. zsoltár

(Jézus a Fölkent, az Atya örök szülöttje. Ő megtestesülésével győzelmet arat a Sátánon, s az Atya akarata szerint uralkodik mindenben és mindenkin.)

Miért háborognak a pogányok? * s hiábavalóságokat a népek miért terveznek?

2 Fölkelték a föld királyai, és a fejedelmek egybegyültek * az Úr ellen és az ő Fölkentje ellen:

3 "Törjük szét az ő bilincüket, * és vessük el magunkról igájukat!"

4 Aki a mennyekben lakik, nevet rajtuk * s az Úr megcsúfolja őket.

5 Akkor szól nékik haragjában, * és indulatában szétzavarja őket:

6 "Engem rendelt ő királlyá szent hegyén, Sionon, * hogy az ő határozatát hirdessem.

7 Az Úr mondá nékem: * Én Fiam vagy Te, én ma szültelek Téged!

8 Kérjed tőlem, és neked adom a pogányokat örökségül, * és birodalmadul a földnek határait.

9 Kormányzod őket vas-vesszővel, * és mint a cserépedényt, összetöröd őket!"

10 És most, királyok, okosak legyetek! * értsétek meg az intést, kik a föld bírái vagytok!

11 Szolgáljatok az Úrnak félelemmel, * és örvendezzetek néki rettegéssel!

12 Fogadjátok el a fegyelmet, * nehogy egyszer megharagudják az Úr, és elveszsetek az igaz útról,

13 mikor hirtelen fölgerjed az ő haragja! * Boldogok mindnyájan, kik őbenne bíznak.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, ki megadtad, hogy Krisztus, a te egyszülött Fiad a szüztől születvén az emberi természetet személyében az isteni természettel egyesítse, add meg, kérünk, hogy abban éljünk, akinek tagjai közé számláltatunk, és tenéked, Istenünknek és Atyánknak félelemmel szolgálva az örök jutalomhoz elérhessünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

3. zsoltár

(Az üldözött, kigúnyolt, megölt, sírban fekvő – de isteni ereje folytán feltámadt Krisztusról, valamint az ő sorsában osztozó Egyházzól szól a zsoltár.)

Uram, mely igen megsokasodtak, akik nyomorgatnak engem, * mily sokan támadnak ellenem!

2 Sokan mondják énfelőlem: * "nincs néki szabadulása Istenében!"

3 Pedig Uram, te fölvetted engem, * én dicsőségem, ki felmagasztalod az én fejemet!

4 Fennszóval az Úrhoz kiáltottam, * és meghallgatott engem az ő szent hegyéről.

5 Én aludtam, és mély álomban voltam, * és felkeltem, mert az Úr fölvetted engem.

6 Nem félek a népek ezreitől, kik megkönyékeztek engem * kelj fel, Uram, szabadíts meg, én Istenem!

7 Mert te arcul verted mind, akik igaztalanul fordultak ellenem, * és kitörted a bűnösök fogait.

8 Az Úré a szabadítás, * legyen áldásod a te népeden!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Áraszd ki, Urunk, áldásodat a te népedre, hogy feltámadásod által megerősítve ne féljünk attól sem, ha tévutak ezrei környékeznek is minket. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

4. zsoltár

("Csodát művelt az Úr Vele, midőn feltámasztotta halottaiból." Szent Ágoston)

Midőn segítségül hívlak, hallgass meg engem, én igazságom istene, * ki a szorongatásból tágasságra vezetted engem.

2 Könyörülj rajtam, * és hallgass meg imádságomat!

3 Emberek fiai, meddig lesztek kemény szívűek? * miért szeretitek a hiúságot, és keresitek a hazugságot?

4 Tudjátok meg, hogy csodát művel az Úr az ő szentjével, * az Úr meghallgat engem, mikor hozzá kiáltok.

- 5 Haragudjatok bár, de ne vétkezzetek, * szálljatok magatokba nyugvóhelyeteken és elcsöndesedjetek!
- 6 Áldozátok az igazság áldozatát, * és bízzatok az Úrban!
- 7 Sokan mondják: valami jót kimutat immár nekünk? * Jelként ragyogtasd fölöttünk, Uram, orcád világosságát!
- 8 Ki vígasságot adott a szívembe, * nagyobb, mint övék, mikor boruk és búzájuk bőséggel terem.
- 9 Így hát békecsöndben alszom és megnyugszom,* mert ha magam vagyok is, te megtartasz, Uram, reménycsöndben.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Hallgass meg minket, Uram, és könyörülj rajtunk szorongatásunk idején, – s ki egyedül művelhetsz csodát népedben, adj lelki vígasságot nekünk, kiket jövődjé ajándékaid biztos reménycsöndébe helyeztél. A mi Uram, Jézus Krisztus által. Amen.

5. zsoltár

(A keresztény ember lelkének templomában leborul Ura előtt, elhatárolja magát a sötétség cselekedeteitől, s kéri Isten segítségét, hogy a világosság fiaként élhessen.)

- Halljad meg, Uram, szavaimat, * értsd meg az én kiáltásaimat!**
- 2 Figyelmezz az én hívó szavamra, * én Királyom, és én istenem!
- 3 Mert neked könyörgök, Uram, már kora reggel, + halljad meg hangomat, * elődbe állok reggel és feléd tekintek.
- 4 Mert nem olyan Isten vagy te, akinek tetszenék a gonoszság, + s a bűnös nem lakhat meg nálad, * az igaztalan ember nem marad meg a színed előtt.
- 5 Gyűlöled mind, akik gonoszságot cselekszenek, + elveszted mind a hazugokat, * utálja az Úr a vérszopó és álnok embert.
- 6 Én pedig irgalmaddal eltöltve belépek a te házádba, * istenfélelemben imádkozom szent templomodnál.
- 7 Uram, ellenségeim miatt te vezérelje igazságodban engem, * egyengesd előttem útadat!
- 8 Mert szájukban nincsen igazság, * üres az ő szívük.
- 9 Nyitott sír az ő torkuk, + nyelvükkel ármánykodnak, * íteld meg őket, Isten!
- 10 Bukjanak bele terveikbe, + sok istentelenségük miatt taszítsd el őket, * mert fölingereltek, Uram, téged.
- 11 És örüljenek mindnyájan, akik benned bíznak * vigadozzanak mindörökké.
- 12 Oltalmad alá veszed őket, és megdicsőülnek benned, * akik szeretik a te nevedet.
- 13 Mert te, Uram, megáldod az igazat, * körülveszi őt, mint a pajzs, a te jóakaratom!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Jóságos Atyánk és Urunk, ki a megtört szívűeknek kiáltásait megérted, mielőtt még kimondanák: tégy minket a Vigasztaló Léleknek templomává, hogy méltókká legyünk a mennyei jóakarát pajzsával körülvéten. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

6. zsoltár

(A bűnbánó ember feltárja Isten előtt testi-lelki sebeit, kéri irgalmát, s kérése meghallgatásának tudatában máris új életre támadva énekel Urának.)

Uram, ne büntess engem haragodban, * ne sújtsál engem felindulásodban.

2 Könyörülj rajtam, Uram, mert erőtlen vagyok, * gyógyíts meg, Uram, mert megháborodtak csontjaim.

3 És igen megrendült az én lelkem, * te pedig, Uram, meddig vagy még távol?

4 Térj hozzám, Uram, és mentsd ki lelkemet, * szabadíts meg engem irgalmasságodért!

5 Mert nincs, aki a holtak közt megemlékeznék rólad, * a sírban pedig ki ad néked hálát?

6 Elfáradtam sóhajtozásomban + könnyekkel áztatom minden éjjel ágyamat, * könnyhullatással öntözöm ágyamat.

7 Elhomályosodtak a búsulástól szemeim, * megaggottam ellenségeim között.

8 Távozzatok tőlem mindnyájan, kik gonoszságot cselekesztek, * mert meghallgatta az Úr az én sírásom szavát.

9 Meghallgatta az Úr könyörgésemet, * az Úr elfogadta imádságomat.

10 Piruljanak ellenségeim és zavarodjanak meg mindnyájan, * hátráljanak és szégyenüljenek meg hirtelen.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Uram, ne büntess minket haragodban, és ne sújtsál minket felindulásodban, a fenytés keménységét kapcsolod össze az irgalom szelídségével, hogy ne büntető csapás legyen számunkra, amit most szenvedünk, hanem fegyelmedre nevelő isteni eszköz. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

7. zsoltár

(Az Egyháznak panaszja az üldözések között: tudja, hogy a Sátánnak és csatlósainak támadása között csak Urában bízhat, s tudja, hogy a történelem végén Isten szétválasztó ítélete igazolni fogja őt.)

Uram, én Istenem, tebenned bízom, * mentes meg üldözőimtől, és szabadíts meg engem!

2 Nehogy elragadják, mint az oroszlán, az én életemet, * és szétszaggassanak, mert nincsen, aki megmentsen.

3 Uram, én Istenem, ha úgy cselekedtem, * ha gonoszság vagyok a kezeimben,

- 4 ha visszafizettem volna a rosszat, amit nekem tettek, * ha megraboltam ellenségemet, és kifosztva hagytam el,
- 5 akkor üldözzön az ellenség és fogjon el engem, + tapossa meg a földön életemet, * és dicsőségemet porrá tegye.
- 6 Kelj fel, Uram, haragodban, * kelj fel ellenségeim dühössége ellen,
- 7 és kelj fel, én Istenem * arra az ítéletre, melyet Te rendeltél!
- 8 Vegyen körül téged a népek gyülekezete + foglalj el fölöttük trónodat: * Az Úr ítéli a népeket.
- 9 Ítéld meg engem, Uram, igazságom szerint, * és tégy velem ártatlanságom szerint.
- 10 Szűnjék meg a bűnösök gonoszsága, + és erősítsd meg az igazat * szívek és vesék vizsgálója, igazságos Isten!

- (II) 11 Az én segítségem az Úrnál vagy, * ki megszabadítja az egyenes-szívéket.
- 12 Az Isten igaz bíró, erős és hosszantűrő, * vajon örökké tart-e a haragja?
  - 13 Ha meg nem tértek, fegyverét kivonja, * keziját megfeszíti és reátok emeli,
  - 14 abba helyezi a halál hordozóit: * égető nyilakat készített.
  - 15 Íme, aki jogtalanságot vajúdik * bajt fogant és álnokságot szül.
  - 16 Vermet nyitott, és kiásta azt, * beleesett a csapdába, melyet önmaga készített.
  - 17 Visszafordul a rontás az ő fejére, * elborítja őt önnön gonoszsága.
  - 18 Én pedig hálát adok az Úrnak igazságáért, * és éneklek a Fölséges Úr nevének.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Szíveknek vizsgálója, ó Isten! ments meg minket üldözőinktől, és add, hogy ítéletednek várásában elménk biztos védelmet találjon, s kívánjon visszafizetni ellenségeinknek rosszal a rosszért. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

8. zsoltár

(Isten csodálatosan kiténtette az embert már a teremtés alkalmával, amikor kezének művei fölé állította. Azután Krisztusban, akiben emberi nemünk minden teremtmény fölé emeltetett, olyan dicsőséggel és tisztességgel koronázta meg, mely a Fiúval való együtt-uralkodásban fog beteljesülni.)

- Uram, mi Urunk! * mily csodálatos a te neved az egész földön!
- 2 Mily magasztos a te dicsőséged * minden egek fölött!
  - 3 Kisdedek és csecsemők szája által vitted végbe a dicséretet ellenségeid miatt, * hogy elhallgattasd az ellenséget és a káromlót.
  - 4 Látom az eget, a te ujjaidnak alkotását * a holdat és a csillagokat, melyeket te rendeltél.
  - 5 Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? * mi az ember fia, hogy őt meglátogatod?

- 6 Csak egy kevéssel tetted őt kicsinyebbé az angyaloknál, + dicsőséggel és tisztességgel koronáztad, * és kezded minden művei fölé állítottad.
- 7 Mindeneket lábai alá vetettél, + a juhokat és minden házi állatokat, * azonfelül a mezőknek vadjait,
- 8 az égi madarakat és a tenger halait, * melyek bejárják a tenger ösvényeit.
- 9 Uram, mi urunk! * mily csodálatos a te neved az egész földön!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A te csodálatos nevedet, mindenható Isten, esedezve kérjük, hogy aki mind a teremtményeket az ember szolgálatára rendelted, alakíts minket kegyesen a neked való szolgálat kötelességére méltóvá. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

9. zsoltár

(A zsoltár egyszerre fejezi ki a földi viszontagságok között élő ember, a kísértéseknek kitett hívő, és az örök megváltásra sóvárgó Egyház jajszavát, esdeklését, bizalmát és hálaadását.)

- Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből, * hirdetem minden csodatetteidet.**
- 2 Vigadok és örvendezem benned * dicséretet zengek a te nevednek, ó Fölséges!
- 3 Mert ellenségeim visszafordultak, * megerőtlenültek és elpusztultak a te színed előtt.
- 4 Mert végbevitted ítéletemet és ügyemet, * királyi trónusodra ülven igazságot tettél.
- 5 Megfenyítetted a pogányokat, és elpusztítottad az istentelent, * nevüket eltörölted örökre és mindörökkön örökké.
- 6 Az ellenség elveszett, + örökös sivataggá lettek a városok, miket leromboltak, * emlékük is eltűnt velük együtt.
- 7 Az Úr pedig trónol örökké, * elkészítette az ítélethez királyi székét.
- 8 És megítéli a földkerekséget igazságban, * méltányosságban a népeket.
- 9 És menedéke lesz az Úr az elnyomottnak, * menedéke a kellő időben, a szorongatás napján.
- 10 És bízanak benned, akik ismerik a te nevedet, * mert nem hagytad el, Uram, a téged keresőket.
- (II) 11 Énekeljetek az Úrnak, ki Sionban lakik * hirdessétek a népek között az ő tetteit.
- 12 Mert a kiontott vért számon kérve megemlékezett róluk * nem felejtette el a szegények kiáltását.

- 13 Könyörülj rajtam, Uram + lássad, mint sanyargatnak ellenségeim, *
ki fölemelsz engem a halál kapuiból,
14 hogy hirdessem mind a te dicséretedet Sion leányának kapuiban, *
örvendezzenek a te szabadításodon.
15 Beleestek a pogányok a verembe, mely készítették, * fennakadt
lábuk a törben, amelyet elrejtettek.
16 Kinyilvánítja magát az Úr ítéletet tartván, * saját kezének művei
által veszett el a bűnös.
17 Pokolba térnek a bűnösök, * mind a pogányok, akik elfelejtik az
Istent.
18 Mert nincsen elfeledve végleg a szegény, * és nem lesz hiábavaló
örökre a szegények várakozása.
19 Kelj fel, Uram, ne hatalmaskodjék az ember, * állítsd ítéletre a
pogányokat színed elé!
20 Bocsásd rájuk, Uram, a rettegést, * tudják meg a népek, hogy ők
csak emberek.

- (III) 21 Miért, Uram, miért állasz olyan távol? * elrejtőzöl a
szükségnek és a szorongatásnak idején?
22 Midőn kevélykedik az istentelen, s üldözi a szegényt, * hogy
elfogja őt fondorlatos cseleivel.
23 Mert szívének kívánságaival dicsekszik a bűnös * és magára mond
áldást a fösvény.
24 Megveti gögösen a bűnös az Urat, mondván: * "Nem kéri számon,
nincsen Isten!"
25 Ez minden gondolata, * és szerencsések útjai minden időben.
26 Messze vannak ítéleteid az ő arcától, * és ellenségeit kicsúfolja.
27 És azt mondja szívében: "Én meg nem ingok, * baj nélkül élek
nemzedékről nemzedékre."
28 Az ő szája átokkal van tele, csalással és álnoksággal, * nyelve alatt
ártás és gonoszság.
29 Lesben áll az utak mentén, * és megöli titkon az ártatlant.
30 Szemei a szegényt figyelik, * leselkedik a rejtekben, mint oroslán
az ő barlangjában.
31 Leselkedik, hogy elragadja a szegényt, * elragadja a szegényt,
csapdájába ejtvén.
32 Földre lapul és ráront, és hullanak a szegények, * az ő karjának
erejétől.
33 És azt mondja szívében: + "Elfelejtí az isten, * elfordítja arcát, és
nem látja meg sohasem."

- (IV) 34 Kelj föl, Uram Isten, emeld föl kezedet, * ne feledkezzél el a
szegényekről!
35 Miért veti meg a gonosztevő az Istent? * miért mondja a szívében:
"Nem kéri számon"?
36 De Te láttad + te figyeled a rossztettet és a szenvedést, * hogy
kezedbe ejtsed őket.
37 Terád hagyatott a szegény, * az árvának te lettél segítője.
38 Törd össze a bűnösnek és a gonosztevőnek karját, * és ha keresik
majd gonosz művét, nem találják.

39 Király az Úr örökké és minden időkre, * elvesztek majd, ti pogányok, az ő földjéről.

40 A szegények vágyakozását meghallgattad, Uram, * megerősítetd szívüket és füled rájuk figyel,

41 hogy ítéletet tégy az árvának és a megalázottnak, * hogy ne keltsen többé rettegést senki, földből való ember.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Atyai figyelmedet fordítsd hálaadó vallomásunkra, kegyelmes Isten, aki sohasem szoktad elhagyni a benned bízókat, – hogy fölemeltetvén az örök halál kapuitól, a Kísértőnek elrejtett csapdáitól biztonságosan megmeneküljünk, és szabadításodon mindenkor örvendhessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

10. zsoltár

(Az Isten szentsége ítélet a bűn fölött, ugyanakkor az ő jósága meghívás a bűnösnek a megtérésre, a megtérteknek pedig ígéret az ő színe látására.)

Az Úrban bízom, miért mondjátok hát az én lelkemnek: * "menekülj a hegyekbe, mint a madár!"

2 Mert íme, a bűnösök felvonták íjukat, + a húrta helyezték nyilaikat, * hogy rálőjék titkon az igazszívűekre.

3 Mert ha az alapok is elrontatnak, * az igaz mit cselekedhet?

4 Az Úr az ő szent templomában, * az Úr, a mennyben az ő trónja.

5 Az ő szemei a szegényre néznek, * pillantása megvizsgálja az emberek fiait.

6 Az Úr megvizsgálja az igazakat és gonoszakat, * s lelke gyűlöli azokat, kik a gonoszságot szeretik.

7 Parazsat hullat a bűnösökre, * tűz és kénkö és égető szélvész az ő kelyhüknek osztályrésze!

8 Mert igaz az Úr, és igazságot szeret, * és az igazak meglátják az ő arcát.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Nézzenek atyai szemeid szegény és megalázott személyünkre, ó mindenható Urunk, – s add reánk a hitnek fegyvereit, hogy a bűnösök nyilaitól megmenekedvén az igazságot megtartani képesek legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

11. zsoltár

(Az Istentől magát függetlenítő ember embertársainak is ellenségévé válik. Az igaz embernek a gonoszság közepette is ki kell tartania Isten ígéje mellett.)

Szabadíts meg engem, Uram, mert megfogyatkoztak a szentek, * és megkevesedtek a hűségesek az emberek fiai között.

- 2 Hamisságokat beszélt mindenki az ő felebarátjának, * álnok ajakkal és kettős szívvel szólottak.
- 3 Veszítse el az Úr mind az álnok ajkakat, * a kérkedő nyelveket,
- 4 kik ezt mondják: "Hatalmat szerzünk nyelvünkkel, + mi rendelkezünk ajkunkkal, * ki lenne a mi urunk?!"
- 5 A szűkölködők nyomorúságáért és a szegények sóhajai miatt + íme, fölkelek, mondja az Úr, * megszabadítom őt, akit megvetettek.
- 6 Az Úr beszédei tiszta beszédek, + tűzben próbált ezüst, * a földtől elválasztott, hétszeresen megtisztított.
- 7 Te, Uram, megtartasz minket, és megőrizel minket, * e nemzetséggel szemben mindörökké,
- 8 míg körös-körül gonoszok járnak, * és a hitvány emelkedik föl az emberek között.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Nézz irgalommal a mi esendőségünkre, szentséges atyánk, s engedd nekünk, hogy beszédeidet tiszta szívvel megőrizzük, s így az esztelenek kérkedő álnokságát képesek legyünk elkerülni.

12. zsoltár

(A szorongatás közben is bizalommal Urára néző ember éneke, aki azért könyörög, hogy az igazi ellenségtől és az igazi, örök haláltól szabadítsa meg őt Jótevője.)

- Uram, meddig felejtess el engem ily nagyon? * meddig fordítod el orcádat tőlem?**
- 2 Meddig kell még gondok közt lenni lelkemben? * fájdalmat hordozni szívemben naponként?
- 3 Meddig hatalmaskodik fölöttem az én ellenségem? * tekints reám, és hallgass meg engem, én Uram, Istenem!
- 4 Világosítsd meg szemeimet, nehogy egyszer elaludjam a halálban, * ne mondhassa az én ellenségem: hatalmat vettem rajta.
- 5 Akik szorongatnak engem, örvendeznek, ha meginognék, * de én irgalmasságodban bízom.
- 6 Örvendezik szívem a te szabadításodban + éneklek az Úrnak, aki jókat adott nékem, * zsoltárt mondok a fölséges Úr nevének.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ne fordítsd el tőlünk orcádat, mindenható Isten, nehogy hatalomra jusson fölöttünk az Ellenség, – hanem szívünket úgy áraszd el az üdvösséged örömeivel, hogy a második halál örökös alvását elkerülhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

13. zsoltár

"Amikor elhatalmasodott a bűn, még bőségesebb lett a kegyelem" – Róm. 5, 20.

Mondá az esztelen az ő szívében: * "Nincsen Isten."

2 Megromlottak és utálatosságokat műveltek, * nincsen, aki jót cselekedjék.

3 Letekint az Úr a mennyből az emberek fiaira, * hogy lássa, van-e közöttük értelmes és Istent kereső.

4 Mindnyájan elhajlottak, mind együtt megromlottak, * nincsen, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sem.

5 Nyitott sír az ő torkuk, + nyelvükkel ármánykodnak, * áspisok mérge az ő ajkuk alatt.

6 Szájuk telve van keserűséggel és átokkal, * gyors az ő lábuk a vérontásra.

7 Romlás és szerencsétlenség az ő útjukon, + a békesség útját nem ismerik, * nincs az Isten félelme szemük előtt.

8 Hát nincsen értelem bennük, kik gonoszságot tesznek? * kik felfalják népemet, mint a kenyeret?!

9 Az Urat segítségül nem hívták, + de rettegnek majd félelemmel, * mert az Úr az igaz nemzetséggel vagyon.

10 Ti megcsúfoltátok a szegénynek szándékát, * de az Úr az ő reménysége.

11 Ki hoz Sionból Izraelnek szabadulást? + midőn az Úr megfordítja népének fogságát, * örvendezik majd Jákob és vigad Izrael.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Méltóztass, Uram, letekinteni a mennyből az emberek fiaira, és add felismernünk a békesség útját, hogy megszabadulva a vétkek szolgaságából, a mennyei Jeruzsálem lakóhelyét élvezhessük.

14. zsoltár

(A mennyei hajlék felé zarándokló ember az Úr parancsainak megtartásával, tiszta étellel mutatja meg istenszeretét.)

Uram, ki lakozhat a te hajlékodban? * s ki nyugodhat a te szent hegyeden?

2 Aki makula nélkül jár és igazságot cselekszik * aki igazat szól az ő szívében.

3 Aki nem cselekszik álnokságot nyelvével + s felebarátjának gonoszát nem tesz * és gyalázatot nem szerez felebarátjának.

4 Semmivé lett szemében a gonosztevő * az istenfélőket pedig dicsőíti.

5 Esküvését kárával is megállja + pénzét uzsorára nem adja * vesztegetést nem fogad el az ártatlan ellen.

6 Ki eszerint cselekszik * nem rendül meg soha örökké.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Látogass meg minket, Urunk, míg tőled távol kell e testben zarándokolnunk, és tedd, hogy ingyenes ajándékod jóvoltából az örökkévaló hajléknak lakói lehessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

15. zsoltár

(Az alvilágból feltámadt Krisztus Egyházának mintája: meghalt a bűnnek és egyedül Istennek él.)

- Tarts meg engem, Uram, * mert tebenned bízom.
- 2 Mondtam az Úrnak: én Istenem vagy Te, * nincs más javam kívüled.
- 3 A szentekben, kik e földön vannak, a jeles férfiakban, * bennük van minden gyönyörűségem.
- 4 Íme, megsokasodik azok nyomorúsága, * kik más istenek után futnak.
- 5 Véres italáldozataikból nem áldozom! * föl sem veszem nevüket ajkamra!
- 6 Az Úr az én örökségem és kelyhem osztályrésze, * Te vagy, ki örökségemet megadod nékem.
- 7 A mérőzsinór jeles részt szabott nekem, * mily szépséges az én örökségem!
- 8 Áldom az Urat, ki értést adott nekem, * s az én bensőm még éjjel is figyelmeztet engem.
- 9 Szemem előtt az Úr mindenkor, * jobbomon van, azért nem ingadozom.
- 10 Ezért örvendezik a szívem és megvidul a bensőm, * az én testem is reménységben nyugszik.
- 11 Mert lelkeket az alvilágban nem hagyod, * s nem engeded, hogy a te szented romlást lásson.
- 12 Megismerteted velem az élet útjait, + az öröm teljességét a te színed előtt, * jobbod felől a gyönyörűségeket mindörökké.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Tartsd meg, Uram, a benned bízókat, s tégy olyanná minket, hogy bennünk kedvedet találhasd, – hogy feltámadásodnak örömeiben magunk is megdicsőülve, szenteiddel együtt jobbod felől az örök gyönyörűségeket elnyerhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

16. zsoltár

(A földi élet kísértései között élő ember, amikor Istenhez kiált, egyben néki adott hűségnyilatkozatát is megújítja.)

- Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, * figyelmezz könyörgéseimre!**
- 2 Vedd füledbe imádságom szavát, * mert nem álnok ajkáról való.
- 3 Tőled jöjjön elő az én ítéletem, * vizsgálják ki szemeid az igazságot.
- 4 Tedd próbára a szívemet, és látogasd meg éjjel, + tűzzel próbálj meg engem, * és nem találsz bennem hamisságot.
- 5 Nem vétkezik szájam azzal, hogy emberekhez szabná beszédét, * ajkadnak szavaiért megőrzöm magam a gonosz utaktól.

- 6 Tartsd meg lépésemet a te ösvényeden, * hogy meg ne inogjanak lábaim.
- 7 Én kiáltottam, mert meghallgatsz engem, Isten, * hajtsd hozzám füledet, és hallgasd meg beszédemet!
- 8 Mutasd meg irgalmasságodnak csodáit, * ki megmented az üldözőktől azokat, kik Benned, a te jobbodban bíznak.
- 9 Vigyázz reám, mint szemed fényére, + és oltalmazz meg szárnyaidnak árnyéka alatt, * a gonoszok elől, kik sanyargatnak engem.

(II) 10 Körülvettek engem ellenségeim, + érzéketlenségbe zárták szívüket, * és szájuk kevélységet szólott.

11 Körüljárván, íme, bekerítették engem, * szemük csak azt nézi, hogy a földre sújtsanak.

12 Tekintetük, mint a prédálni készülő oroslán, * mint orozslánkölykök a leshelyen.

13 Kelj föl, Uram, + menj ellene és buktasd el őt, * mentsd meg lelkemet a te karoddal a gonosztól,

14 a te kezeddal, Uram, a halandóktól, * azoktól, kik az életből csak múlandó részt vesznek.

15 Töltsd be javaiddal testüket, + bővelkedjenek fiaik is, * és a maradékot gyermekeikre hagyják.

16 Én azonban igazságban látom meg a te arcodat, * és amikor fölkelek, betölt majd engem színed látása.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Fordítsd, Urunk, szívünknek szemét a te ítéleted valóságának szemléletére, hogy bár itt a földön lelki tüzek tesznek próbára minket, beteljük a megigazultság gyümölcseivel a te színed előtt. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

17. zsoltár

(Az Isten minden tette "ítélet", mely kinyilvánítja az ő fenségét, szabadulást szerez övéinek: Izraelnek, az Egyháznak, az egész megváltott emberiségnek, minden egyes krisztusi léleknek –, és egyben szétválasztja a világosságot a sötétségtől. "Ítélet van most a világon« " A vihar képe ennek a hatalmas Istennek és egyben az utolsó Ítéletnek is szimbóluma.)

Szeretlek téged, Uram, én erősségem, * Uram, én kősziklám, én menedékem és szabadítóm!

2 Én Istenem, én segítőm, * és őbenne bízom.

3 Én védelmezőm és szabadulásomnak ereje, * aki fölvesz engem.

4 Dicsérvén hívom az Urat, * és ellenségeimtől megszabadulok.

5 Körülvettek engem a halál kínjai, * és a gonoszság árjai megháborítottak engem.

6 Az alvilág kínjai körülvettek engem, * megfogtak engem a halál tőrei.

7 Szorongatásomban segítségül hívtam az Urat, * az én Istenemhez kiáltottam.

8 És meghallotta szavam az ő szent templomából, * és eljutott füleibe az ő színe előtt való kiáltásom.

(II) 9 Megindult a föld és megrendült, + ütésétől a hegyek alapjai megremegetek, * megremegetek, mert ő haragra gerjedt.

10 Füst szállt fel az ő haragjában, + és tűz gyulladott orcájától, * parazsak izzottak attól.

11 Meghajtotta az egeket és alászállott, * és homály a lábai alatt.

12 És fölébe ment a keruboknak és szállott, * röpült a szelek szárnyain.

13 Rejtekhelyévé tette a sötétséget, * sátorává a sötét vizeket az ég felhőiben.

14 Arcának fényessége előtt felszakadtak a felhők, * íme, jégeső és tűzparázs.

15 És dörgött az Úr az égből, + és hallatta hangját a Fölséges, * jégeső és tűzparázs.

16 És kibocsátotta nyilait és szétszórta őket, * villámokat küldött és megzavarta őket.

17 Előtűntek a vizek forrásai, * és feltárultak a földkerekség alapjai

18 a te feddésedtől, ó Uram, * a te haragod szelének fúvásától.

19 Kinyújtá kezét a magasságból és fölvelt engem, * a sok vizekből fölemelt engem.

20 Megmentett az én legerősebb ellenségeimtől, + azoktól, kik gyűlöltek engem, * kik elhatalmasodtak rajtam.

21 Rám támadtak az én nyomorúságomnak napján, * de az Úr lett oltalmam.

22 És kivitt engem a tágasságra, * megszabadított, mert kedvelt engem.

(III) 23 És megfizet nekem az Úr igazvoltom szerint, * kezem tisztasága szerint fizet meg nekem.

24 Mert megőriztem az Úrnak útjait, * és nem hagytam el gonoszul az én Istenemet.

25 Mert minden ítélete az én szemem előtt, * és nem vettem el az ő törvényeit.

26 Így makulátlanul vagyok övele, * és visszatartom magam gonoszságaimtól.

27 És megfizet nekem az Úr igazvoltom szerint, * melyet szemei látnak, kezem tisztasága szerint.

28 A szenttel szent leszel, * és ártatlan az ártatlannal,

29 a tisztával tiszta leszel, * és elfordulsz az elfordulttól.

30 Mert te az alázatos népet megszabadítod, * és a kevélyek szemeit megalázod.

31 Mert te gyűjtöd meg az én szövétnekemet, Uram, * én Istenem, világosítsd meg sötétségemet!

32 Mert általad megyek át az ellenség táborán, * és az én Istenem által megyek át a kőfalakon.

(IV) 33 Szeplőtelen az Isten útja, + tűzben kipróbáltak az Úr szavai, * ő minden benne bízónak oltalmazója.

- 34 Mert kicsoda Isten az Úron kívül? * kicsoda erősség a mi Istenünkön kívül?
35 Isten az, ki felövezett engem erősséggé, * és makulátlanná tette utamat.
36 Ki olyanná tette lábamat, mint a szarvasét, * és magas helyre állított engem.
37 Ki harcra tanítja kezeimet, * és megfeszítik a rézijat karjaim.

- (V) 38 És nekem adtad a te szabadításodnak pajzsát, + és jobbkezed fölemelt engem, * a te szelídséged nevelt engem.
39 Megtágasítottad a lépteimet, * és el nem gyöngültek a lábaim.
40 Üldözöm ellenségeimet és elfogom őket, * nem térek vissza, míg el nem fogynak.
41 Összetöröm őket, és föl nem kelnek, * a lábaim alá esnek.
42 És felövezted engem erősséggel a harcra, * elbuktattad az ellenem támadókat.
43 És megfutamtottad ellenségeimet, * és gyűlölőimet szétszórtad.
44 Kiáltottak, és nem volt, aki megszabadítsa őket, * az Úrhoz, és meg nem hallgatta őket.
45 Összetörtem őket, s olyanok lettek, mint a por a szél előtt, * mint az utcák sarát, eltöröltem őket.
46 Megmentettél engem a nép ellentmondásától, * a pogányok Fejévé tettél engem.
47 A nép, akit nem ismertem, szolgál nekem, * s mihelyt hallottak, engedelmessé váltak nekem.
48 Az idegen fiak meghódoltak nekem, + az idegen fiak erőtlenné váltak, * rettegtek az ő hajlékukban.

- (VI) 49 Éljen az Úr, és áldott az én Istenem! * magasztaltassék az én szabadulásom Istene!
50 Isten, aki bosszúállást adsz nékem, + a népeket alám veted, * szabadítóm az én haragvó ellenségeimtől.
51 Az ellenem támadók fölé magasztalsz engem, * az álnok embertől megmentesz engem.
52 Azért hálát adok neked, Uram, a népek között, * és a te nevednek dicséretet mondok.
53 Ki nagyra tette királyának üdvét, + irgalmasságot cselekedvén az ő fölkentjével, Dáviddal * és annak ivadékával mindörökké.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Reménységünknek kösziklása, s menedékünk a szorongatások között, legkegyesebb Atyánk, szabadíts meg minket ellenségüktől és a halál töreitől, hogy kiemeltetvén a minket körülvevő szorongatások sokaságából, hogy ártatlan tisztasággal és magunkat teljes adva énekelhessük szent nevednek a dicséret szoltárait. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

18. zsoltár

(Az Ige dicsérete: az Igéé, aki kezdetben vala Istennél, aki által minden lett, és aki midőn testté lön és közöttünk lakozék, önmaga lett számunkra a Törvény.)

Az egek az Isten dicsőségét hirdetik * és kezének műveiről beszél a mennybolt.

2 Egy nap a másnak zengi az igét * az éj az éjszakának továbbadja e tudást.

3 Nem olyan beszéd ez, s nem olyan szavak * hogy ne foghatnád föl a hangjukat.

4 Minden földre eljut a zengésük * a földkerekség széléig az ő igéjük.

5 Ott szerzett a Napnak lakást + és az, mint Völegény kilépett házából * hogy ujjongással, mint a Hős, befussa útját.

6 Kijön a magas mennyből + és a mennyeknek magasába visszatér * és az ő melege mindenkihez elér.

(II) 7 Az Úr törvénye szeplőtelen, felüdíti a lelket, * az Úr bizonyága hűséges, bölcsességet ad a kicsinyeknek.

8 Az Úr igazságai egyenesek, megvidámítják a szíveket, * az Úr parancsolata fénylő, megvilágosítja a szemeket.

9 Az Úr félelme szent, megmarad örökkön örökké, * az Úr ítéletei igazak, igazoltak mindenestől.

10 Kívánatosabbak az aranynál és sok drágakőnél, * édesebbek a méznél, a csorgatott méznél.

11 Bizony meg is tartja azokat a te szolgád, * megtartásukban nagy jutalom vagyon.

12 A vétkeket ki érti meg? + az én titkonvaló bűneimből tisztíts meg engem, * és a kevélységtől óvd meg a te szolgád!

13 Ha nem uralkodik rajtam, akkor szeplőtelen leszek, * és a nagy büntől tiszta.

14 Legyen kedves előtted az én szám beszéde, * és szívem gondolata a te színed előtt mindenkor.

15 Uram, én segítőm, * és én megváltóm!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Végtelen kegyességű Isten, aki a szüzi hajlékból kiléptél, majd minket megszabadítottál, majd a mennyeknek magasába emelkedve az Atya jobbjára magaddal vittél: mérhetetlen irgalmadat arra kérjük, hogy miután törvényeiddel megtérítettél, parancsolataiddal megvilágosítottál, bizonyoságaiddal megokosítottál, hadd legyünk képesek a nyílt és a titkos vétkektől megtisztulni. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

19. zsoltár

(A választott nép fölként Királya a Dávid házából származó Messiás előképe.)

Hallgasson meg téged az Úr a háború napján, * oltalmazzon téged Jákob Istenének neve!

2 Küldjön neked segítséget az ő szentélyéből, * és Sionból védelmezzen téged!

- 3 Emlékezzék meg minden áldozatodról, * és égőáldozatod kedves legyen!
  - 4 Cselekedjék veled szíved szerint, * és minden szándékodat teljesítse!
  - 5 Hogy örülhessünk a te szabadításodban, + és a mi Istenünknek nevében zászlót emeljünk, * teljesítse az Úr minden kérésedet!
  - 6 Immár megismertem, hogy megszabadította az Úr az ő krisztusát, + meghallgatta őt szent egéből, * jobbjá hatalmasan megszabadította.
  - 7 Ezek a harci szekerekben, amazok a lovakban, * mi pedig a mi Urunk, Istenünk nevében keresünk segítséget.
  - 8 Ők meghanyatlottak és elestek, * mi pedig fölkeltünk és kiegyenesedtünk.
  - 9 Uram, tartsd meg a királyt, * és hallgass meg minket a napon, melyen segítségül hívunk téged.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Teljesítsd, Uram, kéréseinket, s fogadj el minket, mint neked kedves, egészen-elégő áldozatot, – hogy miután az Ellenség harci szekereit mint Királyunk, ártalmatlanná tetted, szabadító segítségeden mindenkor vigadhassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

20. zsoltár

(Krisztus királyságában részesül az Egyház, a megszentelt nép, e "királyi papság", és minden egyes Krisztussal egyesült ember.)

- Uram, a te erődben vigad a Király, * és szabadításodon hangosan ujjong.**
- 2 Szíve kívánságát megadtad néki, * és ajkának kéréseit nem tagadtad meg tőle.
  - 3 Mert elébe siettél édességes áldásokkal, * a fejére koronát tettél drágaköböl.
  - 4 Életet kért tőled, és megadtad néki, * a napok teljességét örökké és mindörökkön örökké.
  - 5 Nagy az ő dicsősége a te szabadításodban, * dicsőséget és nagy ékességet teszel reá.
  - 6 Mert áldássá teszed őt századoknak századain keresztül, * megvidámítod őt a te arcodnak örömeivel.
  - 7 Mert a Király az Úrban bízik, * és a Fölségesnek irgalmasságában meg nem rendül.
  - 8 Találja meg kezéd ellenségeidet, * a te jobbkezéd találja meg mind, akik téged gyűlölnék.
  - 9 Mint tüzes kemence, olyanokká teszed őket megjelenésed idején, + összezavarja őket az Úr haragjában, * és a tűz megemészti őket.
  - 10 Ivadékukat is eltörlöd a földről, * és magvukat az emberek fiai közül.
  - 11 Mert gonoszat terveztek ellened, * tanácsot tartottak, de véghez nem vihették.
  - 12 Megfutamítottad őket, * és ijadat ellenük fordítottad.

13 Emelkedj fel, Uram, erődben! * mi éneklünk és zengjük a te hatalmadat!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Áldj meg, Urunk, minket édességes áldással, és kívánságainkat, amennyiben neked kedvesek, kérünk, teljesítsd, – hogy míg hatalmad műveit kedvesen folyó hangokkal zengjük, napjaink teljességét az örök életben elérhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

21. zsoltár

(A szenvedő Messiás: új Ádám a megváltottak gyülekezetében, abban a népben, melyet az ő halála és feltámadás által teremtett az Úr.)

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem * miért vagy messze kiáltásom szavától?

2 Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem hallgatsz * és éjjel, és nem figyelsz reám?!

3 Pedig te a szent helyen lakol * Izraelnek dicsősége!

4 Tebenned bíztak atyáink, * bíztak, és megszabadítottad őket.

5 Hozzád kiáltottak és megszabadultak, * tebenned bíztak és meg nem szégyenültek.

6 Én pedig féreg vagyok már és nem is ember * emberek gyalázata és a nép megvetettje.

7 Mindnyájan, akik látnak engem, megcsúfolnak engem * ajkukkal megszólalnak és fejüket hajtogatják:

8 "Az Úrban bízott, mentse meg őt! * szabadítsa meg, ha kedveli őt!"

9 De te vagy Uram, aki kihoztál engem anyámnak méhéből * én reménységem, mióta emlőjére vett anyám.

10 Átadtam neked, mihelyt megszülettem * anyám méhétől fogva Te vagy én Istenem.

11 Ne távozzál messze tőlem + mert a szorongatás közel vagyok * és nincs, ki nékem segítséggel legyen.

(II) 12 Körülvett engem ökrök serege * erős bikák megkörnyékeztek engem.

13 Rámtátották a szájukat * mint ragadozó és ordító oroszlán.

14 Mint a víz, kiöntettem * és elszakadoztak egymástól minden csontjaim.

15 Az én szívem, mint az olvadt viasz * testemnek bensejében.

16 Kiszáradt, mint a cserép az én torkom + nyelvem az ínyemhez tapadt * a halál porába vetettél engem.

17 Mert körülvettek engem az ebek * a gonoszok gyülekezete reám szállott.

18 Átlyuggatták kezeimet és lábaimat * és megszámlálták minden csontomat.

19 Csak néznek és szemlélnek engem * elosztották maguk között ruháimat és köntösömre sorsot vetettek.

- 20 De te, Uram, ne légy messze tőlem! * én erősségem, az én segítségemre siess!
21 Ragadd el a kard élettől, ó Isten, az én lelkemet * s mi bennem a legdrágább, az ebek hatalmából!
22 Szabadíts meg engem az oroszlán szájából * és a vadak támadásától engem, megaláztatást!
23 És én hirdetem a te nevedet atyámfiainak * az egyháznak közepette dicsérlek Téged.

(III) 24 Akik félték az Urat, dicsérjétek Őt * Jákobnak ivadékai, dicsőítsétek Őt!

- 25 Féltje őt Izrael minden ivadéka * mert nem utálta meg és nem nézte le a szegénynek könyörgését.
26 És nem fordította el az orcáját tőle * s midőn kiáltott hozzá, meghallgatta.
27 Tiéd az én dicséretem a nagy Gyülekezetben * fogadásaimat beteljesítem az istenfélők színe előtt.
28 Esznek a szegények és megelégednek + és dicsérik az Urat, akik keresik Őt * él az ő szívük örökkön örökké.
29 Emlékeznek és az Úrhoz térnek a föld minden határai * és hódolnak előtte a népek családjai.
30 Mert az Úré az ország * és ő uralkodik a nemzeteken.
31 Őt imádják a földnek minden gazdagjai * színe előtt meghajolnak a sírba szállók.
32 És az én lelkem őneki él * és az én magzatom néki szolgál.
33 És hirdettetik az Úr a jövőendő nemzedéknek + hirdetik az egek az ő igazságát a népnek, mely egykor megszületik * melyet majdan az Úr teremt.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, irgalmasságnak kútfeje, ki értünk a szűz méhébe leszállottál, ki a fára vonva, szöggel átfúrva, ruháidtól is megfosztva népedet az oroszlán szájából megszabadítottad, majd mint egyetlen szabad az alvilágba menők közül, feltámadtál, kérünk téged, hogy e drága vételárról meg ne felejtkezzél, hanem légy e benned bízó népnek mindenkor üdvössége. Ki élsz és uralkodol örökkön örökké. Amen.

22. zsoltár

(A jó Pásztor ismeri juhait, vezeti és táplálja őket és életét adja értük.)

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom semmiben, * zöldellő réteken ad helyet nékem.

- 2 Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl engem * felüdítette az én lelkemet.
3 Az igazság ösvényein vezetett engem * az ő nevéért.
4 Ha a halál völgyében járok is, nem félek a rossztól, * mert te ott vagy velem.
5 A te vessződ és pásztorbotod * megvigasztal engem.

6 Asztalt terítesz nekem * hogy szorongatóimat megszegyenítsed.
7 Megkented olajjal fejemet * színültig töltöd kelyhemet.
8 És a te irgalmasságod kísér engem * életemnek minden napján.
9 Hogy az Úr házában lakjam * időtlen időkig.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Pásztorolj minket, Urunk, és terejlél parancsaidnak kedves vesszejével, hogy az örök hajlékba eljuthassunk, s ott lakván kifogyhatatlan kelyhednek bőségéből töltekezzünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

23. zsoltár

(Krisztus, aki által mindenek lettek, mint a dicsőség Királya vonul be először a szűz méhén át a földi világba, majd halálával győzelmet szerezve a mennyei kapukon át Atyja országába. Ő az egyetlen ártatlan kezű és tiszta szívű, de saját megigazultságában részesíti azokat, akik vele együtt meghaltak és feltámadtak. Minden vasárnap, minden ünnep liturgiájába így vonul be kegyelmi ajándékaival.)

Az Úr a föld, és benne minden, * a földkerekség, és mind, akik abban laknak.

2 Mert ő állította azt a tengerekre * és ő szilárdította meg a folyóvizeken.
3 Ki mehet föl az Úr hegyére? * és ki állhat meg az ő szent helyén?
4 Az ártatlan kezű és tiszta szívű + ki lelkét hiábavalóságra nem vetette * sem álnokságot nem szólt felebarátja ellen.
5 Az vesz áldást az Úrtól * és irgalmasságot az ő szabadító Istenétől.
6 Ez az a nemzedék, mely Istent keresi * mely Jákob Istenének orcáját keresi.
7 Nyissátok meg a kapukat + és táruljatok fel, örök kapuk * hadd menjen be a dicsőségnek Királya!
8 Ki ez a dicsőséges Király? * az erős és hatalmas Úr, a harcokban győzedelmes!
9 Nyissátok meg a kapukat + és táruljatok fel, örök kapuk * hadd menjen be a dicsőségnek Királya!
10 Ki ez a dicsőséges Király? * a Seregek Ura, ő a dicsőségnek Királya!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A földkerekség megszilárdítója, ó Isten, kinek szolgálnak mindenek, mik a világban laknak, – újíts meg minket ártatlan életre, hogy a megszentelődés hegyére a te vezetésséddel fölmehezzünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

24. zsoltár

(Az Isten irgalommal hajol le mindazokhoz, akik belé helyezik reménységüket: ő a kevélyeknek ellenáll, de az alázatosoknak megkegyelmez.)

Hozzád emelem az én lelkemet, Uram, * én Istenem, tebenned bízom, pirulnom ne kelljen!

2 És ne nevéssenek rajtam az én ellenségeim * mert mindazok, akik téged várnak, meg nem szégyenülnek.

3 De szégyenüljenek meg mindnyájan, * kik hiábavalóságért gonoszat tesznek.

4 A te utaidat, Uram, mutasd meg nekem, * és a te ösvényeidre taníts meg engem.

5 Igazgass engem a te igazságodban és taníts engem * mert te vagy, Isten, én üdvözítőm, és egész nap téged várlak.

6 Emlékezzél meg a te könyörületességedről, Uram * és irgalmasságodról, mely öröktől fogva való.

7 Ifjúságom vétkeiről * és tudatlanságomról meg ne emlékezzél!

8 Hanem irgalmasságod szerint emlékezzél meg rólam * a te jóvoltodért, Uram.

(II) 9 Édes és igaz az Úr * azért ad törvényt az útjukban tévelygőknek.

10 Eligazítja az alázatosakat az ő rendeléseiben * megtanítja a szelídeket az ő utaira.

11 Az Úrnak minden útja irgalom és igazság * azoknak, kik szövetségét és bizonyosságait megőrzik.

12 A te nevedért, Uram, kegyelmezz az én bűneimnek * mert igen számosak!

13 Hol az ember, aki az Urat féli? * megtanítja őt az útra, amelyet válasszon.

14 Annak lelke a jókban megmarad * és az ő magva örökségül bírja a földet.

15 Az Úr titka azoknak adatik, akik őt félik * és az ő szövetségét megjelenti nékik.

(III) 16 Szemeim mindenkor az Úrra néznek, * mert ő vonja ki a tőrből lábamat.

17 Tekints reám, és könyörülj rajtam * mert egyedül vagyok, és igen szegény.

18 Szívem háborúságai megsokasodtak, * az én nyomorúságomból ments ki engem.

19 Lássad megalázottságomat és számtalan bajomat, * és bocsásd meg minden vétkeimet.

20 Tekints az én ellenségeimre, mert igen megsokasodtak, * és kegyetlen gyűlölettel gyűlölnék engem.

21 Őrizd meg lelkemet, és ments ki engem * ne szégyenkezzem, hiszen benned bíztam!

22 Legyenek velem az ártatlanok és az igazak, * mert téged várlak.

23 Szabadítsd meg, ó Isten, Izraelt * minden szorongatásából.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Kérünk, lássad Uram megalázottságunkat és szenvedéseinket, s kegyelmezz bűneinknek, bármily számosak, – add meg úgy siratni azt, amit a múltban elkövettünk, hogy óvakodni tudjunk attól, ami a jelenben fenyeget. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

25. zsoltár

(Az igazak gyülekezetében az igaz ember példát, biztatást, lelki erösséget talál.)

Ítélj meg engem, Uram, mert ártatlanságban járok, * s az Úrban
bízván meg nem gyöngülök.

2 Vizsgálj meg, Uram, és tégy próbára engem, * próbáld meg tűzzel
veséimet és szívemet.

3 Mert irgalmasságodat szemem előtt tartom, * és a te igazságodban
járok.

4 Nem ültem együtt a hivalkodó emberekkel, * és nem lépek be az
álnokul cselekvők közé.

5 Gyülöltem a gonosztevők gyülekezetét * és az istentelenek közé
nem ülök.

6 Ártatlanok között mosom kezeimet, * és körülveszem, Uram, a te
oltárodát.

7 Hogy hallassam a dicséret szózatát, * és hirdessem minden
csodatetteidet.

8 Uram, szeretem a te házad ékességét, * és dicsőségednek lakóhelyét.

9 Ne veszítsd el a gonoszokkal lelkemet, * a vérszomjas emberekkel
életemet.

10 Kiknek kezéhez gonoszság tapad * jobbjuk telve van
megvesztegetéssel.

11 Én pedig az én ártatlanságomban járok, * válts meg engem és
irgalmazz nékem.

12 Az egyenes úton áll az én lábam, * a gyülekezetekben áldalak
téged, Uram.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Bőségesen ajándékozd meg hozzád esdeklő szolgálóidat, Urunk, a te irgalmasságoddal, s tedd, hogy igazságodnak oly teljességgel átadjuk magunkat, hogy ártatlanság számára megújult életmódunk kiérdemelje a gonoszok gyülekezetétől való szabadulást. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

26. zsoltár

(Az egyház, a templom, a liturgia: Isten lakóhelye az emberek között. Benne hálát adunk a velünk tett jókért, bizalommal kérjük a védelmet, s azt, hogy "megláthassuk az Úr javait az élők földjén", melynek előképe a földi egyház, földi templom, földi liturgia.)

Az Úr az én világosságom és szabadulásom, * kitől is félnék?

2 Az Úr az én életemnek oltalmazója, * kitől rettegnék?

3 Mikor közelítenek énreám az ártók, * hogy testemet megegyék,

4 kik engem háborgatnak, én ellenségeim * megerőtlenülnek, és elesnek.

- 5 Ha tábor áll is ellenem * nem fél a szívem.
6 Ha harc támad ellenem, * én akkor is bízom.
7 Egyet kértem az Úrtól, és ezt keresem: * hogy az Úr házában lakjam
életemnek minden napján.
8 Hogy meglássam az Úrnak gyönyörűségét, * és látogassam az ő
templomát.
9 Mert elrejt engem az ő hajlékában, * a veszedelem napján
megoltalmaz engem az ő sátrának rejtekében.
10 A kösziklára emelt föl engem, * és íme, felmagasztalta fejemet az
én ellenségeim között.
11 Dicsérő áldozatot áldozom az ő templomában, * éneklek és zsoltárt
mondok az Úrnak.

- (II) 12 Hallgasd meg, Uram, a szómat, mellyel hozzád kiáltottam, *
könyörülj rajtam és hallgass meg engem.
13 Néked szólt a szívem, az orcám téged keresett, * a te orcádat
keresem, Uram!
14 Ne fordítsd el tőlem az orcádat, * és el ne hajolj haragodban a te
szolgádtól!
15 Légy az én segítőm, ne hagyj el engem * és meg ne utálj engem, én
üdvözítő Istenem!
16 Ha az én atyám és anyám elhagynak is engem, * az Úr magához
vesz engem.
17 Taníts meg, Uram, a te utadra * és ellenségeim miatt te vezess
engem az igaz ösvényre.
18 Ne adj át az én ellenségeim akaratának + mert hamis tanúk
támadtak ellenem, * hazudott a gonoszság önmaga ellen!
19 Hiszem, hogy meglátom az Úrnak javait * az élőknek földjén.
20 Várjad az Urat és bátran viaskodjál, * erősödjék meg a szíved, és
várakozzál az Úrra!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkör, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Oltalmaz minket az Ellenség táborától, mindenkinek segítője, ó Isten, – hogy a
te házad folytonos biztonságában lakjunk, és szellemünk szemével orcádat
szemlélhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

27. zsoltár

(A szinte reménytelen helyzetben lévő ember jajszava Urához – és hálaadó
éneke a szabadulásért.)

Hozzád kiáltok, Uram, * én Istenem, ne fordulj el szótlanul tőlem.

- 2 Ne légy néma énhozzám, * nehogy olyan legyek, mint a sírba
szállók.
3 Hallgasd meg az én könyörgésem szavát, midőn kiáltok hozzád, *
midőn fölemelem kezeimet a te szentséges templomod felé.
4 Ne vonj egybe engem a bűnösökkel, * s a gonosztevőkkel ne veszíts
el engem.

- 5 Kik békességet szólnak barátjuddkal, * de gonosz van az ő szívűkben.
 6 Fizess meg nekik cselekedeteik szerint, * találmányaik hitványsága szerint.
 7 Kezűk műve szerint fizess vissza nekik, * add meg nekik jutalmukat.
 8 Mert nem értették az Úr cselekedeteit, + és az ő kezének művét, * az lerontja őket, és föl nem építi.
 9 Áldott az Úr, + mert meghallgatta könyörgésem szavát, * az Úr az én segítóm és oltalmazóm.
 10 Benne bízott a szívem, és ő megsegített, + újra virul az én testem, * és jó kedvemben hálát adok néki.
 11 Az Úr az ő népének erőssége, * és ő oltalmazza Fölkentjének üdvét.
 12 Üdvözítsed, Uram, a te népedet, + és áldd meg a te örökségedet, * és igazgasd őket, és felmagasztaljad mindörökké!
 (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindeneknek erőssége, mindenkénel erősebb Isten, mentsd ki népedet a sírba szállók közül, és kapcsolj minket azok közé, kik a te szentséges templomodban egy szívvel-lélekkel lakoznak, hogy a békességet, melyet felebarátaink iránt ajkunkon hordozunk, szívűnkkel is megtartsuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

28. zsoltár

(Az Úr hangja, mely mindenható erejével nyilatkozik meg a természetben, népe iránti jóakarattal jelenik meg a megtestesült Igében, kiről a Jordán vize fölött megszólaló atyai hang jelenti ki: Ez az én szeretett Fiam«)

- Adjátok meg az Úrnak, Isten fiai, * adjátok meg az Úrnak a dicsőséget és hódolatot!**
 2 Adjátok meg az Úrnak Neve dicséretét, * imádjátok az Urat szent ünnepi díszben.
 3 Az Úr hangja a vizek fölött, + a fölséges Isten mennydörög: * ott van az Úr a nagy vizek fölött.
 4 Az Úr hangja zeng hatalommal, * az Úr hangja fenségesen.
 5 Az Úr hangja cédrusokat tördel, * összetöri az Úr Libanon cédrusait.
 6 És hangjára, mint borjú, szökell a Libanon, * és Szirjon hegye is, mint a fiatal bölény.
 7 Az Úr hangja tüzes lángokat szór, + az Úr hangjára megremeg a pusztaság, * megrendíti az Úr a sivatagot.
 8 Az Úr hangja vajúdasba hozza a szarvasünöket, + az erdők sűrűjét megritkítja, * az ő templomában mindenek glóriát mondanak.
 9 Az Úr a vízözön felett lakozik, * s királyként trónol az Úr mindörökre.
 10 Az Úr erőt ad majd az ő népének, * az Úr megáldja népét békességben.
 (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ajándékozd meg, Urunk, népedet erővel, és tégy minket a Szentlélek templomává, hogy neked tiszta szívvel hozzassuk a dicsőítés elfogadható áldozatát. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

29. zsoltár

(A zsoltár a feltámadt Krisztus, a romlásból életre támadó emberiség, a Fejében szenvedő és feltámadó Egyház, a keresztségben Ővele életközösségre lépett keresztény ember hálaadó éneke.)

Magasztallak téged, Uram, mert fölemeltél engem, * nem engedted, hogy az én ellenségeim örüljenek rajtam.

2 **Én Uram, Istenem, hozzád kiáltottam * és meggyógyítottál engem.**

3 Uram, kihoztad az alvilágból az én lelkemet * életre keltetél a sírba szállók közül.

4 Dicséretet mondjatok az Úrnak, ő szentjei * hálát adjatok az ő szentségének emlékezetéért.

5 Mert egy pillanat az ő haragja * de jóakarata végig az életen.

6 Este még siralom vagyok * de reggelre már öröm.

7 **Én pedig biztonságomban így szóltam akkor * "nem rendülök meg mindörökké.**

8 Uram, a te akaratod szerint * erőssé tetted az én hegyemet."

9 De elfordítottad az orcádat tőlem * és akkor megrendültem.

10 Hozzád kiáltottam, Uram * az én Istenemhez könyörögtem.

11 Mi haszon az én véremben? * ha alámegek a romlásba?

12 Vajon a por áld-e téged * és hirdeti-e a te igazságod?

13 Meghallgatta az Úr és könyörült rajtam * az Úr lett nékem segítőm.

14 Sírásomat örömmre fordítottad * elszaggattad gyászruhám, és körülöveztél vígassággal.

15 Hogy énekeljen neked az én dicsőségem, és ne hallgasson * én Uram, Istenem, örökké hálát adok neked.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindeneknek fölemelője, kegyelmes Isten, ne engedd, hogy az ellenség örüljön rajtunk, hanem erősíts meg minket a te erőddel úgy, hogy sírásunk örömmre fordíttassék, és szentségednek emlékezetét szüntelenül ünnepeljük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

30. zsoltár

(Ezt a zsoltárt a kereszten függő Üdvözítő "előimádkozta" minden hívének, aki követi őt az üldözés és szenvedés útján.)

Tebenned bíztam, Uram, meg nem szégyenülök mindörökké, * a te igazságod által szabadíts meg engem.

2 Hajtsd hozzám füledet, * siess, hogy kimentsél engem.

3 Légy nekem oltalmazó Istenem és menedékhelyem, * hogy szabaddá tégy engem.

- 4 Mert erősségem és menedékem vagy te, * és a te nevedért vezérelsz engem és gondomat viseled.
- 5 Kiviszel engem e tőrből, melyet elrejtettek nékem, * mert te vagy oltalmam.
- 6 A te kezedbe ajánlom az én lelkemet, * megváltottál engem, Uram, igazság Istene.
- 7 Gyűlölöd azokat, akik üres bálványoknak hódolnak, * én pedig az Úrban bízom.
- 8 Örvendezek és vigadok a te irgalmasságodban, * mert kicsiny voltomra reá tekintettél.
- 9 És megláttad lelkemet a szorongatások között, + és nem adtál engem az ellenség kezére, * tágas helyre állítottad az én lábamat.

(II) 10 Könyörülj rajtam, Uram, mert szorongatnak engem, + megzavarodott szemem a búsulásban, * megzavarodott lelkem és a testem.

- 11 Mert elfogyatkozott életem a fájdalomban, * és esztendőim a sóhajtozásban.
- 12 Elhagyott az erőm a szegénységben, * és elsorvadtak csontjaim.
- 13 Gyalázzattá lettem minden ellenségem előtt, + csúfság szomszédaim előtt és barátaimnak félelem, * akik láttak engem, elfutottak tőlem.
- 14 Elfeledtek szívükben mint a megholtat, * olyanná lettem, mint az összetört edény.
- 15 Mert hallottam sokak szidalmazását, * és körülvett a rettegés.
- 16 Midőn egybegyűltek ellenem, * és tanácskoztak, hogy életemet elvegyék.
- 17 Én pedig tebenned bízom, Uram + és mondtam: "Te vagy az én Istenem, * kezekben az én sorsom."
- 18 Ments meg ellenségeim kezéből, * és az engem üldözőktől!
- 19 Ragyogtasd fel arcodat a te szolgád fölött, * irgalmasságod által szabadíts meg engem.
- 20 Uram, meg ne szégyenüljek, mert téged hívlak, * szégyenüljenek meg az istentelenek és némuljanak el az alvilágban.
- 21 Legyenek némák a csalárd ajkak, + melyek gonoszságot szólnak az igaz ellen, * kevélységgel és megvetéssel.

(III) 22 Mily nagy, Uram, a te édességed sokasága, * melyet elrejtettél a téged félőknek.

- 23 Melyet azoknak készítettél, akik benned bíznak, * s az emberek szeme láttára nekik adod.
- 24 Elrejtéd őket a te arcod rejtekében, * az emberek háborgatása elől.
- 25 Megoltalmazod őket a te hajlékodban, * a nyelvek támadása ellen.
- 26 Áldott az Úr, + ki hozzám való irgalmát csodálatosan megmutatta * az erős városban.
- 27 Pedig én félelmeim között azt mondtam: * "elvetett engem szemei elől!"
- 28 De mégis meghallgattad könyörgésem szavát, * midőn kiáltottam tehozzád.
- 29 Szeressétek az Urat, minden szentjei, + a hűségeseket megtartja az Úr, * és a kevélyen cselekedőknek bőségesen megfizet.

30 Bátran viaskodjatok, és erősödjék meg a szívetek, * mindnyájan,
kik az Úrban bíztok!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Mérhetetlen édességednek sokaságáért esdekelve könyörgünk hozzád, Urunk
hogy míg a hozzád való hűségre törekszünk, az utálatos kevélység dagályát
magunkból kiirtsuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

31. zsoltár

(A bűnbánó ember megvallja gonoszságát "maga ellen" az Úrnak, s így, egy
személyben vádló- s vádlottként bizakodhat a Bíró irgalmasságában.)

**Boldog, akinek megbocsáttatik gonoszsága, * és akinek befedettek
bűnei.**

2 Boldog ember, kinek az Úr nem tudja be vétkét, * sem lelkében
csalárdság nincsen.

3 Némán hallgattam, és megavultak csontjaim, * majd egész nap
kiáltottam.

4 Mert reám nehezedett éjjel és nappal a te kezed, * ellankadt erőm a
nyár tűzében.

5 Vétkememet megvallottam neked, * és gonoszságomat el nem
rejtettem.

6 Így szóltam: "Megvallom gonoszságomat magam ellen az Úrnak", *
és te megbocsátottad bűnömnek istentelenségét.

7 Ezért imádkozik hozzád minden szent * az alkalmas időben.

8 Ha a nagy vizek kiáradnak, * őhózzá nem közelgetnek.

9 Te vagy oltalmam, a szorongatásból kimentesz engem, * és
körülvessel a szabadulásnak örömeivel.

10 "Értelmet adok neked, és megtanítlak téged az útra, hogy azon járj,
* rajtad nyugtatom szememet."

11 Ne legyetek olyanok, mint a ló és az öszvér, * melyeknek nincsen
értelmük.

12 Fékkal és zablával szorítod állukat, * másként nem közelítenek
hozzád.

13 Sok a bűnös ostora, * az Úrban bízót pedig körülveszi az irgalom.

14 Vigadjatok az Úrban, és ujjongjatok, ti igazak, * legyen dicsőség
nektek mind, igaz szívűek!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Szentséges Úr, aki a bűnöket megbocsátva a néked vallomást tévőknek
boldogságos kínálsz, hallgasd meg jelenlévő családodnak óhaját, és megtörvén a
bűnnek fullánkját, a szellem örvendezésével tölts be minket. A mi Urunk, Jézus
Krisztus által. Amen.

32. zsoltár

A Szentháromság egy Istennek a teremtésben megnyilvánuló ereje újból megmutatkozott a megváltás művében: népének kiválasztásában, megszabadításában, táplálásában és a minden emberre egyszerre, egyenként törődő üdvösség-gondozásban.

Örvendezetek, igazak, az Úrban, * az igazakhoz illik a dicséret!

2 Magasztaljátok az Urat citerával, * a tízhúrú hárfákkal zengjétek neki.

3 Énekeljétek neki új éneket, * jól énekeljétek neki örömkialtással.

4 Mert igaz az Úrnak beszéde, * és minden cselekedete hűséggel teljes.

5 Szereti az igazságot és az igaz ítéletet, * az Úr irgalmassága betölti a földet.

6 Az Úr igéje által lettek az egek, * és szájának lehelete által azoknak minden ékessége.

7 Ki összegyűjté, mintegy tömlőbe, a tenger vizeit, * tárházakba vetvén annak örvényeit.

8 Félje az Urat az egész föld, * rettenjenek meg tőle mind, akik e világban laknak.

9 Mert ő szólott, és lettek, * ő parancsolt, és előjöttek.

10 Az Úr semmivé teszi a pogányok terveit, * és elveti a népek gondolatait.

11 Az Úr szándéka pedig örökké megmarad, * szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre.

(II) 12 Boldog nemzetség, akinek az Úr az Istene, * a nép, akit örökségül választott magának.

13 Letekint az Úr a mennyből, * és látja mind az emberek fiait.

14 Az ő erősséges lakóhelyéből * rátekint mindenekre, kik a földet lakják.

15 Ki egyenként alkotta szívüket, * ki ismeri minden tettüket.

16 Nem a nagy sereg szabadítja meg a királyt, * és a hőst nem védi meg erejének nagysága.

17 Nem segít a ló a győzelemhez, * nem ad szabadulást annak ereje.

18 Íme, az Úr szeme azokon, kik őt félik, * azokon, kik az ő irgalmasságában bíznak.

19 Hogy megmentse a haláltól lelküket, * és éhínség idején táplálja őket.

20 A mi lelkünk az Urat várja, * mert ő a mi segítőnk és oltalmazónk.

21 Mert őbenne vigad a mi szívünk, * és az ő szent nevében bízunk.

22 Legyen a te irgalmasságod, Uram, mirajtunk * amint tebenned bízunk.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Táplálj, Uram, minket, akik éhezünk a te igédet, és mentsd meg lelkünket a bűnben való haláltól, – hogy betelve irgalmasságoddal az igazak örvendezéséhez társulni jóvoltodból méltók legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

33. zsoltár

Az Úr az embert megszabadította legnagyobb "háborúságából", s megízleltette vele legnagyobb ajándékait. Ezért szól egy szívvel-lélekkel az Egyház közösségében Istent dicsőítő hálaadása, akik most már, hogy megszabadultak a sötétség hatalmából az Egyház-anyjukra hallgatva a világosság cselekedeteit akarják tenni.

Áldom én az Urat minden időben, * az ő dicsérete mindenkor ajkamon.

2 Az Úrban dicsekszik az én lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és vigadjanak.

3 Magasztaljátok az Urat énvelem, * és dicsőítsük mind együtt az ő nevét.

4 Kerestem az Urat, és meghallgatott engem, * és minden háborúságomból kiragadott engem.

5 Járuljatok hozzá, és megvilágosultok nála, * és a ti orcátok meg nem szégyenül.

6 E szegény is kiáltott, és az Úr meghallgatta őt, * és minden háborúságából megmentette őt.

7 Ott táborozik az Úr angyala az istenfélők körül, * és megszabadítja őket.

8 Ízleljétek, és lássátok, hogy milyen édes az Úr, * boldog az az ember, ki őbenne bíz.

9 Féljétek az Urat, ti minden szentjei, * mert meg nem fogyatkoznak, kik őt félik.

10 A gazdagok szűkölködnek és éheznek, * az Úr keresői pedig semmi jóban meg nem fogyatkoznak.

(II) 11 Jertek, fiaim, és hallgassatok engem, * az Úr félelmére tanítlak titeket.

12 Ki az az ember, aki életet akar? * és jó napokat szeretne látni?

13 Tartóztasd nyelvedet a rossztól, * és ne szóljanak hamisságot ajkaid.

14 Fordulj el a rossztól és a jót cselekedd, * keresd a békét és azt kövessed!

15 Az Úr szemei az igazakon, * és fülei meghallják azok kiáltását.

16 Az Úr tekintete a gonosztevőkön, * hogy emlékezetüket is eltörölje a föld színéről.

17 Kiáltottak az igazak, és az Úr meghallgatta őket, * és minden háborúságukból kiszabadította őket.

18 Közel van az Úr a megtört szívűekhez, * és az alázatos lelkűeket megsegíti.

19 Sok az igazak háborúsága * de mindazokból kiszabadítja őket az Úr.

20 Megőrzi az Úr minden csontjukat, * egy sem töretik meg azok közül.

21 Rettenetes a bűnösök halála, * és megbűnhődnek, akik az igazat gyűlölik.

22 Megőrzi az Úr az ő szolgálóinak lelkét, * és nem csalódnak, kik őbenne bíznak.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Hallgasd meg kegyesen, Uram, a téged keresőket, hogy akár szerencsés, akár szerencsétlen időre jutunk, téged áldjunk, szívünk pedig a te békességed által, mely minden értelmet meghalad, megtisztuljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

34. zsoltár

Nem titok, hogy hadakozás a Krisztus útján járó ember élete a földön: nem a test és vér ellen van tusakodásunk, hanem a gonoszság erői, a világ fejedelme és annak csatlósai ellen. Fegyverünk: a hit, az istenfélelem, az istendicséret.

Ítéld meg, Uram, az engem ítéelőket, * és harcolj az ellenem harcolókkal!

2 Ragadjál vértet és pajzsot, * és kelj föl az én segítségemre!

3 Vond ki a kardot, és rekeszd el üldözőim útját, * mondjad lelkemnek: "én vagyok a te üdvösséged".

4 Szégyenüljenek meg és hátráljanak, kik lelkemet üldözik, * forduljanak vissza, és szégyenüljenek meg, akik gonoszat gondolnak ellenem.

5 Legyenek, mint a por a szél előtt, * és az Úr angyala kergesse őket.

6 Legyen sötét és síkos az ő útjuk, * és az Úr angyala üldözze őket.

7 Mert ok nélkül vetették elém a hálót, * ok nélkül ástak vermet az én lelkemnek.

8 Érje őt a romlás váratlanul, + és fogja meg őt a háló, melyet kivetett, * maga essék bele a törbe.

9 Az én lelkem pedig örvendezik az Úrban, * és gyönyörködik az ő szabadításában.

10 És mondja az Úrnak minden csontom: * Uram, kicsoda hasonló hozzád?!

11 Aki a védtelent megszabadítod az erősebb kezétől, * a szűkölködőt és a szegényt megmented üldözőjétől.

(II) 12 Hamis tanúk támadtak reám, * s amiről nem is tudok, faggattak engem.

13 A jóért rosszal fizettek nékem, * és elhagyatott lett a lelkem.

14 Pedig amikor ők gyengélkedtek, én szőrzsákba öltöztem, + megaláztam böjttel a lelkemet, * imádság töltötte el bensőmet.

15 Mint felebaráttal, mint testvéremmel, úgy jártam értük, * mint aki anyját siratja, meghajolva szomorkodtam.

16 De amikor én meginogtam, ők vigadtak és egybegyültek, * tudtom nélkül összegyültek ellenem, hogy verjenek.

17 Szaggattak engem, és nem hagyták abba, + próbára tettek és csúfolódással csúfoltak, * vicsorgatták reám a fogukat.

18 Uram, mikor tekintesz reám? + szabadítsd meg lelkemet az ő gonoszságaiktól, * s mi bennem a legdrágább, az oroszlánok hatalmától.

- (III) 19 Hálát adok neked a nagy gyülekezetben, * a sok nép között dicsérlek téged.
- 20 Ne örüljenek rajtam az én hazug ellenségeim, + akik ok nélkül gyűlölnék engem * és gúnyosan hunyorgatnak a szemükkel.
- 21 Mert nyíltan ugyan békességesen szóltak, * de a föld szelídei ellen álnokságokat gondolnak.
- 22 És reám tátották szájukat, * mondván: "Úgy kell, úgy kell, látja már szemünk!"
- 23 Uram, láttad ezt, és ne hallgass, * Uram, ne távozz el tőlem.
- 24 Kelj fel, és figyelmezz ítéletemre * én Istenem, és én Uram, az én ügyemre!
- 25 Ítéld meg engem a te igazságod szerint, én Uram, Istenem, * és ne örüljenek azok rajtam.
- 26 Ne mondhassák a szívükben: "öröm, öröm a mi lelkünknek!" * ne mondhassák: "elnyeltük őt!"
- 27 Piruljanak és szégyenüljenek meg mindnyájan, * akik az én bajomon örülnek.
- 28 Gyalázatba öltözzenek és szégyenbe, * akik kevélyen szólnak ellenem.
- 29 Örvendezzenek és vigadjanak, akik az én igazságomat akarják, + és ezt mondják mindenkor: * "Magasztaltassék az Úr, ki az ő szolgájának békességét akarja".
- 30 És az én nyelvem a te igaz voltodat hirdeti, * egész nap a te dicséretedet!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Lelkünk Vezére és Szabadítója, öltöztess be minket a reménység vértjébe és védelmezésednek legyőzhetetlen páncéljába, hogy míg szükséghelyzetünkben tetőled várunk segítséget, a téged szeretőknek megígért örvendezés és vigasság is eltöltsön minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

35. zsoltár

A bűnöst nem azért emlegeti az igaz, hogy farizeus módjára ítélkezzék fölötte, hanem hogy megőrizze magát a gonoszság tetteitől. És szíve nem marad meg ebben a negatív elkötelezettségben, hanem fölemelkedik az élet forrásához, az élet igazi világosságához, s hogy ne csak kerülje a rosszat, de szeresse is legfőbb Jót.

Beszél a gonoszság a bűnöshöz szívében, * nincs istenfélelem az ő szemei előtt.

- 2 Csak áltatja önmagát, * hogy nem látja az Úr az ő gonoszságát, sem nem gyűlöli.
- 3 Szájának minden szava hamisság és álnokság, * nem akar érteni, hogy ne kelljen jót tennie.
- 4 Gonoszságot tervez fekvőhelyén, * megáll minden ferde úton, s nem gyűlöli a rosszat.
- 5 Uram, a te irgalmasságod a mennyben, * és hűséged felér a felhőkig.

- 6 A te igazságod, mint az Isten hegyei, + a te ítéleted mérhetetlen mélység, * az embert és az állatot te tartod meg, Uram.
- 7 Mily drága a te irgalmasságod, Istenem! * az emberek fiai pedig a te szárnyad árnyékában keresnek menedéket.
- 8 Jóllaknak a te házad bőségével, * és gyönyörűséged patakjából itatod őket.
- 9 Mert nálad van az élet forrása, * és a te világosságodban látjuk meg a világosságot.
- 10 Terjeszd ki irgalmasságodat a téged ismerőkre, * és igazságodat azokra, kik igaz szívűek.
- 11 Ne taposson el a kevélység lába engem, * és ne rendítsen meg a bűnös keze.
- 13 Elhullanak már a gonosztevők, * kiűzetnek és fel nem állhatnak!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ragyogtasd ránk mennyei irgalmasságodat, örök világosságnak forrása és kezdete, hogy házad bőségével töltekezve minden hamisságot és álnokságot a vad kevélység tolakodásával együtt elutasítsunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

36. zsoltár

A földön élő ember egyik legnagyobb kísértése, amikor látja a gonoszok jó sorát. A zsoltár a krisztusi nyolc boldogság szellemében inti az embert, hogy az örök élet jegyében szemlélje a földi életsorsot is, hiszen "boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld".

- Ne irigykedjél a gonosztevőkre, * és ne háborogj a hamisságot cselekvők miatt.**
- 2 Mert mint a széna, hamar elszáradnak, * és mint a zöldellő fű, levágnak.
- 3 Bízzál az Úrban, és a jót cselekedd, * és lakni fogsz a földön, és gazdagságával betelsz.
- 4 Gyönyörködjél az Úrban, * és megadja néked szíved kéréseit.
- 5 Bíz az Úrra útadat, és reménykedjél benne, * és ő végigvezet rajta.
- 6 És világosságra hozza igazadat, * és napfényre a te igazságodat.
- 7 Nyugodj meg az Úrban és várakozz reá, + ne irigykedj arra, kinek szerencsés az útja, * az emberre, ki gonoszságot művel.
- 8 Szűnj meg a haragtól, és hagyd el a búsulást, * ne irigykedjél, nehogy az téged is rosszra vigyen.
- 9 Mert a gonoszok kigyomlálatnak, * akik pedig az Urat várják, öröklik majd a földet.
- 10 Egy kis idő még, és nem lesz már a bűnös, * keresed és helyét sem találsz.
- 11 A szelídek pedig öröklik majd a földet, * és élvezik a béke teljességét.
- 12 Leselkedik az igazra a bűnös, * és fogait csikorgatja reá.
- 13 De az Úr őt kineveti, * mert előre látja, hogy eljön az ő napja.
- 14 Kivonták kardjukat a bűnösök, * és kifeszítették ijukat,

15 hogy leverjék a szűkölködőt és a szegényt, * hogy megöljék az igaz úton járót.

16 De saját szívükbe hatol a kardjuk, * és az ő íjuk széttörik.

(II) 17 Jobb az igaznak a kevés, * mint nagy gazdagsága a bűnösöknek.

18 Mert a bűnösök karja eltöretik, * de megerősíti az Úr az igazakat.

19 Ismeri az Úr az ártatlanok napjait, * és örökségük mindörökké megmarad.

20 Meg nem szégyenülnek a gonosz időben, * az éhínség napján is jóllakatnak.

21 Mert a bűnösök elvesznek, + az Úr ellenségei, mint a mező ékessége, elhervadnak, * s mint a füst, semmivé lesznek.

22 Kölcsönt vesz a bűnös, és meg nem fizeti, * az igaz pedig könyörül és adakozik.

23 Az Úr áldottai öröklik majd a földet, * átkozottai pedig elvesznek.

24 Az Úr szilárdá teszi az ember lépteit, * és annak útjában kedvét leli.

25 Ha elesik is, meg nem sérül, * mert felfogja őt az Úrnak keze.

26 Ifjú voltam, és megvénültem, + de sohasem láttam az igazat elhagyatva, * sem az ő gyermekét kenyeret koldulva.

27 Naponként könyörül és adakozik, * és nemzetsége áldásban léssen.

28 Fordulj el a rossztól és a jót cselekedd, * és megmaradsz örökkön örökké.

29 Mert az Úr szereti az ítéletet, * és el nem hagyja az ő szentjeit.

30 Örökre megbűnhődnek a gonoszok, * az istentelenek nemzetsége elvész.

31 Az igazak pedig öröklik majd a földet, * és lakni fogják örökkön örökké.

(III) 32 Bölcsességet szól az igaznak szája, * és igaz ítéletet mond az ő nyelve.

33 Istenének törvénye van az ő szívében, * lépései meg nem tántorodnak.

34 Szemmel tartja a bűnös az igazat, * és halálra keresi őt.

35 De az Úr nem hagyja őt annak kezében, * és nem kárhoztatja az ítéletben.

36 Várjad az Urat, és őrizd meg az ő útját, + és felmagasztal téged, hogy örökül vedzed a földet, * meglátod, mikor elvesznek a bűnösök.

37 Láttam az istentelent, amint felmagasztaltatott, * kimagaslott, mint a Libanon cédrusa.

38 De visszatértem, s íme már nem volt, * kerestem és nem találtam.

39 Nézzed az ártatlant, és figyeld az igazat: * a békességes embernek nemzedéke támad.

40 A gonoszok pedig min-együtt elvesznek, * az istentelenek nemzedéke kiirtatik.

41 Az igazak üdvössége az Úrtól vagy, * Ő az oltalmazójuk a szorongatásnak idején.

42 Megsegíti őket az Úr, és megszabadítja, + megmenti a bűnösöktől,
és üdvözíti őket, * mert őbenne bíztak.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Minden igazaknak te vagy biztos boldogsága, Isten, aki nem hagyod hogy
szentjeid az éhségben elsenyvedjenek, sem nem engeded, hogy vereséget
szenvedjenek a szorongatás idején, kérünk tehát, védelmezzen minket jobbod,
mely kész hamar megmenteni a veszedelemtől tiéidet. A mi Urunk, Jézus
Krisztus által. Amen.

37. zsoltár

Szenvedéseinket, a végső kimerültség és reménytelenség állapotát is Isten
kezeből kell vennünk: kegyes szelídséggel ő int minket általuk a bűnbánatra,
kiábrándít az emberi reménységből, s részt enged nekünk szent Fiának
haláltusájában.

**Uram, ne büntess engem haragodban, * ne sújtsál engem
felindulásodban.**

2 Mert a te nyilaid belém hatoltak, * és rám nehezült a te kezéd.

3 Nincs egészség a testemben a te haragod miatt, * nincs békessége
csontjaimnak bűneim miatt.

4 Mert az én gonosz tetteim elborítják a fejemet, * és nehéz teherként
nehezdednek reám.

5 Megrohadtak és megsenyvedtek az én sebeim, * oktalanságaim
miatt.

6 Nyomorulttá lettem, és igen meggörbedtem, * napestig
szomorkodva járok.

7 Mert derekam megtelt gyulladással, * és nincsen semmi épség a
testemben.

8 Erőtlen vagyok és igen összetört, * kiáltozom szívemnek
keserűségében.

9 Uram, színed előtt minden kívánságom, * és nincsen elrejtve előtted
sírásom.

10 Szívem reszket, és elhagyott engem az erőm, * és szemem
világossága, az sincs már velem.

(II) 11 Szeretteim és barátaim látják csapásomat és félreállnak, * akik
mellettem voltak, most messze kerülnek.

12 Csapdát állítottak, akik életemre törnek, + és akik bajomat keresik,
álnokságot szólnak, * és cseleket koholnak egész nap ellenem.

13 Én pedig, mint a süket, nem hallottam, * és mint a néma, ki fel nem
nyitja száját.

14 És olyan lettem, mint a nem-halló ember, * akinek szájában
nincsen ellenmondás.

15 Mert, Uram, én tebenned bíztam, * te meghallgatsz engem, én
Uram, Istenem.

- 16 És mondtam: "ne örüljön rajtam soha az ellenség, * és ne hatalmaskodjék, mikor megtántorodnak lábaim!"
- 17 Mert bizony közel vagyok az eleséshez, * és fájdalmaim mindenkor szíнем előtt vannak.
- 18 Az én gonoszságomat nyíltan megvallom, * és bánkódom bűneim miatt.
- 19 Ellenségeim pedig élnek és hatalmaskodnak rajtam, * megsokasodtak, akik hazug módon gyűlölnék engem.
- 20 Akik gonosszal fizetnek a jóért, * rágalmaznak, mivelhogy a jót követtem.
- 21 Ne hagyj el engem, én Uram, Istenem, * ne menj el tőlem.
- 22 Figyelmezz az én segítésemre, * üdvösségemnek Ura, Istene!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Bocsásd ki üdvözítő erődöt gyöngeségeink megsegítésére, te, a halandó sebeinek hathatós Orvosa, hogy minden sírásunkat és minden gyöttrődésünket színed elé vive az ellenünk támadó vétkek hatalmaskodását legyőzni képesek legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

38. zsoltár

A hiábavalóságnak alávetett emberi természet sóvárog és vágyakozik az Isten kinyilvánulása után, s ebben a reménységben némán szemléli azokat a csapásokat, melyek a hitelent lázadásra és gyűlölködésre készítetik.

- Mondtam: vigyázok az én utaimra, * hogy ne vétkezzem a nyelvemmel.**
- 2 Zárát teszek a számra, * amíg a bűnös szemben áll énvelem.
- 3 Elnémultam és megalázkodtam, + hallgattam, megfosztva minden jótól, * de a fájdalom megújult bennem.
- 4 Fölgerjedt az én szívem, * s míg gondolkodtam, tűz gyulladt bennem.
- 5 És megszólalt az én nyelvem: * jelentsd meg, Uram, nekem én végeimet!
- 6 Hogy mennyi legyen még napjaimnak száma, * és tudjam, mily rövid az életem!
- 7 Íme, napjaimat néhány araszra mérted, * és életem előtted, mint a semmi.
- 8 Bizony, merő hiábavalóság minden, + minden élő ember, * elmúlik, miként az árnyék.
- 9 Hiába zaklatja magát, * kincsekért fárad, és nem tudja, ki gyűjti be azokat.
- 10 És most mire várakozhatnék, Uram? * tenálad van az én reménységem.
- 11 Minden gonoszságomból ments ki engem, * az oktalannak gyalázatra ne adj át engem.
- 12 Elnémultam, és nem nyitom meg számat, * mert te cselekedted mindezt.
- 13 Vedd el rólam csapásaidat, * mert kezed ütései alatt elpusztulok.

- 14 Gonoszságáért fedtetted meg az embert, + enyészetre adod, mint a pókhálót, az ő ékeit, * bizony, hiábavalóság minden ember!
- 15 Hallgasd meg imádságomat, Uram, * vedd füledbe könyörgésemet.
- 16 Ne légy süket az én siralmamra, + mert jövevény vagyok én előtted, * és zarándok, mint minden atyáim.
- 17 Engedd meg nekem, hogy megpihenjek, mielőtt elmegyek, * és nem leszek többé.
- (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Lelkünknek fényessége, Urunk, vigyázz a mi utainkra, hogy ne időleges, hanem örök kincsekért fáradozva azt gyűjtsük, ami jó letétben van számunkra a mennyben. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

39. zsoltár

A megtestjesült második isteni személy az Atyának való teljes, készséges odaadással lép a világba, s magára véve a világ bűneit, bemutatja az egyetlen tökéletes áldozatot. Ezzel hirdeti az Atya irgalmasságát az új gyülekezet, az Egyház előtt, mely az ő misztikus Testként maga is a Fő áldozatának részesévé válik.

Várva vártam az Urat, * és reám figyelmeztet.

- 2 És meghallgatta kiáltásomat, * és kivett engem a nyomorúság verméből és az undokság sarából.
- 3 És kösziklára állította lábamat, * és megszilárdította lépésemet.
- 4 És új éneket adott a számba, * himnuszt a mi Istenünknek.
- 5 Meglátják azt sokan, és félni fognak, * és az Úrban bíznak.
- 6 Boldog ember, aki az Úrba vetette reménységét, * és nem nézett a kevélyekre, és azokra, kik csalárdságra törnek.
- 7 Sok csodákat tettél, Uram, * és gondolataidban nincs, aki hasonló lenne hozzád.
- 8 Melyeket ha elő akarnék számlálni és elbeszélni, * többek, hogysen kimondhatnám.
- 9 Áldozatot és ajándékot nem akartál, * fülemet felnyitottad.
- 10 Egészen-égő és bűnért-való áldozatot nem kívántál, * akkor mondám: íme, jövök!
- 11 A könyvtekercsben írva van felőlem, * hogy akaratodat megtegyem.
- 12 És én akartam, én Istenem! * a te törvényed itt van szívemben.

(II) 13 Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, * íme, az ajkaimat el nem zárom, Uram, te tudod.

- 14 Igazságodat nem rejtem el szívemben, * hűségedet és szabadítósdodat hirdetem.
- 15 Irgalmasságodat el nem rejtem, * és hűségedet a gyülekezet előtt.
- 16 Te pedig, Uram, ne távoztasd el irgalmasságodat tőlem, * a te irgalmasságod és hűséged mindenkor tartson fenn engem.
- 17 Mert körülvettem engem számtalan gonoszság, + bűneim megfogtak engem, * s már látni sem tudtam.

- 18 Többek az én fejemnek hajszálainál, * és szívem elhagyott engem.
19 Tessék neked, Uram, hogy megmentes engem, * Uram, tekints segítségemre!

(III) 20 Szégyenüljenek meg, és forduljanak vissza, kik életemet keresik, * hogy elvegyék azt.

21 Térjenek hátra és piruljanak, * akik nékem gonoszak akarnak.

22 Rémüljenek el legott, és viseljék gyalázatukat, * kik mondják nekem: úgy kell, úgy kell!

23 Örüljenek és vigadjanak benned minden téged keresők, + és mondják mindenkor, hogy magasztaltassék az Úr, * mondják, kik szeretik a te szabadításodat.

24 Én ugyan koldus vagyok és szegény, * de az Úr gondoskodik rólam.

25 Az én segítőm és oltalmazóm te vagy, * én Uram, ne késlekedjél!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Híveidnek egyetlen reménysége, Isten, kinek világra jövetelét a legszentebb könyvek hirdetik: oltsd be, esedezünk, a te törvényedet szívünknek legbensejébe, hogy igazságaidat hirdetve a fenyegető veszedelmekből kiszabaduljunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

40. zsoltár

A betegségben, bajban lévő ember számíthat Isten irgalmára, ha maga is irgalmas embertársai iránt.

Boldog, aki könyörül a szűkölködőn és a szegényen, * megszabadítja őt az Úr a nehéz napon.

2 Megőrzi az Úr és életre kelti, + boldoggá teszi őt a földön, * nem adja át az ellenségnek.

3 Az Úr megerősíti őt betegágyán, * Uram, te megennyhíted minden betegségét.

4 Mondtam az Úrnak: "könyörülj rajtam, * gyógyítsd meg az én lelkemet, mert vétkeztem ellened!"

5 Az én ellenségem gonoszakat mondott nékem: * "Mikor hal meg és mikor pusztul már ki a neve?"

6 Ha bejön, hogy meglátogasson, hiúságokat beszél, + és szíve álnokságot gyűjt össze magának, * kimegy a terekre és megszól.

7 Ellenem suttognak minden ellenségeim, * és gonoszakat gondolnak ellenem.

8 "Átok szállott reá, * elaludt, és nem kel föl soha többé!"

9 Az ember is, kivel békességben voltam, akiben bíztam, + ki kenyeremet ette, * ő is csalárdságot művelt ellenem.

10 Te pedig, Uram, könyörülj rajtam, * kelts föl engem, és megfizetek nekik.

11 Abból ismerem meg, hogy kedvelsz engem, * hogy nem örül az én ellenségem rajtam.

12 Ártatlanságomért fölvetél engem, * és megerősítettél színed előtt örökké.

14 Áldott Izrael Ura, Istene, öröktől fogva és örökké, * úgy legyen, úgy legyen!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Bűneinknek szelíd megbocsátója, aki megadod nekünk a szabadulást a nehéz napon, ha a mi részvétünk is könyörül a szűkölködőn és a szegényen, erősíts meg minket, kérünk, amikor fájdalmainkat viseljük, s míg testi bűneink miatt a betegséggel kegyesen feddesz minket, nyújtsd a léleknek bőkezűen orvosságodat. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

41. zsoltár

(Maga Isten kelti fel szívünkben az utána való szomjúságot, hiszen "senki sem jöhet hozzám, csak ha az Atya vonzza őt" (Jn 6, 44).

Amint kívánkozik a szarvas a forrás vizéhez, * úgy kívánkozik a lelkem tehozzád, Isten!

2 Szomjazik a lelkem az erős és élő Istenhez, * mikor jutok el, s jelenem meg az Isten orcája előtt?

3 Az én könnyhullatásom kenyerem lett nékem éjjel és nappal, * midőn naponta mondják nekem: "hol van a te Istened?"

4 Visszagondoltam erre, és fölindult a lelkem, + mikor jutok át újra a csodálatos hajlék helyéhez, * egészen az Isten házáig?

5 Az örvendezés és hálaadás énekét mondva * az ünneplő sokaságban.

6 Miért vagy szomorú, én lelkem? * miért háborogsz bennem?

7 Bízál Istenben, mert még hálát adsz néki, * ő az én orcám szabadítója, és én Istenem!

(II) 8 Megszomorodott az én lelkem, + mert innen emlékezem reád, * a Jordánon túlról, a Hermon-hegy vidékéről.

9 A mélység a mélységet hívja, * vízárjaidnak zúgásában,

10 minden hullámaid és habjaid * általmentek rajtam.

11 Nappal irgalmasságot küld az Úr, * és éjjel énekét adta ajkamra.

12 S most esdeklek az én életem Istenéhez, * és mondom az Istennek: te vagy az én oltalmazóm!

13 Miért feledkeztél meg rólam? * miért kell szomorúan járnom, míg ellenség sanyargat engem?

14 Míg összetörik a csontjaimat, * és gyaláznak engem üldözőim?

15 Midőn naponta mondják nekem: * "hol van a te Istened"?

16 Miért vagy szomorú, én lelkem? * miért háborogsz bennem?

17 Bízál Istenben, mert még hálát adsz néki, * ő az én orcám szabadítója és én Istenem!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki orcánknak csodálatosképpen szabadulást adsz, ó Isten, kit hűséges szolgálóidnak lelke epedve szomjaz, – add azt nekünk, míg külsőleg a könnyhullatás kenyerét esszük, és úgy keresünk téged, addig bensőleg, szívünknek hajlékában hozzád eljuthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

42. zsoltár

Az Istenbe vetett remény a szorongatás idején.

Ítéld meg engem, Isten, + és válaszd el ügyemet a szentségtelen néptől, * a hamis és álnok embertől ments meg engem!

2 Mert te vagy, Isten, az én menedékem, + miért vetettél el engem? * miért kell szomorúan járnom, míg ellenség sanyargat engem?

3 Bocsásd ki világosságodat és igazságodat, * azok vezessenek és vigyenek el engem a te szent hegyedre és hajlékodbá.

4 És bemegyek az Isten oltárához, + Istenhez, ki az ifjúság örömeivel tölt el engem, * hálát éneklek neked citerával Isten, én Istenem!

5 Miért vagy szomorú, én lelkem? * miért háborogsz bennem?

6 Bízzál Istenben, mert még hálát adsz néki, * Ő az én orcám szabadítója és én Istenem.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Téged hívunk, mindenható Isten, örök világosságnak forrása, és arra kérünk, hogy igazságodat szívünkbe bocsátva, az új Fénynek ragyogásával tölts be minket! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

43. zsoltár

Amint Krisztus a keresztfán az Istentől való elhagyatottság panaszában tört ki, úgy az Egyház is (mely liturgiájában napról napra felidézi, mennyi jót művelt vele az Isten), sokszor érzi magát Urától elhagyatva. Hiába szolgálta Isten ügyét, mert prédául dobta övéit az ellenségnek és szinte a világ csúfjának saját népét. De hiszen ezt ígérte maga Krisztus: ha engem üldöznek, titeket is üldözni fognak« Ezek a tűzben való megpróbáltatásának nehéz napjai – néha éveit és évtizedeit.

Isten, a saját fülünkkel hallottuk, + atyáink beszéltek el nekünk, * amit napjaikban, a régmúlt időkben tettél.

2 Nemzeteket úztél ki a te kezeddel, + őket pedig elplántáltad, * népeket törtél össze, őket pedig kiterjesztetted.

3 Mert nem az ő kardjuk által szereztek földet, * és nem az ő karjuk szabadította meg őket.

4 Hanem a te jobbod és a te karod, és arcodnak fénye, * mert kedvelted őket.

5 Te vagy az én királyom és én Istenem, * ki Jákobnak segítséget küldesz.

6 Általad szórjuk szét ellenségeinket, * és a te nevedben tapodjuk le a reánk támadókat.

7 Mert nem a kezíjamban bízom, * és nem az én kardom szabadít meg engem.

8 Hanem te szabadítottál meg minket sanyargatóinktól, * és a mi gyűlölőinket megszegyénítetted.

9 Az Istenben dicsekedünk minden napon, * és a te nevednek hálát adunk örökké.

(II) 10 Most azonban megvettéél és megaláztál minket, * és nem vonulsz ki, Isten, a mi seregünkkel.

11 Megfutamítottál minket ellenségeink elől, * és akik gyűlölnek, kifosztottak minket.

12 Mint a levágandó juhokat, odaadtál minket, * és a nemzetek közé szétszórtál minket.

13 Eladtad olcsón a te népedet, * és nem becsülted az árát magasra.

14 Gyalázatra vettéél minket szomszédainknak, * csúfolásra és nevenségre azoknak, kik körülöttünk laknak.

15 Példázattá tettél minket a pogány nemzeteknek, * fejüket csóválják a népek.

16 Naponként előttem van gyalázatom, * és orcám pirulása elborított engem.

17 A szidalmazó és a káromló szava miatt, * az ellenségnek és a bosszúállónak színe előtt.

18 Ezek mind reánk jöttek, de mi nem feledkeztünk el rólad, * és nem cselekedtünk gonoszul a te szövetséged ellen.

19 És nem fordult el tőled a mi szívünk, * és nem tértek el ösvényeink a te utaidtól.

20 Noha kiűztél minket a sakálok helyére, * és beborítottál minket a halál árnyékával.

(III) 21 Ha elfeledkeztünk a mi Istenünk nevééről, * ha kezeinket idegen istenek felé tártuk,

22 nem kéri-e számon az Isten ezeket? * mert ő tudja a szívek titkait.

23 De mi érted ölettetünk naponként, * és olyannak tartatunk, mint a megölni való juhok!

24 Kelj fel, Uram, miért alszol? * kelj fel, és ne üzz el végleg!

25 Miért fordítod el arcodat? * elfeledkezel-e szegénységünkről és szorongatásunkról?

26 Mert porba aláztatott a mi lelkünk, * és testünk a földhöz tapadt.

27 Kelj fel, Uram, segíts meg minket, * és válts meg minket a te nevedért!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Kelj fel, Urunk, segítségünkre és ments ki minket a gyalázatból, s aki atyáink színe előtt az ellenséges népek uralmát legyőzted, arcodnak felragyogtatásával ragadj el minket az üldöző ellenségtől. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

44. zsoltár

A hűség, szelídség, igazság Királyának, a szépséges és gazdagon felöltözött királynénak, s a megígért gyermekeknek képében az Isten-ember királyságát és jegyesének, a Egyháznak termékenységét ünnepli "ünnepi szózáttal" a zsoltáros.

De ugyanígy az isteni Völegénynek jegyese minden kegyelembe öltözött lélek, mely maga is az Egyház kicsinyített mása lehet.

Az én szívem ünnepi szóattól árad, + zengem dalomat a királynak,
* nyelvem, mint a gyorsírónak tolla.

2 Ékeesebb vagy te az emberek fiainál, + kedvesség ömlött el ajkaidon,
* megáldott téged az Isten mindörökké.

3 Kösd fel oldaladra kardodat, * te mindeneknél hatalmasabb!

4 A te ékességeddel és szépségeddel * indulj meg, szerencsével járd,
és országolj!

5 A hűségért, a szelídségért és az igazságért, * vezessen csodálatosan
a te jobbold!

6 A te nyilaid élesek, + alád vetik a népeket, * szívébe hatolnak a
király ellenségeinek.

7 A te trónod, ó Isten, örökkön örökké, * országoló jogarod az igazság
jogara.

8 Szeretted az igazságot, és gyűlölted a gonoszságot, + azért kent fel
téged az Isten, a te Istened, * a vígasságnak olajával minden társaid
fölött.

9 Mirrha-, áloe-, és káziától illatozik a te ruhád, * elefántcsont
palotáidban húrok zenéje gyönyörködtet.

10 Királyok leányai a te díszes udvarodban, * jobboldon a királyné,
Ofir aranyával ékesen.

(II) 11 Halljad, leányom, és lássad, és hajtsd ide füledet! * felejtsd el
népedet és atyádnak házat!

12 Mert kívánja a Király a te szépségedet, * hódolj neki, mert ő a te
Urad, Istened.

13 Tírusz leányai ajándékokkal jönnek, * orcádat esdik a népnek
gazdagai.

14 Mily dicsőséges bensejében a király leánya! * arannyal átszótt
ruhát öltött.

15 Sokszínű öltözetben vezetik őt a királyhoz, * szüzek követik, az ő
társai, és bevezettetnek, Uram, tehozzád.

16 Bevezetik őket örvendezve és ujjongással, * bevezetik a király
házába.

17 Atyáid helyett fiak születnek néked, * fejedelmekké rendeled őket
az egész földön.

18 Megemlékeznek a te nevedről, * nemzedékről nemzedékre.

19 Azért a népek magasztalnak téged, * örökké és mindörökkön
örökké.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Krisztus Urunk, az Atyának igéje, ki által mindenek teremtettek, és ma is
teremtetnek, – őrizd meg, kérünk, Egyházadat, kit a népek sokszínűségéből
összegyűjtöttél, – hogy amint téged a hitből eredő megigazulás kegyelméből
tisztá szívvel szeretünk, úgy az örökkévalóság fejedelemségét szent ősatyáink

társaságában elnyerni méltók legyünk. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

45. zsoltár

Amikor Isten oltalmazásával és áldásaival örvendeztette Jeruzsálem városát, voltaképpen megőrizte szentélyét arra, hogy a Messiás majd onnan terjessze ki békés uralmát az egész világra. Ugyanúgy őrzi és áldja kegyelmi folyóvizeinek árával az Újszövetség szent városát, az Egyházat is.

A mi Istenünk oltalom és erő, * Segítő a szorongatásokban, melyek reánk találtak.

2 Azért nem félünk, midőn a föld megremeg, * s a hegyek a tenger mélyébe merülnek.

3 Zúgtak és felzavarodtak annak vizei, * és ereje miatt megrendültek a hegyek.

4 Folyóvizek árja örvendezteti az Isten városát, * megszentelte az ő hajlékát a Fölséges.

5 Az Isten lakik benne, azért meg nem inoghat, * megsegíti őt az Isten már virradatkor.

6 Felindultak a nemzetek, és lehanyatlottak a birodalmak, * hallatta az Úr az ő hangját, és megindult a föld.

7 A seregek Ura mivelünk! * a mi oltalmazónk a Jákob Istene!

8 Jöjjetek, és lássátok az Úrnak cselekedeteit, * minő csodákat tett a földön!

9 Véget vetett a háborúknak a föld végéig, + eltöri a kezíjat, elrontja a fegyvereket, * a pajzsokat elégeti tűzzel.

10 Nyugodjatok el, és lássátok, hogy én vagyok az Isten, * Fölséges minden nemzetek között, fölséges az egész földön.

11 A seregek Ura mivelünk! * a mi oltalmazónk a Jákob Istene!

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki nyilvánvalóan egyetlen Oltalom vagy nekünk a mérhetetlen szorongatások között, ó könyörületes Isten: – szenteld meg az örök folyóvíznek árával szívünknek városát, – hogy te, seregek Istene, mivelünk együttműködve, a földi háborúban helyünket megállhassuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

46. zsoltár

A mennybe fölment Krisztusban, mint Föben foglalt össze mindent az Isten, s benne fog az utolsó napon mindent beteljesíteni.

Minden népek vígan tapsoljatok, * örvendeztetek az Istennek ujjongó szóval.

2 Mert az Úr fölséges, rettenetes, * nagy király az egész földön.

3 Alánk vetette a népeket, * és a nemzeteket lábaink alá.

4 Kiválasztotta nekünk a mi örökrészünket, * dicsőséges földjét Jákobnak, akit szeretett.

5 Fölment az Isten örvendezéssel, * fölment az Úr harsonaszóval.

6 Zengjete a mi Istenünknek, zengjete, * zengjete a mi királyunknak, zengjete.

7 Mert az egész földnek királya az Isten, * zsoltározzatok bölcsességgel!

8 Országol az Úr a népek fölött, * ül az Isten az ő szent trónusán.

9 A népek fejedelmei egybegyültek, * Ábrahám Istenének népével.

10 Mert a földnek minden hatalmassága az Istené, * ki fölmagasztaltatott mindenek fölött.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Üdvösségre vidd, Uram, mind a népeket, kikből Krisztusban kiválasztottad szeretett Egyházadat, – hogy a te mindenható irgalmad által megszabadítva dicséretedben örvendezzünk, és neked, Istenünknek teljes odaadással zsoltárt zengedezzünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

47. zsoltár

Mily nagy szeretettel kell szeretnünk Isten városát, az ő szent templomát, ha maga az Úr is ennyire szerette, ha benne építette fel meg a kegyelem és irgalom befogadásának házát, s ha itt adja nekünk örökrészünket. Ahogy az Úr az Ószövetségben egy látható várost választott magának lakóhelyül, úgy az Újszövetségben is egy látható intézményen keresztül akarja nekünk adni láthatatlan ajándékait.

Nagy az Úr, és igen dicséretes * a mi Istenünknek városában.

2 Az ő szent hegye, ékességes dombja, * mind az egész földnek öröme.

3 Sion hegye, északra néző orma, * a nagy Király városa.

4 Az Isten annak házaiban ismeretes, * az Isten lett az ő menedéke.

5 Mert íme, a föld királyai összejöttek, * egybegyültek ellene.

6 De midőn meglátták, elcsodálkoztak, * megháborodtak és szétfutottak.

7 A reszketés fogta el őket, * és fájdalom, mint a vajúdónak kínjai.

8 Miként a heves szélvészben, * összetöröd a Tarzisz hajóit.

9 Miként hallottuk, látja most szemünk a seregek Urának városában, + a mi Istenünknek városában * Isten alapította azt mindörökké!

10 Befogadtuk, Isten irgalmasságot * templomodnak bensejében.

11 A te neved, ó Isten, és dicséreted kiárad a földnek végső határáig, * igazsággal teljes a te jobbod.

12 Vigadjon Sion hegye, + és örvendezzenek Júda leányai, * a te ítéleteid miatt, Uram!

13 Járjátok be Siont, és kerüljétek meg falait, * számláljátok meg annak tornyait!

14 Vegyétek szívetekbe várait, + fussátok végig házait, * hogy hirdessétek a jövő nemzedéknek:

15 Mert itt az Isten, a mi Istenünk, + itt lakik örökkön örökké, * Ő vezet minket mindörökké!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Dicséretes és egyben félelmetes Isten, aki fenséges uralkodóként a mennyei Jeruzsálemben lakozol, tágítsd ki értelmünket lelki fogékonysággal, hogy befogadván kegyelmedet szívünk templomának bensejében, szent nevedet méltóképpen hirdethessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

48. zsoltár

Amikor Isten halandóságunkra figyelmeztet, egyben ki is szabadít minket a halandóság szűkös világából és világnézetéből.

Halljátok ezt meg minden népek, * figyeljete mind, akik a földet lakjátok.

2 Mindnyájan, alacsony sorsúak és nemesek, * mind együtt, te gazdag és szegény!

3 Az én szám bölcsességet beszél, * és a szívem elmélkedése okosságot.

4 A fületem most példabeszédre hajtom, * és feltárom a rejtélyt a zsoltár szavával:

5 Miért kell félnem a gonoszság napjain, * mikor nyomorgatóim bűne körülvesz engem?

6 Akik erejükben bíznak, * és gazdagságuk nagyságában dicsekednek.

8 Pedig az ember nem válthatja meg az embert, * nem adhat érte váltságot az Istennek.

9 Mert lelkének váltsága drága és soha meg nem fizetheti, * hogy örökké éljen és ne lásson halált.

10 Mert látja, hogy meghalnak a bölcsek is, + együtt a bolonddal és esztelennel, * és gazdagságukat másokra hagyják.

11 És a sír lesz az ő házuk örökké, + az lesz a hajlékuk nemzedékről nemzedékre, * bár nevükről nevezték az ő földjüket.

12 Az ember, midőn tiszteletben van, nem gondol erre, + olyan mint az esztelen állat, bizony hasonló ahhoz.

(II) 13 Ez az útjuk azoknak, kik magukban bíznak, * és azok vége, kik saját szavukban gyönyörködnek.

14 Miként a juhok, az alvilágra mennek, * a halál legelteti őket.

15 És sietve leszállnak a sírba, és elenyészik alakjuk, * az alvilág lesz az ő lakásuk.

16 Az Isten pedig megszabadítja az én lelkemet, * kivesz engem az alvilág kezéből.

17 Ne félj, amikor meggazdagszik az ember, * és megsokasodik az ő házának dicsősége.

18 Mert amikor elpusztul, semmit el nem vihet magával, * és nem száll vele alá az ő dicsősége.

19 Ha életében áldottnak vélte is magát: * dicsekedett, hogy jól bánt magával,

20 de mégis atyáinak nemzetségéhez érkezik, * azok közé, kik soha nem látnak világosságot.

21 Az ember, midőn tiszteletben van, nem gondol erre, + olyan mint az esztelen állat, * bizony hasonló ahhoz.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Töltsd be, Urunk, szánkat a te bölcsességeddel, hogy ráemlékezvén arra, miként lettél értünk emberré s miként váltottál meg minket a pokoltól, arcodnak világosságában találhassuk ékességünket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

49. zsoltár

Isten népe az áldozat, Krisztus egyetlen áldozata által lépett örök szövetségre Istennel, s ezt az áldozatot minden szentmisében megújítja. Ez az áldozat eltörölte az égőáldozatokat, a termény- és állatáldozatokat, s az egyetlen, lélekben és igazságban bemutatandó áldozatot állította helyükbe.

Az istenek Istene, az Úr megszólalt, * szólította a földet napkeletről fogva napnyugatig.

2 Sionból ragyog fel az ő ékes szépsége, * az Isten nyilván eljő és nem hallgat.

3 Emésztő tűz jár az ő színe előtt, * és körülötte sebes szélvész.

4 Előszólítja az eget onnan felülről, * és a földet is, hogy megítélje az ő népét.

5 Gyűjtsétek elébe az ő szentjeit, * kik szövetségre léptek övele az áldozatok által!

6 És hirdetik az egek az ő igazságát, * mert az Isten a bíró.

(II) 7 Halljad, én népem, és szólok, + Izrael, én tanúbizonyságot teszek rólad, * Isten vagyok én, a te Istened.

8 Nem az áldozatok miatt feddlek meg téged, * egészen eléggő áldozataid a szíнем előtt vannak mindenkor.

9 Nem fogadom el a te házadból a borjakat, * sem a te nyájadból a bakokat.

10 Mert enyémek az erdőknek minden vadjai, * a barmok ezrei a hegyeken.

11 Ismerem mind az égi madarakat, * és ami a mezőn mozog, mind az enyém.

12 Ha éheznek, nem mondanám neked, * mert enyém a föld kerekése, és minden ami azt betölti.

13 Vajon én a tulkok húsát eszem-e? * avagy a bakok vérét iszom-e?

14 Áldozd az Istennek a dicséret áldozatát * és teljesítsd fogadásaidat a Fölségesnek.

15 És hívjál engem segítségül a szorongatás napján, * megmentelek téged, és te tisztelsz engem.

(III) 16 A bűnösnek azonban ezt mondja az Isten: + miért hirdeted te az én igazságaimat? * és miért veszed szájadra szövetségemet?

17 Hiszen te gyűlölted a fegyelmet, * és hátad mögé vetted az én beszédemet!

18 Ha tolvajt láttál, vele futottál, * a házasságrontókkal közösködtél.

19 A szájad bővelkedett gonosszággal, * és álnokságot szőtt a nyelved.

- 20 Leültél és atyádfia ellen szólottál, * és anyád fia ellen gyalázatot mondtál.
- 21 Ezt tetted, és én hallgattam, + és azt vélted, hogy hasonló leszek hozzád, * de megfeddelek azért, és mindezt orcád elé rakom.
- 22 Értésetek meg ezeket, kik elfelejtitek az Istent, * nehogy egyszer elragadjon, és ne legyen, aki megmentsen.
- 23 A dicséret áldozata, az tisztel meg engem, * és ott van az út, amelyen megmutatom az Isten üdvösségét!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Istenek Istene, tehozzád folyamodunk, hogy fogadj el mi magunkat a dicséret áldozataként, hogy a bűn terhe nélkül lévén a te igazságaidat elmondhassuk, s azon az úton, melyen üdvösségedet megmutatod, biztosan haladhassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

50. zsoltár

Minden bűn, az is, amit az emberek ellen követünk el, az Isten szentségét sérti. Joggal mondja a bűnbánó ember: Ellened, csakis ellened vétkeztem!

Könyörülj rajtam, Isten, * a te nagy irgalmasságod szerint.

- 2 És a te könyörületednek sokasága szerint * töröld el az én gonoszságomat!
- 3 Moss meg engem teljességgel az én gonoszságomból, * és bűnömből tisztíts meg engem.
- 4 Mert ismerem az én gonoszságomat, * és szemem előtt van az én bűnöm mindenkor.
- 5 Ellened, csak teellened vétkeztem, * és gonoszat cselekedtem a te színed előtt.
- 6 Hogy igaznak találtassál beszédedben, * és győzedelmesnek ítéletedben.
- 7 Mert íme, már gonoszságban fogantattam, * és bűnben fogadott engem anyám.
- 8 Pedig te a szívnek igazságát szereted, * és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad nékem.
- 9 Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, * moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek.
- 10 Engedd, hogy örömet és vigasságot halljak, * hogy örvendezzenek megalázott csontjaim.
- 11 Fordítsd el orcádat bűneimtől, * és töröld el minden gonoszságomat.
- 12 Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, * és az igaz lelket újítsd meg bensőmben!
- 13 Ne vess el engem orcád elől, * és szent lelkedet ne vond meg tőlem.
- 14 Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét, * és készsleges lélekkel erősíts meg engem!
- 15 Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te utaidra, * és az istentelenek majd megtérnek hozzád.

- 16 Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek Istene, * és nyelvem magasztalni fogja igazságodat.
- 17 Uram, nyisd meg ajkamat, * és szám a te dicséretedet hirdeti.
- 18 Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, * és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az tetszésedre.
- 19 A töredelmes lélek az Istennek tetsző áldozat, * a megtört és alázatos szívet, ó Isten, meg nem veted.
- 20 Cselekedj kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom szerint, * hogy megépüljenek Jeruzsálemnek falai.
- 21 Akkor elfogadod az igazság áldozatát, + az ajándékokat és az égőáldozatot, * akkor visznek majd oltárodra áldozati állatot.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki túlradó irgalmasságodat szavakkal kimondhatatlan Nevedben hordod, ó háromságos Isten, s ki az emberi szív sötétjét a bűnöktől megtisztítván, hónál is tündöklőbbé teszed, – újítsd meg, kérünk, bensőnkben a te szent lelkedet, hogy dicséretedet hirdethessük, s igaz és készséges lélekkel megerősítve, egykor a mennyei Jeruzsálem örök trónjait elfoglalhassuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

51. zsoltár

A gonosz és igaz emberek közti határvonal nem kint húzódik, hanem mindannyiunk szívében. A gonoszt elítélve saját magunk fölött kell ítéletet tartanunk.

- Mit dicsekedel a gonoszságban,** * aki hatalmas vagy a hamisságban?
- 2 Gondolatod a hamisságon jár napestig, * nyelved, mint az éles borotva, és álnokságot művelsz.
- 3 Szeretted a gonoszságot, inkább, mint a jóságot, + és a hazugságot inkább, mint az igazmondást, * szeretted a romlás ígét, te álnok nyelv!
- 4 Azért az Isten végleg elpusztít téged, + kigyomlál téged és kiköltöztet a hajlékodból, * kitepi gyökeredet az élők földjéből.
- 5 Látják az igazak és megfélemlenek, * és nevetnek rajta, és mondják:
- 6 Íme, az ember, aki nem az Istent választotta segítségül, + hanem gazdagságának nagyságában bízott, * és a csalárdságban volt az ereje!
- 7 Én pedig mint a jól termő olajfa az Isten házában, + bízom az Isten irgalmasságában, * örökké és mindörökkön örökké.
- 8 Hálát adok neked örökké, mert ezt cselekedted, * nevedben reménykedem, mert jó nekem a te szentjeid színe előtt.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden világias hiúságnak és csalárdságnak lerontója, mindenható Isten, tedd, hogy mint a jól termő olajfa virágozzunk a te házában, és irgalmasságodban reménykedve a gonoszság átkától megszabaduljunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

52. zsoltár

Az emberiség egyetemlegesen, mindenki, kivétel nélkül rászorul Isten irgalmára és szabadító megváltás-művére.

Mondá az esztelen az ő szívében: * "Nincsen Isten".

- 2 Megromlottak és utálatosságokat műveltek, * nincsen, aki jót cselekednék.
  - 3 Letekint az Isten a mennyből az emberek fiaira, * hogy lássa, van-e köztük értelmes és Istent kereső.
  - 4 Mindnyájan elhajlottak, mind együtt megromlottak, * nincsen aki jót cselekednék, egyetlen egy sem.
  - 5 Hát nincsen értelem bennük, kik gonoszságot tesznek? * kik felfalják népemet, mint a kenyeret?
  - 6 Az Istent segítségül nem hívták, + de rettegnek majd félelemmel, * kik előbb nem ismertek rettegést.
  - 7 Szétszórja az Isten azoknak csontjait, kik szorongattak téged, * megszégyenülnek, mert az Isten levetette őket.
  - 8 Ki hoz Sionból Izraelnek szabadulást? + Midón az Úr megfordítja népének fogságát, * örvendezik majd Jákob, és vigad Izrael.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Letekintvén a mennyből, jóságos Isten, vess gátat a mi sok esztelenségünknek, hogy a hamis félelmektől megszabadulva, szívünknek sértetlen tisztaságában egyedül neked tetszhessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

53. zsoltár

Az Egyház imája az egyházüldözőkkel szemben. De nem szabad elfelejtenünk, hogy az egyház mindig üldözést szenved: ha nem külső hatalmaktól, akkor a bűnöktől, kísértésektől, szenvedélyektől, belső megosztástól, tévelyektől, hűtlenségektől. Csak az Úr segítségét hívó imádságban találhat oltalomra.

Isten, a te nevedben szabadíts meg engem, * és a te erőddel ítélj meg engem.

- 2 Isten, hallgasd meg imádságomat, * vedd füleidbe az én szám igéit.
- 3 Mert kevélyek támadtak ellenem, + és a hatalmasok üldözték életemet, * kik nem tartották Istent a szemük előtt.
- 4 De íme, az Isten segít engem, * s az Úr az én lelkem oltalmazója.
- 5 Fordítsd vissza a rosszat az én ellenségeimre, * és szórd széjjel őket igazságod szerint.
- 6 Szabad akaratomból szívesen áldozom néked, * és magasztalom, Uram, a te nevedet, mert jó.
- 7 Mert minden háborúságból megmentettél engem * és ellenségeimre alátekint az én szemem.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Szabadítsd meg, Urunk, egyházadat, mely a te neved oltalmában bizakodik, hogy alátekintve ellenségeire, szabad akarattal téged magasztaljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

54. zsoltár

Az Olajfák kertjében remegő, gyötrődő Krisztus imádságával egyesül az Egyház és a Krisztus halálába a keresztség által beletemetkezett hívők szava.

Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat, + és ne rejtőzz el könnyörgésem elől, * figyelmezz reám, és hallgass meg engem!

2 Levert engem a szomorúság, és megzavarodtam * az ellenség kiáltása és a bűnösök szorongatása miatt.

3 Mert elborítottak engem gonossággal, * és haragjukban bántásomra voltak.

4 Szívem gyötrődik bensőmben, * és a halálfélelem megszállt engem.

5 Félelem és rettegés fogott el engem, * és beborított a sötétség.

6 És mondtam: Ki ad nékem szárnyakat, mint a galambnak, * hogy elröpüljek és megnyugodjam?

7 Bizony messzire menekülnék, * és laknék inkább a pusztaságban.

8 Ott várakoznék arra, ki megszabadít engem * e viharoktól és a szélvészről.

9 Szórd szét őket, Uram, osszad meg nyelvüket, * mert erőszakot látok a városban és viszálykodást.

10 Nappal és éjjel fenn ólalkodnak a falain, + benne pedig törvényszegény, nyomor és álnokság, * és nem fogy terein a csalás és cselszövés.

(II) 11 Mert ha ellenségem átkozott volna engem, * bizony elviseltem volna,

12 és ha gyűlölőm kevélykednék fölöttem, * talán elrejténém magamat előle.

13 De te, ki társam voltál, * én barátom és bizalmasom!

14 Ki velem együtt etted az édes étkeket, * Isten házába ünnepelni együtt jártunk!

15 Jöjjön rájuk a halál, * és elevenen szálljanak le az alvilágba!

16 Mert aljasság lakik az ő házaikban, * szívüknek bensejében.

17 Én azonban az Istenhez kiáltok, * és az Úr megszabadít engem.

18 Este, reggel és délben szólok hozzá és sóhajtozom, * és meghallgatja az én szavamat.

19 Megszabadítja békességben az én lelkemet azoktól, kik reám támadnak, * bár seregestől jöttek ellenem.

20 Meghallja az Isten, és megalázza őket, * Ő, aki öröktől fogva való.

21 Mert ezeknek nincsen egység, * és nem félik az Istent!

22 Kezet emelt a társira, * meggyalázta az ő szövetségét.

- 23 Lágyabbak a vajnál az ő szájának beszédei, * de kivont kardok azok!
- 24 Vesd az Úrra gondodat, + és ő majd táplál téged, * nem hagyja örökre megingatni az igazat.
- 25 Te pedig, Isten, aláviszed a gonoszokat * a pusztulása vermébe.
- 26 A vérengző és csalárd emberek nem érik meg napjaiknak felét, * én azonban tebenned bízom, Uram!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Úr Jézus Krisztus, ki öröktől fogva vagy, és örökké megmaradsz, ki az emberi állapotot fölvetted, ki a baráti tanítvány árulását elszenvetted, ki az elveszettekért vállaltad a halált: kérünk, hallgasd meg a hozzád esdeklők imádságát, és add, hogy téged mind este, délben és reggel dicsőítvén kiérdemeljük a védelmet a jelen világ viharai elől. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

55. zsoltár

Az üldözött igaz imádsága.

- Könyörülj rajtam, Isten, mert tapos rajtam az ember, * egész nap hadakozván nyomorgat engem!**
- 2 Tapodtak rajtam az én ellenségeim egész nap, * mert sokan hadakoznak ellenem, ó Fölséges!
- 3 Amely napon félelem fog el engem, * én tebenned bízom.
- 4 Az Istenben, kinek dicsőítem beszédét, + az Istenben bízom és nem félek, * mit árthatna bármely test nékem?!
- 5 Napestig káromolják az én szavamat, * minden gondolatjuk ártásra van ellenem.
- 6 Vizályt szítanak és elrejtőznek, * és sarkam után leselkednek.
- 7 Amint üldözik az én lelkemet, gonoszságukért úgy fizess meg nekik, * terítsd le haragodban a népeket!
- 8 Isten, az én életemet föltártam neked, + könnyhullatásomat színed elé tetted, * ígéreted szerint.
- 9 Majd meghátrálnak az én ellenségeim, + ama napon, melyen segítségül hívlak téged, * íme, megismertem, hogy te vagy az én Istenem.
- 10 Az Istenben, kinek dicsőítem szavát, + az Úrban, kinek dicsőítem beszédét, * az Istenben bízom és nem félek, mit árthatna nékem az ember?
- 11 Rajtam van, Isten, amit fogadtam neked, * megadom neked a dicséretet.
- 12 Mert megmentetted lelkemet a haláltól, + és lábaimat az elbukástól, * hogy az Úr színe előtt járjak az élők világosságában.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, a láthatatlan szellemi hadakozásnak legjobb élharcosa, aki a benned bízókat az ellenség által megrontani nem hagyod, kérünk, add, hogy a test harcain úrrá legyünk, és az élők világosságában színed előtt járjunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

56. zsoltár

A Saul elől menekülő, „de a segítségért már előre hálát adó Dávid király szavaival a szenvedő és feltámadó Krisztus, valamint az ő szenvedésében és feltámadásában részes megkereszteltek zsoltárát imádkozzuk.

Könyörülj rajtam, Isten, könyörülj rajtam, * mert benned bízok az én lelkem.

2 És szárnyaid árnyékába menekülök, * míg átvonul a gonoszság.

3 Kiáltok a magasságos Istenhez, * az Istenhez, aki jót tett velem.

4 Küldi a mennyből, és megszabadít engem, + gyalázatra adja az engem tapodókat, * elküldi az Isten az ő irgalmasságát és igazságát.

5 Jaj nekem, mert oroszlánok között alszom, * kik elnyelik az emberek fiait.

6 Lándzsák és nyilak az ő fogaik, * és éles kard az ő nyelvük.

7 Magasztaltassál, ó Isten, az egek fölé, * és legyen a te dicsőséged az egész földön.

8 Tört vetettek az én lábaimnak, * és meggyörnyedt az én lelkem.

9 Vermet ástak előttem, * de ők maguk estek abba.

10 Kész az én szívem, Isten, ész az én szívem, * éneklek és zsoltárt zengek.

12 Serkenj föl, dicsőségem, + serkenj fel, pszaltérium és citera, * fölserkenek jókor reggel.

13 Hálát adok neked, Uram, a népek között, * és zsoltárt zengek neked a pogányok között.

14 Mert felmagasztaltatott az égig a te irgalmasságod, * és a felhőkig a te igazságod.

15 Magasztaltassál, ó Isten, az egek fölé, * és legyen a te dicsőséged az egész földön!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Serkenj fel, Isten, mi dicsőségünk, serkenj fel! – hogy a te föltámadásodban elenyésszenek a halandóság sötét árnyai, s az élet újjászületésének fényei elterjedjenek. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

57. zsoltár

A szenvedélyes hangú zsoltárt úgy kell felfognunk, mint a jó mellett állhatatosan kitartó igaz emberben feltámadó harag kifejezését, amikor a pökhendi, hatalmaskodó bűn ellen tehetetlenségét érzi, s Istent hívja fel bosszúálló, igazságot tevő bírónak. Ha nem a bűnös, hanem a bűn ellen háborodunk fel, akkor az "ember vagyok, semmi emberi nem idegen tőlem" szellemében el kell fogadnunk ezt a zsoltárt is.

Vajon igazságot szóltok-e valóban, ti hatalmasok? * igazul ítéletek-e az emberek fiait?

2 Bizony szívetekben hamisságot forgattok, * erőszakot művelnek kezeitek szerte a földön!

3 Elidegenedtek a bűnösök születésük óta, * tévelyegnek már az anyaméhtől fogva a hamisan beszélők.

4 Dühösségük hasonló a kígyó mérgéhez, * mint a süket áspisé, mely elzárja fülét,

5 mely nem hallja a bűvölők szavát * a bölcsen bűvölő varázsló hangját.

6 Isten, törd ki szájukban az ő fogukat, * törd össze az oroszlán éles fogait!

7 Folyjanak szét, mint az előmlő víz, * és száradjanak meg, mint az eltaposott füvek.

8 Miként a viasz, mely szétolvadva elmúlik, * mint az asszony elvetélt magzata, mely nem látja meg a napot.

9 Mielőtt még termést hozhatna a cserje, * még fiatalon, úgy ragadja el őket haragjában.

10 És vigadozik az igaz, mikor látja a bosszulást, * és a bűnösnek vérében mossa lábait.

11 És mondja az ember: "bizony csak az igaz hoz gyümölcsöt, * bizony van ítélő Isten a földön!"

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Legigazságosabb Isten, engedd népednek, hogy a tőled jövő megigazulást keresse, s ami helyes, azt szeresse, nehogy a te igazságod előtt bedugva fülét, a mérges kígyó marásától megsérüljön. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

58. zsoltár

Az üldözés-zsoltárok sorozata most a gonoszok ember belső nyugtalanságának, önemésztő telhetetlenségének leírásával bővül. Kérkedésük mögött ez az önkínzó méreg rejlik, mely mindenkit veszélyeztet, aki nem tudja az Isten irgalmasságának kezébe helyezni magát és sorsát.

Ments meg engem ellenségeimtől, én Istenem, * a reám támadóktól szabadíts meg engem!

2 Ments meg engem a gonoszságot cselekvőktől, * a vérengző férfiaktól szabadíts meg engem!

3 Mert íme, az én lelkem után leselkednek, * és rám rohannak az erősek.

4 Nincs bennem hamisság, nincsen bűn bennem, Uram, * hamisság nélkül futottam és egyenes úton jártam.

5 Kelj föl, állj eléembe és lássad! * te, seregek Ura, Izrael Istene,

6 serkenj fel, hogy meglátogasd a népeket, * ne könyörülj azon, aki hűtlenül cselekszik.

7 Előjönnek estére, és ordítanak, mint az ebek, * és körüljárják a várost.

8 Hangoskodnak szájukkal, és kard van az ő ajkukon: * "Ki hallaná meg szavunkat?"

9 De te, Uram, kineveted őket, * semmivé teszed mind e népeket.

10 Én erősségem, én terád figyelek, * mert vagy az én oltalmazóm, Istenem.

11 Istenem, akinek irgalmassága megelőz engem, * Isten teszi, hogy lenézzek ellenségeimre.

(II) 12 De ne öld meg őket, hogy valaha el ne feledkezzen erről az én népem, + csak széleszd el őket a te erőddel, * verd le őket, én oltalmazóm, és Uram!

13 Szájuknak vétkéért és ajkuknak beszédjéért, * akadjanak fel saját kevélységükben!

14 Az átkozódásért és a hazugságért, amit szóltak, * emészd el őket haragodban!

15 Emésszed el őket, és ne legyenek többé, + és tudják meg, hogy uralkodik az Isten Jákobon, * és a föld minden határáig.

16 Előjönnek estére, és ordítanak, mint az ebek, * és körüljárják a várost.

17 És étel után barangolnak, * dühösen morognak, ha éhesen maradtak.

18 Én pedig a te erősségedet éneklek, * és felmagasztalom már reggel a te irgalmasságodat.

19 Mert oltalmazóm lettél, * és menedékem az én szorongatásom napján.

20 Én erősségem, neked éneklek, + mert te vagy, Isten, az én oltalmam, * én Istenem, irgalmasságom!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindenható Isten, kinek erősségét és irgalmasságát egyaránt énekeljük már kora hajnalban, kérjük hatalmadat, hogy a sötétségnek mindenféle zavarosságából kiragadva, a te reggeled világosságával sugározz be minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

59. zsoltár

"E világon szorongatásban éltek, de biztatok: én legyőztem a világot. Míg az előző zsoltárok egyetlen magányos ember szavával mondták el az Egyház sokféle üldözését, most az ószövetségi nép vereségének és isteni megszabadításának képében jelenik meg az Egyház üdvtörténeti sorsa.

Isten, elvettél minket, és leromboltál minket, * megharagudtál, de könyörülj rajtunk!

2 Megrendítetted e földet és összetörted, * gyógyítsd meg romlásait, mert immár megindult.

3 Kemény dolgokat mutattál a te népednek, * a keserűség borával itattál minket.

4 Jelt adtál a téged félőknek, * hogy megmeneküljenek az íjak elől.

- 5 Hogy megszabaduljanak a te kedveltjeid, * üdvözíts a te jobboldal, és hallgass meg engem!
- 6 Szólt az Isten az ő szent helyén: + "Győzelmi örömben fölosztom Szikemet, * és kimérem Szukkot völgyét.
- 7 Enyém Gálaád és enyém Manassesz, + és Efraim a fejemnek sisakja, * Júda az én királyi jogarom.
- 8 Moáb a tál, amelyben mosakszom, + Édomra vetem sarumat, * Filiszteán diadalmaskodom.
- 9 Ki visz el engem az erős városba? * ki visz el engem Édomig?
- 10 Nemde te, Isten, ki elvetettél miniket, * és nem vonulsz ki a mi seregeinkkel?
- 11 Adj segítséget nekünk a szorongatásban, * mert hiábavaló az ember segítsége.
- 12 Az Istenben győzelmet szerzünk, * Ő semmivé teszi a mi ellenségeinket.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Kegyelmes Urunk, üdvözítsd jobboldnak segítő erejével a te esedező népedet, hogy míg a jócselekedetek gyümölcseinek megszerzésében a szorongatások közepette gyakorolja magát, mindenkor vigasztalást leljen kegyelmedben. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

60. zsoltár

Szent Ágoston magyarázata szerint az Egyház az, aki "a föld határaitól kiált az Úrhoz", szorongatott szívvel, de Isten hajlékában lakva, Krisztus Királysága alatt örvendezve és az imádás kötelességét szívesen teljesítve.

- Hallgass meg, Isten, az én könyörgésemet, * figyelmezz az én imádságomra!**
- 2 A föld határaitól kiáltok hozzád, + midőn szorongatják a szívemet, * megközelíthetetlen kősziklára vezess el engem!
- 3 Mert reménységem lettél, * erősséges torony az ellenség ellen.
- 4 A te hajlékodból lakom örökké, * és szárnyaid árnyéka alatt találok oltalmat.
- 5 Mert te, Istenem, imádságomat meghallgattad, * és neved tisztelőinek örökségét megadtad nekem.
- 6 Napokkal gyarapítsd a király napjait, * és sok esztendővel, nemzedékről nemzedékre.
- 7 Trónoljon örökké az Isten színe előtt, * őrizze őt az irgalmasság és a hűség.
- 8 Így dicséretet mondok a te nevednek örökkön örökké, * hogy beteljesítem az én fogadalmaimat napról napra.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Szorongatott szívünknek kegyes megvigasztalója, Isten, oltalmazd családodat az ellenség ellen, hogy míg te erősséges toronyként védelmezed, a hajlékodban való örök lakást kiérdemelje. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

61. zsoltár

A zsoltár a külső ellenség, a világi vélekedések, a belső kísértések viharába állított, de sorsát Istenre bízó embernek nyugalmát, helyéből kimozdíthatatlan biztonságát ábrázolja – és egyben gyarapítja is.

Bizony, csak az Istenre hagyatkozik az én lelkem, * mert tőle van az én szabadulásom.

2 Mert ő az én menedémem és szabadítóm, * ő az én váram, többé meg nem rendülök.

3 Meddig rohantok még rá az emberre? * és romboljátok, ti mindnyájan, * mint a roskadt falat és a meghajló növényt?

4 Mert valóban, azon tanakodtak, hogy méltóságomból levessenek, + gyönyörködtek a hazugságban, * szájukkal áldottak és szívükben átkoztak engem.

5 Bizony, csak az Istenre hagyatkozik az én lelkem, * mert tőle van az én békességes túrésem.

6 Mert ő az én Istenem és szabadítóm, * ő az én váram, meg nem rendülök.

7 Az Istenben az én szabadulásom és dicsőségem, * erősségemnek Istene, és nála van menedémem.

8 Bízatok benne mind, ti népek gyülekezetei, + öntsétek ki előtte szíveteket, * Isten a mi segítőnk örökké.

9 Mert mind hiábavalóság az Ádámnak maradéka, + hazugság az emberi nemzet, * megmértevé együtt is könnyebbek, mint a pára.

10 Ne bízatok az erőszakban, + és a zsákmánnyal ne hivatkozzatok, * ha bővelkedtek is a gazdagságban, ne helyeztétek abba szíveteket.

11 Egyet mondott ki az Isten, és e kettőt hallottam, + hogy a hatalom az Istené, és tiéd, Uram, az irgalom, * mert te megfizetsz kinek-kinek tettei szerint.

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Vesd uralmad alá, Uram, a mi lelkünket, hiszen te vagy a mi igazi békességtúrásunk, add, hogy a bizonytalan gazdagságról lemondva, mindenféle világi hiábavalóságot megvetve egyedül téged kövessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

62. zsoltár

(Az Istent szomjazó lélek hajnali éneke.)

Isten, én Istenem, * tehozzád ébredek virradatkor.

2 Téged szomjazik az én lelkem, + utánad sóvárog az én testem, * a pusztaság és úttalan és víznélküli földön.

3 Így jelenek meg a szentélyben előtted, * hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.

- 4 Mert jobb a te irgalmasságod, mint az élet, * az én ajkaim dicsérnek téged.
- 5 Így áldalak téged életemben, * és a te nevedben emelem föl a kezeimet.
- 6 Mint kövér és bőséges táplálékkal teljék meg az én lelkem, * és vigasságos ajakkal dicsér az én szám.
- 7 Ha rólad emlékezem ágyamon, * reggel is rólad gondolkodom.
- 8 Mert te lettél segítóm, * és szárnyad árnyékában örvendezek.
- 9 Lelkem tehozzád ragaszkodik, * a te jobbod fölvelt engem.
- 10 Azok pedig hiába üldözték lelkemet, + alábuknak a föld mélyébe, * a kard élére jutnak, a sakálok martaléka lesznek.
- 11 A Király pedig vigadni fog az Istenben, + megdicsőülnek mind, akik reá fölesküdték, * mert elnémíttatott a gonoszat szólók szája.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Az el nem múló világosságot áraszd bőségesen azokra, kik tehozzád ébrednek virradatkor, ó Isten, örök fény szerzője, – hogy ajkunk téged dicsérjen, életünk téged áldjon, és első reggeli gondolatunk téged magasztaljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

63. zsoltár

Mint Szent Ágoston mondja: "Az Úr szenvedése áll szemünk előtt ebben a zsoltárban".

- Hallgasd meg, Isten, az én panaszomnak szavát, * az ellenség félelmétől mentsd meg lelkemet.**
- 2 Oltalmaz meg engem a rosszakarók gyülekezetétől, * és a gonosztevők sokaságától,
- 3 kik megélesítették nyelvüket, mint a kardot, + kibocsátották nyilaikat, a mérgezett szavakat, * hogy lelőjék titkon az ártatlant.
- 4 Lenyilazzák őt hirtelen, semmitől sem félve, * megerősítették magukat a gonosz tervben.
- 5 Megbeszélték, hogy csapdát rejtenek, * így szóltak: nem látja azt senki.
- 6 Kigondolták a gonosztetteket, + végbevitték a kigondolt terveket, * mélység az ember, és örvény a szíve!
- 7 De lenyilazza őket az Isten, + hirtelen éri őket a vereség, * saját nyelvük által lett az ő romlásuk.
- 8 Kik látják őket, a fejüket csóválják, * és retteg minden ember.
- 9 És hirdetik az Isten műveit, * és megértik az ő tetteit.
- 10 Vigad majd az igaz az Úrban, és bízik benne, * és dicsekedhetnek mind az egyenes szívűek.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden hívők biztos oltalmazója, Isten, őrizd meg egyházadat a rosszakarók

gyülekezetétől, kik titkos nyilatkozatot lőve szándékoznak legyőzni őt – add, hogy téged üdvösséges és helyes értéssel tisztelve az igazak érdemeiben vég nélkül együtt vigadassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

64. zsoltár

Az Isten földi áldásai az ő gondviselését hirdetik, s egyben kegyelmi áldásait jelzik.

Téged illet, Isten, a dicséret Sionban, * és neked teljesítik a fogadalmakat Jeruzsálemben.

2 Te meghallgatod az imádságot, * minden test hozzád mégyen.

3 A mi gonoszságaink elhatalmasodtak rajtunk, * de te megkegyelmezel bűneinknek.

4 Boldog, akit kiválasztottál és magadhoz fogadtál, * a te csarnokaidban lakik.

5 Betöltesz házad javaival, * és templomodnak szentségével.

6 Igazságodban csodálatos módon meghallgatsz minket, üdvösségadó Istenünk, * te, reménysége a föld minden határának és a messzi tengereknek.

7 Ki hatalmaddal hegyeket alkottál, * felövezvén magadat erősséggel.

8 Ki lecsöndesítéd a tenger áradását, az ő habjai zúgását, * a népek háborgását.

9 Megrettennek a te jeleidtől kik e széles földön laknak, * és megörvendezteted napkeletet és napnyugatot.

10 Meglátogattad a földet és megrészegítetted, * sokszorosán meggazdagítottad.

11 Isten folyója telve vizekkel, + eleséget készítesz mindeneknek, * így rendezted el a földet.

12 Barázdáiba vizet vezetsz és rögeit elsimítod, * záporosókkal meglágyítod azt, és megáldod a sarjadó vetést.

13 Kegyességeddel megkoronázod az esztendőt, * és lábad nyomában bőség fakad.

14 Rétek virulnak a sivatagban, * és vígasságba öltöznek a dombok.

15 Megtelnek a mezők juhokkal, + a völgyek bővelkednek gabonával, * ujjonganak és himnuszt énekelnek mindenek.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Te reménysége a föld minden határának, ó Isten! hallgasd meg házad népének alázatos könyörgését, – hogy miközben a himnuszok szárnyaló hangjait énekelve ujjong előtted, a Vigasztaló Lélekkel elárasztva kiviruljon, és sokszoros terméssel gazdagodjék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

65. zsoltár

Az Egyháznak és a megkeresztelt embereknek hálaadása a megváltásért: a liturgiában, a misszióban, a szív egyenességében.)

Ujjongjatok az Istennek, minden földek, + zsoltárt zengjétek az ő felséges nevének, * adjátok meg a dicséretet dicsőségének!

- 2 Mondjátok az Istennek: mily félelmetesek a te műveid, Uram! * a te erődnek nagyságáért meghódolnak neked minden ellenségeid.
- 3 Az egész föld imádjon téged, és énekeljen neked, * dicséretet zengjen a te nevednek.
- 4 Jöjjetek, és lássátok az Isten műveit, * félelmetes, amit az emberek között végbevitt!
- 5 A tengert szárazföldre változtatta, + s a folyóvízen száraz lábbal mentek által, * ott vigadoztunk őbenne.
- 6 Ki uralkodik hatalmával örökké, + és szemei a nemzetekre néznek, * hogy fel ne fuvalkodjanak a lázadók.
- 7 Áldjátok, nemzetek, a mi Istenünket, * és hallassátok dicséretének szavát.
- 8 Ki lelkemet az életbe helyezte, * és nem engedte tántorodásra az én lábamat.
- 9 Mert próbára tettél minket, Isten, * tűzzel próbáltál meg, mint az ezüstöt ha megtisztítják.
- 10 Törbe vittél minket, + nyomorúságot raktál a hátunkra, * embereket ültettél fejünkre.
- 11 Általmentünk a tűzön és vízen, * és kivezettél minket az enyhületre.

(II) 12 Belépek a te házádba áldozatokkal, * megadom néked fogadásaimat.

13 Melyeket az én ajkaim ígértek, * s melyről szólt az én szám, mikor nyomorságban voltam.

14 Égőáldozatot adok neked a legjavából, + és állat-áldozatot illatszerekkel, * ökröt és tulkot ajánlok fel neked.

15 Jöjjetek, és halljátok, és megjelentem, + mind, akik félitek az Istent, * mennyi nagy dolgot cselekedett az én lelkemmel.

16 Hozzá kiáltottam a számmal, * és máris nyelvemen volt az ő dicsérete.

17 Hamisságra ha tekintetem volna a szívemben, * meg nem hallgatott volna az Úr.

18 De bizony meghallgatott az Isten, * és könyörgésemnek szavára figyelmezett.

19 Áldott az Isten, + ki nem vetette meg az én könyörgésemet, * és irgalmasságát nem vonta meg tőlem.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Sugald, ó Urunk, értelmünkbe a te dicsőségednek dicséretét, hogy míg e jelenvilág aszaló szenvedélyeit igyekszünk kikerülni, a te hangodat követve az örök enyhületbe átjuthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

66. zsoltár

Legyen az Úr világossága léleknek, az Egyháznak, az emberiségnek.

Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket, * világosítsa reánk az ő orcáját és könyörüljön rajtunk.

2 Hogy megismerjük a földön a te utadat, * s minden nemzet meglássa a te üdvösségedet.

3 Hálát adjanak neked a népek, ó Isten, * hálát adjanak neked minden nemzetek!

4 Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, + mert te igazságban ítéled a népeket, * s kormányozod a földön a nemzeteket.

5 Hálát adjanak neked a népek, ó Isten, + hálát adjanak neked minden nemzetek, * megadta a föld az ő gyümölcsét!

6 Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, + áldjon meg minket az Isten, * és féljék őt a földnek minden határai!

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Felismertük, Urunk, a földön utadat, minden nemzet közt a te üdvösségedet, Krisztus urunkat, – azért valljuk, hogy ő az út, melyen botlás nélkül járhatunk, s ő a haza, ahová megérkezünk. Add meg tehát, hogy őt nyerhessük majd el jutalmul, ki üdvösségül jött közénk. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

67. zsoltár

A hatalmas ószövetségi Isten-tettek, az újszövetségi megváltás-mű, a mennybemenetel és pünkösd, az Isten-ország és Isten-ítélet egybefogott, hatalmas látomása, mely a liturgia szent drámájában megjelenik szemünk előtt, a mi dicsértünket is magába szívja, s a beteljesedés zálogát nyújtja.

Fölkél az Isten, és elszélednek ellenségei, * és elfutnak orcája elől, kik őt gyűlölik.

2 Mint a füst eloszlik, eloszlatod őket, + mint elolvad a viasz a tűz színe előtt, * úgy vesznek el a bűnösök az Isten színe előtt.

3 Az igazak pedig vígan lakozzanak és ujjongjanak az Isten előtt, * gyönyörködjenek örömmel.

4 Énekeljete az Istennek, dicséretet mondjatok az ő nevének, + utat készítetek annak, ki a felhőkön vitetik, * Úr az ő neve!

5 Örvendeztetek az ő színe előtt, + ki árvák atyja és özvegyek védője, * az Isten az ő szent lakóhelyén.

6 Isten az, ki lakást ad a házban az elhagyottnak, + ki a foglyokat a bőség földjére kivezeti, * a lázadókat pedig a sivatagban hagyja.

7 Isten, midőn a te néped színe előtt jártál, * midőn általmentél a pusztán, a föld megindult.

8 Még az egek is olvadoztak Sína Istenének arca előtt, * Izrael Istenének orcája előtt.

9 Jóakaratedből esőnek áldását hullattad, ó Isten! * felüdítetted örökrészedet, ha elerőtlenült.

10 Nyájad megtelepült ezen a földön, * így gondoskodtál jóságodban a te szegényedről, Isten!

- (II) 11 Az Úr adja szájukra az igét, * mily hatalmas az örökhirdetők szűzi serege!
- 12 "Futnak a hadak királyai, futnak, * s a háznak úrnője zsákmányt osztogat.
- 13 És ti elpihentek nyájatok akkai között, * mint ezüstös szárnyú galamb, melynek tolla sápadt arannyal tündököl.
- 14 Midőn szétszórta ott a Mindenható a királyokat, * fehérlett, mint a hó, Szelmon hegye."
- 15 Isten hegye erős hegy, * hatalmas és termékeny hegy.
- 16 "Miért nézitek irigyen mind, ti hatalmas ormok + azt a hegyet, melyek lakni Istennek kedve telt?" * Mert itt lakik az Úr mindörökké.
- 17 Sok tízezer az Isten harci szekere, * bevonul az Úr Sínából az ő Szentélyébe.
- 18 Fölmentél a magasságba, fogva vitted a fogságot, + embereket nyertél ajándékkul, * hogy a lázadók is az Úristennél lakjanak.
- 19 Áldott legyen az Úr minden napon, * ő hordoz minket, a mi üdvösségünk Istene.
- 20 A mi Istenünk a szabadító Isten, * és az Úré, az Úré a halálból való kivitel.
- 21 De szétzúzza az Isten ellenségeinek fejét, * hivalkodó fejét azoknak, akik vétkeikben járnak.
- 22 Így szól az Úr: "Visszahozom a messzi földről, * a tenger mélységéből is visszatérítem.
- 23 Hogy vérében gázoljon a lábad, * és kutyáidnak is jusson az ellenségéből!"

- (III) 24 Látták a te bemeneteledet, Isten, * az én Istenem bevonulását, az én királyomét a szentélybe!
- 25 Elöl mennek az énekesek, + mögöttük a lantosok, * középen a dobverő leányok.
- 26 "Gyülekezetekben áldjátok Istent, * áldjátok az Urat, kik Izrael forrásából származtok!"
- 27 Íme, az ifjú Benjamin, vezetvén őket, + Júda fejedelmei seregükkel, * íme, Zábulon és Neftali fejedelmei!
- 28 Mutasd meg, ó Isten, hatalmadat, * erősítsd meg, Isten, amit közöttünk cselekedtél
- 29 jeruzsálemi templomodból, * hozzanak oda néked ajándékokat a királyok.
- 30 Fenyítsd meg a nádlakó vadat, + a bikák gyülekezetét a népek csordái között, * boruljanak le mind ezüst kincseikkel!
- 31 Szórd szét a nemzeteket, kik háborút kívánnak, + jöjjenek Egyiptom nagyjai, * tárja ki kezét Etiópia az Isten felé!
- 32 Föld országai, énekeljete az Istennek, * zengjete az Úrnak!
- 33 Zengjete az Istennek, ki fölment az egeknek ege fölé, * íme, kibocsátja szavát, erejének hangját.
- 34 Valljátok meg Isten hatalmát, + Izrael fölött az ő fensége, * és hatalmas a felhők közepette!
- 35 Csodálatos vagy, Isten, a te szentélyedben, + Izrael Istene, ki hatalmat és erőt ad népének, * áldott az Isten!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Uralkodó Urunk, ki az igazaknak lelki lakomát készítvén őket örömmel gyönyörködteted, – engedd nyájadnak, hogy a te halálod titkát megértve, téged, mint a halál legyőzőjét és az Atya jobbán ülőt megvalljon. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

68. zsoltár

A zsoltár lelki rajzát a Nagycsütörtök fényében kell megértenünk. Krisztus a bűnös emberiség nevében beszél és szenved, mert mindenki bűnét viseli.

Szabadíts meg engem, Isten, * mert a torkomig hatoltak a vizek.

2 Belesüllyedtem a mélységes sárba, * és nem találok szilárd helyet.

3 A tenger mélységére jutottam, * és az áradat elborított engem.

4 Elfáradtam a kiáltásban és berekedt a torkom, * megfogyatkoztak szemeim, míg az Úr után esedezem.

5 Többen vannak mint a hajszálak fejemen, * azok, akik ok nélkül gyűlölnék engem.

6 Megerősödtek az én ellenségeim, akik hamisan üldöztek engem, * meg kell fizetnem azért, amit nem vétettem.

7 Isten, az én esztelenségemet te ismered, * és nincsenek előtted rejtve vétkeim.

8 Ne kelljen pirulniuk miattam azoknak, akik téged várnak, * Uram, seregeknek Ura!

9 És meg ne szégyenüljenek érettem * akik téged keresnek, Izrael Istene.

10 Mert éretted szenvedtem a gyalázatot, * és elborítja a szégyen arcomat.

11 Idegenné lettem testvéreimnek, * és anyám fiainál mint a jövevény.

12 Mert a te házadért való buzgóság megemésztett engem, * és a te szidalmazóidnak gyalázásai reám hullottak.

13 Elrejtettem lelkemet a böjtölésbe, * és gyalázatommá lett az is nékem.

14 Öltözetemet szőrzsákra cseréltem, * és szóbeszéd lettem mindnyájuknál.

15 Ellenem beszéltek, akik a kapukban ültek, * és rólam énekeltek, akik borukat itták.

16 Én pedig tehozzád imádkoztam, Uram, * mert ideje a megkegyelmezésnek, ó Istenem!

(II) 17 A te irgalmad nagyságában hallgass meg engem, * kegyelmednek hűsége szerint.

18 Ments ki engem a sárból, hogy belé ne süllyedjek, + szabadíts meg engem azoktól, kik engem gyűlölnék, * szabadíts ki a vizek mélyéből.

19 El ne borítson a víznek árja, + el ne nyeljen engem a mélység * s ne rekessen be az örvény szája.

- 20 Hallgass meg engem, Uram, mert szelíd a te irgalmad, *
könyörületednek sokasága szerint tekints reám.
- 21 És el ne fordítsd gyermekedtől a te arcodat, * háborgatnak engem,
azért sietve hallgass meg engem!
- 22 Fordítsd figyelmedet az én lelkeimre és mentsd meg azt, *
ellenségeim közül ragadj ki engem!
- 23 Te tudod szégyenemet és gyalázatomat,* és megszégyenülésemet
látod.
- 24 Színed előtt vannak mind, akik gyötörnek engem, * a gyalázat
megtörte szívemet és lankadok.
- 25 Kerestem, aki velem együtt szenvedjen, és nem volt, * aki
megvigasztalna, és nem találtam.
- 26 És epét adtak nekem eledelül, * és szomjúságomban ecettel itattak
engem.
- 27 Változzék nekik törré asztaluk, * legyen büntetésükre és
bukásukra.
- 28 Sötétüljenek el szemeik, hogy ne lássanak, * és legyen erőtlenné a
derekuk.
- 29 Önts ki rájuk a te haragodat, * és bosszúdnak tüze ragadja meg
őket.
- 30 Legyen pusztá az ő lakó helyük, * és ne legyen, aki hajlékokban
lakják.
- 31 Mert akit te megvertél, ők üldözték, * és sebeim fájdalmát
növelték.
- 32 Rakj gonoszságot gonoszságukra, * és ne jussanak a te
igazságodra.
- 33 Töröltessenek ki az élők könyvéből, * és ne íratassanak be az
igazak közé.

- (III) 34 Én szegény vagyok és tele fájdalommal, * de a te
szabadításod, Isten, fölemel engem.
- 35 Dicsérem az Isten nevét énekkel, * és magasztalom őt dicsérettel.
- 36 És kedvesebb lesz ez Istennek, mint az állatáldozat, * kedvesebb,
mint borjak és ökrök feláldozása.
- 37 Lássák a szegények és vigadjanak, * keressétek az Istent, és él a ti
lelketek.
- 38 Mert meghallgatta az Úr a szegényeket, * és nem utálta meg az ő
foglyait.
- 39 Dicsérjék őt az ég és a föld, * a tenger és mindaz, ami bennük
mozog.
- 40 Mert az Isten megszabadítja Sion, + és felépül Júda minden
városa, * benne lakik a nép és birtokolja.
- 41 Megöröklék azt az ő szolgálóinak ivadékai, * és akik szeretik az Úr
nevét, azok laknak benne.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Hallgass meg minket, jóságos Urunk, kegyelmednek hűsége szerint, hogy a bűn mocskából kimenekítve mennyei jobbold az élők könyvébe írjon be minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

69. zsoltár

A "lelki szegények" bizalommal várják Uruktól, hogy ítélete szerint itt a földi életben is oltalmat kapjanak tőle, és a végső "szabadítást" is elnyerjék.

Isten, figyelmezz az én segítségemre, * Uram, siess megsegíteni engem!

2 Szégyenüljenek meg és jussanak gyalázatra, * akik lelkemet keresik.

3 Hátráljanak meg és piruljanak, * akik gonoszokat akarnak nekem.

4 Hátráljanak meg szégyenkezve, * akik azt mondják nekem: "Úgy kell, úgy kell!"

5 De örvendezzenek és vigadjanak benned mind, akik téged keresnek, + és akik szeretik szabadításodat, mondják mindenkor: * "Magasztaltassék az Úr!"

6 Én pedig szűkölködő vagyok és szegény, * én Istenem, siess hozzám!

7 Segítőm és szabadító te vagy, * Istenem ne késlekedjél!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Örök Isten, akinek segítsége kimeríthetetlen, siess megsegíteni házad népét, mely íme előtted esdekel, hogy a bűnök szegényét legyőzve mindenkor a te segélyedben nyerjen védelmet. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

70. zsoltár

Ez a zsoltár szép egységben adja elénk a hívő ember lelki világának szinte minden motívumát: az imádás, a teremtő és megváltó Isten csodálata, a ráhagyatkozás és hálaadás, a kérés és hozzá menekülés szólal meg benne egységbe foglalva.

Tebenned bízom, Uram, * soha meg nem szégyenülök.

2 A te igazságod által szabadíts meg és ments ki engem, * hajtsd hozzám füledet, és üdvözíts engem.

3 Légy nekem oltalmazó Istenem és megerősített váram, + hogy szabaddá tégy engem, * mert erősségem és menedékem vagy te.

4 Én Istenem, ments meg engem a bűnös kezéből, * a törvénytelen és gonosz ember kezéből.

5 Mert te vagy az én béketűrésem, Uram, * és reménységem ifjúságomtól fogva.

6 Reád támaszkodom születésem óta, + anyám méhétől fogva te vagy oltalmam, * benned van az én dicsőségem mindenkor.

8 Mintegy csodává lettem sokaknak, * mert te vagy az erős segítő.

9 Teljék meg az én szám a dicsérettel, + hogy énekeljem dicsőségedet, * egész nap a te nagy voltodat.

10 Ne vess el engem az öregség idején, * midőn megfogyatkozik az erőm, ne hagyj el egem!

- 11 Mert szólottak felőlem ellenségeim, * és akik lelkeimre törnek, tanácsot tartottak ellenem.
12 Mondván: "Elhagyta őt az Isten, + kergessétek és fogjátok meg, * mert nincs, aki őt megmentse."
13 Isten, ne távozzál el tőlem, * én Istenem, siess segítségemre!

(II) 14 Szégyenüljenek meg, és fogyatkozzanak el, akik üldözik lelkeimet, * borítsa be a gyalázat és a szégyen azokat, kik rosszat akarnak nékem.

- 15 Én pedig mindenkor bízom, * és sokszoros dicséretedet növelem.
16 És szám a te igazságodat hirdeti, * és egész nap szabadításodat, melyet elő sem tudok számlálni.
17 Az Úr hatalmának tetteihez járulok, * Uram, egyedül a te igazságodról emlékezem.
18 Isten, te tanítóttál ifjúságomtól fogva, * és mind ezidáig hirdetem a te csodáidat.
19 És vénségemig, és amíg megöszülök, * Isten, ne hagyj el engem!
20 Hogy a te karod erejét hirdessem * mind a jövő nemzedéknek.
21 Hatalmat és igazságodat, Isten, + és mind a nagy dolgokat, melyeket cselekedtél, * Isten, kicsoda hasonló hozzád?!
22 Mily sok bajt és szorongatást mutattál nekem, + de újból életre keltettél, * a föld mélységeiből ismét visszahoztál.
23 Megnöveltél az én nagyságomat, * és hozzám térvén megvigasztaltál engem.
24 Én pedig hálát adok neked, + a zsoltár hangjával hirdetem hűségedet, én Istenem, * zsoltárt éneklek neked citerával, Izrael Szentje!
25 Ujjong az én ajkam, midőn éneklek neked, * és lelkeim is, amelyet megváltottál.
26 Nyelvem is egész nap a te igazságodat beszéli, * mert megzavarodtak és megszégyenültek, akik rosszat akartak nékem.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A felség trónusán ülő hatalmas Uralkodó, aki nem engedted, hogy a te benned bízó az örökké tartó szégyenre kárhoztassanak, töltsd be szánkat a te dicséreteddel, és te, aki egyedül tudod a jóba beavatni az embert, tedd, hogy mindenkor abban forogjon minden gondolatunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

71. zsoltár

Profétai zsoltár a Messiás-királyról, akinek országa "igazság és élet, szentség és kegyelem, igazságosság, szeretet és béke"; vö. Krisztus Király miséjének prefációjával.

Isten, add ítéletedet a Királynak, * és igazságodat a király Fiának.

- 2 Hogy a te népedet igazságban ítélje, * és szegényeidet igaz ítélettel.
3 Hozzák meg a hegyek a békességet a népnek, * és a halmok az igazságot!

- 4 Megítéli majd a népnek szegényeit, + és megszabadítja a szegények fiait, * és megalázza a hamisan vádolót.
5 És megmarad, míg a nap és a hold, * nemzedékről nemzedékre.
6 Leszáll, mint az eső a pázsitra, * s mint a földet megöntöző zápor.
7 Az ő napjaiban kikél az igazság, + és a békességnek bősége, * míg csak a hold az égen.
8 Uralkodik tengertől tengerig, * a Folyamtól a földkerekség határáig.

(II) 9 Leborulnak előtte a sivatag lakói, * és ellenségei a földet csókolják előtte.

10 Tarzisz királyai és a szigetek ajándékokat áldoznak, * Arábia és Sába királyai adományokat hoznak.

11 És imádják őt a földnek minden királyai, * és minden népek szolgálnak néki.

12 Mert megszabadítja a szegényt a hatalmastól, * a szegényt, kinek segítője nem volt.

13 Megszánja a szegényt és a szűkölködőt, * a szegények lelkét megszabadítja.

14 Az uzsorából és az erőszakból kiváltja azok lelkeit, * drágalátos az ő vérük öelötte.

15 És él, és neki adatik Arábiának aranya, + és imádkoznak érte mindenkor, * és egész nap áldják őt.

16 És léssen a gabonának bősége a földön, * hullámszik a hegyek tetején.

17 Virul a termés, mint a Libanon, * és úgy gyűjthetik össze, mint a réten a szénát.

18 Legyen áldott az ő neve örökké, * a napnál tovább fennmarad az ő neve.

19 És megáldatnak benne a földnek minden nemzetségei, * minden népek magasztalják őt.

20 Áldott az Úristen, Izraelnek Istene, * ki egyedül cselekszik csodadolgokat.

21 És áldott az ő fölségének neve mindörökké, + és betelik dicsőségével az egész föld, * úgy legyen, úgy legyen, ámen!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, kinek neve a Napnál tovább fennmarad, ki időbeli kezdetet nem ismersz, és lenyugvást nem érsz, ki teremtetlen lévén teremtesz mindeneket és mindeneknek életet adsz, – szabadítsd meg a szegények fiait te, s ki halandó természetünket fölvetted, légy örök életünknek ajándékozója. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

72. zsoltár

A földi élet kísértései és megpróbáltatásai, a bűnösök közé keverten élő hívő ember a templomban, a liturgiában, az Istenimádásban nyeri vissza lelki egyensúlyát, s erősíti meg Isten melletti hűségét.

Mily jó az Isten Izraelhez, * azokhoz, kik egyenes szívűek!

- 2 Az én lábaim mégis csaknem megtántorodtak, * csaknem elcsúsztak lépéseim!
- 3 Mert megbotránkoztam a gonoszok miatt, * látván a bűnösök békességét.
- 4 Mert nincsen az útjukban akadály, * egészséges és jóllakott a testük.
- 5 A halandók fáradozásaiban nincsen részük, * és az embereket érő csapások elkerülik őket.
- 6 Mint az ékszert, hordják a kevélységet, * és az erőszak, mint a ruha, beborítja őket.
- 7 Mint az olvadt zsír, folyik belőlük a gonoszság * és szívüknek gondolatai úgy jönnek elő.
- 8 Kigondolták és kimondták a hitványságot, * gonoszságot beszéltek fennhéjázással.
- 9 Az égre tátogatják a szájukat, * és nyelvük bejárja a földet.
- 10 És magas székekben ülnek, * az áradó vizek nem érik el őket.
- 11 És azt mondják: "mint tudhatná ezt az Isten, * ugyan, van-e tudás a Magasságban?"
- 12 Íme, a bűnösök, a világban bővelkedők, * mily nagy gazdagságot nyertek.

(II) 13 Én pedig azt mondtam: + "így hát hiába tisztítottam meg a szívemet, * hiába mostam az ártatlanok közt a kezemet?

- 14 És ostromoztattam egész nap? * és ott várt a csapás már jókor reggel?"
- 15 De ha azt mondtam volna: + úgy beszélek én is, mint ők", * a te fiaid nemzetségének árulója lennék.
- 16 És gondolkodtam, hogy megértsem mindezt, * de nehéz dolog volt ez a szememben.
- 17 Mígnem bementem az Isten szentélyébe, * és akkor megértettem az ő végüket.
- 18 Bizony síkos földre helyezted őket, * és levetted őket a pusztulásba.
- 19 Hogy elpusztultak és elfogytak hirtelen * elvesztek a nagy félelemtől!
- 20 Mint a fölserkenőnek álmait, * te fölkelvén, Uram, eltörlöd az ő képüket.

(III) 21 Mily keserű volt az én szívem, * és átfúródtak a veséim.

- 22 És balgatag lettem és tudatlan, * mint az oktalan állat a te színed előtt.
- 23 Én mégis mindenkor veled voltam, * te tartottad az én jobbomat.
- 24 A te akaratod szerint vezetsz engem, * és a te dicsőségedbe befogadsz engem.
- 25 Mert ki más lenne nékem az égben? * és tekívéled mit akarnék én a földön?
- 26 Elfogyatkozott a testem és a szívem, * én szívemnek Istene, az én osztályrészem az Isten örökké!
- 27 Mert íme, akik eltávoznak tőled, elvesznek, * és elveszíted mind akik elfajzanak tőled.

28 Nekem azonban jó az Istenhez ragaszkodni, * reménységemet az Úristenbe helyezni.

29 Hogy hirdessem minden művedet, * Sion leányának kapuiban.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Tedd, Uram, hogy tehozzád szüntelenül ragaszkodjunk, reménységünk minden erejét beléd helyezzük, és így a méltókká váljunk arra, hogy dicséretedet az örökkévaló kapukhoz eljutva hirdethessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

73. zsoltár

Az Egyház jajszava az üldözések közepette, s mikor az üldözések tetőpontján magában a szentélyt (a tiszta hittanítást, az egyház belső rendjét, istentiszteletének méltóságát) látja veszélyben. Ki másban bízhatna, mint Istenének erejében?

Miért vetettél el végleg, ó Isten? * miért nehezedett haragod a te nyájadnak juhaira?

2 Emlékezzél meg a te gyülekezetedről, * melyet kezdettől fogva bírtál.

3 Megváltottad a te örökséged vesszejét, * Sion hegyét, amelyen laktál.

4 Emeld fel a kevélyek ellen a kezedet, * mert mindent elpusztított az ellenség a szent helyen.

5 És akik gyűlölnék téged, + ott kiáltoznak gyülekezeted hajlékában, * győzelmi jelként kitűzték zászlóikat.

6 Olyanok mint aki fölemelte fejszóját * az erdőnek sűrű fáira.

7 Fejszével vágták ki a templom ajtaját, * fejszével és bárdal tördelik.

8 Felgyújtották tűzzel a te szentélyedet, * és a földig megfertőzték a te szent neved hajlékát.

9 Mondták szívükben: "nyomjuk el őket mind együtt, * szüntessük meg az Isten minden ünnepnapját szerte a földön!"

10 És most jeleinket nem látjuk, + már nincsen próféta, * és nincs közöttünk aki a jövőt látná.

(II) 11 Meddig szidalmaz, ó Isten, az ellenség? * és örökké gyalázza az ellenkező a te nevedet?

12 Miért fordítod el a kezedet? * és meddig tartod még az öledben jobbodat?

13 A mi Istenünk azonban király öröktől fogva, * szabadulást szerzett a föld színén.

14 Te hasítottad ketté erőddel a tengert, * összetörted a sárkányok fejét a vizekben.

15 Te rontottad meg a szörnyeteg fejét, * és eledelül adtad őt a tengerben élőknak.

16 Te fakasztottad a forrásokat és a patakokat, * te kiszárítottad az ősi folyókat.

17 Tiéd a nappal és tiéd az éjszaka, * te alkottad a csillagokat és a napot.

18 Te szilárdítottad meg a földnek határait, * te teremtetted a nyarat és a telet.

(III) 19 Emlékezzél meg arról, hogy az ellenség szidalmazza az Urat, * és az esztelen nép a te nevedet gyalázza!

20 Ne add át a fenevadaknak a téged dicsérők lelkét, * és szegényeid lelkét ne felejtsd el végleg!

21 Tekints a te szövetségedre, * mert tele vannak a földnek zugai az erőszak sátraival.

22 Ne térjen vissza a megalázott szegényvallással, * hadd dicsérje a szegény és a szűkölködő a te nevedet!

23 Kelj fel, Isten, ítélj meg ügyedet, + emlékezzél meg a szidalmakról, * melyekkel téged illet egész nap az esztelen.

24 Ne feledkezzél el a te ellenségeid szaváról * az ellened támadók háborgásáról, mely egyre növekedik!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden elemek teremtője, Urunk, öröktől fogva létező, örök Király! emlékezzél meg nyájadról, melyet saját vérednek kiontásával megváltottál, és a mindazoknak szavát, akik téged keresnek, kegyes hajlandósággal hallgasd! Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.

Amen.

74. zsoltár

Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak megkegyelmez.

Hálát adunk neked, ó Isten, + hálát adunk és segítségül hívjuk a te nevedet, * hirdetjük a te csodáidat.

2 "Ha majd megszabom az időt, * én igaz ítéletet tartok.

3 Megolvad a föld, és mind, akik azon laknak, * és megerősítem annak oszlopait."

4 Szólok a kérkedőknek: ne kérkedjete, * és a vétkezőknek: fejeteket ne hordjátok fennen!

5 Ne hordjátok fejeteket fennen,* és ne szóljatok vakmerően az Isten ellen!

6 Mert sem napkeletről, sem napnyugatról, * sem a pusztaságokból érkezik a győzelem.

7 Hanem az Isten a bíró, * ezt megalázza és amazt felmagasztalja.

8 Bizony az Úr kezében a pohár, * telve borba vegyített bódító itallal.

9 És kitölti belőle mindegyik kelyhébe + és a seprőjéig ki kell inniuk, * megissza azt a földnek minden bűnöse.

10 Én pedig ezt örökké hirdetem, * énekelek Jákob Istenének.

11 És a bűnösöknek szarvát letöröm, * és felmagasztaltatik az igaznak feje.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Jó Pásztor, ki halandó nyájad megváltásáért kiittad a szenvedés kelyhét, esedezve hívjuk segítségül nevedet, hogy minket a bölcsesség oszlopain megszilárdítva, a hétajándékú Szentlélek megszentelő erejével megerősíts. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

75. zsoltár

"Ítélet van most a világban« " A Húsvét ítéletnapja, amikor Urunk "fölkelt az ítéletre" a világ végéig tartó ítéletnek kezdete.

Megismertette magát Júdeában az Isten, * nagy az ő neve Izraelben.

2 A Béke Városában van az ő hajléka, * Sion hegyén az ő lakóhelye.

3 Ott törte meg a nyilak villámain, * a pajzsot, a kardot és a háborút.

4 Tündökölsz, te Csodálatos, a győzelem hegyéről, * kifosztattak a hatalomra vágyók.

5 Alusszák már az álmukat, * kudarcot vallottak mind, az erős kezű férfiak.

6 A te feddésed miatt, Jákobnak Istene * megdermedtek a lovak és a szekérhadak.

7 Te rettenetes vagy, és ki állhat ellened, * midőn fellángol a te haragod?!

8 A mennyből hallattad az ítéletet, * a föld megrendült és megcsöndesedett,

9 midőn fölkelt az ítéletre az Isten, * hogy megszabadítsa a földön mind a szelídeket.

10 Mert az ember indulata is magasztal téged, * s akik megmaradtak a harag idején, ünnepet ülnek néked.

11 Tegyetek fogadást, és adjátok meg uratoknak, Isteneteknek, * mind, akik körülötte vagytok, hozzatok ajándékot a Fölségesnek.

12 Annak, aki elveszi a fejedelmek életét, * aki rettenetes a föld királyai előtt.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Add meg bőségesen, ó rettentő felségű Isten, azok vágyainak teljesedését, akik gondolataikkal és érzéseikkel téged magasztalnak, hogy a győzelem örök hegyeiről kapva megvilágosítást, feltámadásod dicsőségét befogadjuk, s a jövő ítéletkor a gyalázatot elkerüljük. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

76. zsoltár

A kételyek a hívó embert is megkönyékezik, de Isten hatalmas tetteinek – mind az ószövetségi a kivonulásban, Tengeren való átkelésben, Sinai hegyi törvényadásban megmutatkozó, az újszövetségi nagypéntek, húsvét és pünkösd titkában beteljesedő isteni műnek – elmélkedésével megerősíti magát.

Szavammal az Úrhoz kiáltottam, * szavammal az Istenhez, és reám figyelmeztet.

- 2 Szorongatásom napján az Istent kerestem, + kezeimet éjszaka feléje tartam, * és nem fáradtak el karjaim.
- 3 És nem akart megvigasztalódní az én lelkem, * megemlékeztem Istenről, és sóhajtoztam, rá gondoltam, és elepedt a lelkem.
- 4 Ébren tartod a szememet, * háborogtam, de nem szólottam.
- 5 Gondolkodtam a régi napokról, * és az ősi esztendők voltak elmémben.
- 6 És elmélkedtem éjjel is szívemben, * gondolkodtam és töprengett a lelkem.
- 7 Vajon örökké elvet-e az Isten? * avagy nem léssen-e kegyesebb?
- 8 Végleg elfogyott-e az ő irgalmassága? * megszűnik-e ígérete nemzedékről nemzedékre?
- 9 Avagy elfeledkezik-e könyörölni az Isten? * és visszatartja-e irgalmasságait haragjában?
- 10 És mondtam: Ez az én sebem: * a Fölséges jobbjának megváltozása.
- 11 És megemlékezem az Úr tetteiről, * megemlékezem kezdettől fogva művelt csodáidról.
- 12 És elmélkedem mindarról, amit cselekedtél, * és megvalósult terveidről gondolkodom.

(II) 13 Isten, szentségben van a te utad, * ki olyan nagy isten, mint a mi Istenünk?

- 14 Te vagy az Isten, aki csodákat művelsz * megismertetted erődöt a nemzetekkel.
  - 15 Megszabadítottad karoddal a te népedet, * Jákobnak és Józsefnek fiait.
  - 16 Láttak téged a vizek, ó Isten, + láttak téged a vizek és megfélemlédtek, * megzavarodtak a mély örvények.
  - 17 A vizek sokaságának zúgása támadt, * megzendültek a felhők.
  - 18 A te nyilaid szerte futkostak, * és mennydörgésed szólt a forgószelekben.
  - 19 Tündököltek villámlásaid a föld kerekiségén, * megindult a föld és remegett.
  - 20 A tengeren a te utad, és ösvényed a hatalmas vizeken, * és nyomdokaidat nem ismeri senki.
  - 21 És vezetted a te népedet, mint juhokat * Mózes és Áron keze által.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Csodálatos tetteknek mérhetetlen művelője, ki egykor megszabadítottad karoddal a te népedet, téged alázatosan kérlelünk, hogy elfogadva kiáltásunk szavát, irgalmasságodat, melyről soha meg nem feledkezel, bőségesen árasz ki reánk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

77. zsoltár

"Ezek előképül lettek számunkra" (1 Kor 10, 6.).

Figyelmezz, én népem, tanításomra, * hajtsátok fületeket az én szám igéire!

2 Megnyitom a számat példabeszédekben, * elmondom az ősi idők titkait,

3 amiket hallottunk és megértettünk, * mit atyáink beszéltek el nekünk,

4 nincs az eltitolva fiaik elől, * elmondjuk az ifjú nemzedéknek:

5 az Úr dicséretét és az ő erejét, * és csodálatos dolgait, melyeket cselekedett.

6 Bizonyágot támasztott Jákobban, * és törvényt adott Izraelben,

7 megparancsolta atyáinknak, * adják tudtul azokat a fiaiknak,

8 hogy megtudja a jövő nemzedék, * a fiak, kik majd születnek,

9 keljenek fel, és mondják el azok is a fiaiknak, * hogy Istenbe helyezték reménységüket,

10 és el ne felejtsek az Isten műveit, * és az ő parancsolatait megőrizték.

11 Ne legyenek olyanok, mint atyáik, * a gonosz és lázadó nemzedék,

12 a nemzedék, melynek nem volt szilárd a szíve, * kinek lelke nem volt hív az Istenhez.

(II) 13 Efraim fiai a kéziját megvonván ellőtték nyilaikat, * de meghátráltak az ütközet napján.

14 Nem őrizték meg az Isten szövetségét, * és nem akartak az ő törvényében járni.

15 És elfeledkeztek az ő jótéteményeiről, * és csodálatos dolgairól, melyeket megmutatott nekik.

16 Csodákat tett atyáink szeme láttára * Egyiptom földjén, a Tánnisz mezején.

17 Általszakasztotta a kősziklát a pusztában, * s mint a mély vizekből bőven itatta őket.

20 És forrásokat fakasztott a kősziklából, * és mint folyamokat zúdította alá a vizeket.

(III) 21 S mégis tovább vétkeztek ellene, * haragra ingerelték a Fölségest a pusztában.

22 És kísértették az Istent szívükben, * kedvükre való eledelt kérvén.

23 És gonoszul beszéltek az Istenről, mondván: * készíthet-e az Isten asztalt itt, a pusztában?

24 A kősziklát ugyan megütötte, és vizek folytak, * és patakok áradtak,

25 de vajon tud-e kenyeret is adni, * és húst szerezni az ő népének?

26 Meghallotta az Úr, és haragra gerjedt, * és tűz gyulladt Jákob ellen, és harag szállt Izraelre.

27 Mert nem hittek az Istenben, * és nem bíztak az ő szabadításában.

28 Mégis, parancsolt onnan felülről a felhőknek, * és megnyitá az ég ajtóit.

29 És mannáat hullatott nekik eledelül, * és égi kenyeret adott nekik.

- 30 Az angyalok kenyerét ette az ember, * eledelt küldött nekik bőséggel.
31 Föltámasztotta a keleti szelet az égen, * és elhozta hatalmával a délit,
32 és a húst, mint a port, úgy hullatta rájuk, * s a tollas madarakat, mint a tenger fővenyét.
33 És lehullottak a tábor közepén * sátraik körül.
34 És ettek, és igen megelégedtek, * és kívánságukat betöltötte.
35 Még el sem fordultak kívánságuktól, * még a szájukban volt az éték,
36 és Isten haragja már reájuk szállott, * és Izrael erőseit megöle, és lesújtotta jeles fiait.

- (IV) 37 Mindezek után mégis vétkeztek, * és nem hittek az ő csodáiban.
38 Hiábavalóságokban fogatkoztak el napjaik, * és éveik sietséggel.
39 Mikor ölte őket, keresték őt, * megtértek, s már hajnalban hozzá siettek.
40 És megemlékeztek, hogy az Isten az ő segítőjük, * és a Fölséges Isten az ő megváltójuk.
41 És hízelkedtek neki szájukkal, * és nyelvükkel hazudtak neki.
42 Szívük pedig nem volt egyenes hozzá, * és nem voltak hívek az ő szövetségéhez.
43 Ő pedig irgalmas, + és megkegyelmez az ő bűnüknek, * és el nem veszi őket.
44 És gyakran volt azon, hogy elfordítsa bosszúját, * és nem gerjesztette fel minden haragját.
45 És megemlékezett arról, hogy test volnának, * elmenő, és meg nem térő szellő.
46 Mily sokszor búsították őt a pusztában, * haragra ingerelték a vizes helyen.
47 És újra meg újra kísértették az Istent, * és Izrael Szentjét búsították.

- (V) 48 Nem emlékeztek meg az ő kezéről, * ama napról, melyen megszabadította őket a szorongatónak kezéből.
49 Hogy miként tette jeleit Egyiptomban, * félelmetes csodáit a Tánnisz mezején.
50 Folyóikat vérré változtatta, * és az ő vizeiket, hogy ne innának.
51 Legyet bocsátott rájuk, és emészté őket, * és békát, és elveszté őket.
52 És a rozsdának adta termésüket, * és munkájuk gyümölcsét a sáskának.
53 És jégesőnek adta barmaikat, * és nyájaikat a tűznek.
55 Rájuk bocsátá haragjának tüzeit, + a felindulást, a fenyegetést és a szorongatást, * csapásokat a büntető angyalok által.
56 Utat nyitott haragjának, + nem kímélte a haláltól lelküket, * és döghalállal vetett véget életüknek.
57 És megölt minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, * erejük zsengejét Kámnak sátraiban.

- 58 És kihozá, mint a juhokat, az ő népét, * és vezette őket, mint a nyáját a pusztában.
- 59 És kihozá őket reménységben, és nem félenek, * és ellenségeiket elborítá a tenger.
- 60 És bevitte őket az ő megszentelésének helyére, * a hegyre, melyet az ő jobbjá szerzett.
- 61 És kiűzte színük elől a pogányokat, + és elosztotta nekik a földet sorsvetéssel, * kimérvén kötéllel örökrészüket.
- 62 És hajlékaikban adott lakást * Izrael törzseinek.
- 63 De megkísértették és búsították a fölséges Istent, * és bizonyságait meg nem őrizték.
- 64 Elpártoltak és hűtlenek lettek, mint atyáik, * hitvány kezíjjá váltak.
- 65 Haragra indították őt (áldozati) halmaikon, * és faragott képeikkel bosszúállásra ingerelték.

(VI) 66 Meghallotta az Isten és felindult, * és igen megutálta Izraelt.

- 67 És elvetette sílói hajlékát, * hajlékát, hol az emberek között lakozott.
- 68 És fogságra adta az ő Erejét, * és Ékességét az ellenség kezeibe.
- 69 És kardélre vetette népét, * és megutálta az ő örökségét.
- 70 Tűz emésztette meg ifjaikat, * és lányaiknak nászdalt nem énekeltek.
- 71 Fegyver által hullottak el papjaik, * és nem volt özvegy, aki siratást tegyen.
- 72 De fölserkene, mintegy álomból az Úr, * mint a bortól feltüzelt harcos.
- 73 És megveré titkos részükön ellenségeiket, * örök gyalázatot adva reájuk.
- 74 És megveté József hajlékát, * és Efraim nemzetségét nem választá.
- 75 Hanem a Júda nemzetségét választá, * Sion hegyét, melyet szeretett.
- 76 És felépítette, mint az égi magasságot, az ő templomát, * mint a földet, melynek alapot vetett örök időkre.
- 77 És kiválasztá Dávidot, az ő szolgáját, + fölvevé őt a juhok nyája mellől, * az anyajuhoktól elhozá őt
- 78 legeltetni az ő szolgáját, Jákobot, * és az ő örökségét, Izraelt.
- 79 És legelteté azokat szívének ártatlanságában, * és kezének okosságával vezette őket.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Üdíts fel minket a szellemi mannának táplálékával nagy gazdagsággal adakozó, mindenható Isten, hogy kezéd intésének értelmét követve megérdemeljük, hogy szent hegyedre eljutva jobbod felől a dicsőséget elnyerhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

78. zsoltár

A vértanú-egyház kiált Urához, a kitartás kegyelmét kérve tőle.

- Isten, a te örökségedbe pogányok jöttek,** + megfertőzték szent templomodat, * Jeruzsálemet kőhalommá tették.
- 2 A te szolgálóidnak holttestét az ég madarainak adták eledelül, * és szentjeid húsát a földi vadaknak.
- 3 Mint a vizet, kiontották vérüket Jeruzsálem körül, * és nem volt, aki eltemetné őket.
- 4 Gyalázzá lettünk szomszédaink előtt, * nevetség és csúfolás azoknak, akik körülöttünk laknak.
- 5 Meddig még, Uram, + örökké tart-e a te haragod? * meddig gerjendez, mint a tűz, a te felindulásod?
- 6 Öntsd ki haragodat a pogányokra, akik nem ismernek téged, * az országokra, melyek nem hívják segítségül a te nevedet.
- 7 Mert ők felfalták Jákobot, * és elpusztították trónusát.
- 8 Meg ne emlékezzél atyáink gonoszágáról, + siessen elénk a te irgalmad, * mert igen szegénnyé lettünk.
- 9 Segíts meg minket üdvösségünk Istene, + a te neved dicsőségéért szabadíts meg minket, * légy kegyelmes a mi bűneinknek a te szent nevedért!
- 10 Ne mondhassák a pogányok közt: + "Hol vagyon az ő istenük?" * nyilvánítsd ki ítéletedet a nemzeteken a mi szemeink előtt.
- 11 Hogy számon kéred a te szolgálóidnak kiontott vérét, * hogy színed elé jut a foglyok fohászkodása.
- 12 A te karodnak nagysága szerint, * tartsd meg az életnek a halál fiait.
- 13 És fizess meg szomszédainknak hétszeresen a szívükben, * a gyalázatért, mellyel téged illettek, Uram!
- 14 Mi pedig, a te néped és nyájadnak juhái + hálát adunk neked örökké, * nemzetségről nemzetségre hirdetjük dicséretedet.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Siessen elénk, Uram, a te irgalmad, mielőtt jogos haragod indulata elérne minket, hogy a megboldogultak pártfogásával megsegítve, kik éretted kiontották vérüket, kegyelmedet bűneink bocsánatával együtt elnyerhessük. A mi Uram, Jézus Krisztus által. Amen.

79. zsoltár

A választott nép történelmének nehéz időszakában Isten jótéteményeire gondol, tőle vár segítséget, s a bajban is ömellelte kötelezi el magát.

- Izrael Pásztora, figyelmezz,** * ki József népét mint a nyáját vezeted.
- 2 Ki a kerubok fölött trónolsz, jelenj meg * Efraim, Benjamin és Manassze előtt.
- 3 Ébreszd fel a te hatalmadat és jöjj el, * hogy megszabadíts minket.
- 4 Isten, téríts meg minket, * ragyogtasd fel arcodat, és megszabaduljunk.
- 5 Seregek Ura, Istene, * meddig haragszol még néped imádságára?

- 6 Siralmas kenyérrel etetsz-e minket, * és könnyeket adsz-e italul nagy bőséggel?
- 7 Ellentmondással tettél szomszédainknak, * és ellenségeink megcsúfolnak minket.
- 8 Seregek Istene, téríts meg minket, * ragyogtasd fel arcodat, és megszabadulunk.

(II) 9 Kihoztad a szőlőt Egyiptomból, * kigyomlálván a pogányokat, helyükbe ülteted azt.

- 10 Utat egyengetted neki, * elültetted gyökerét, és betöltötte a földet.
  - 11 Árnýéka elborította a hegyeket, * és indái az Isten cédrusait.
  - 12 Vesszői elértek egészen a tengerig, * és hajtásai a nagy folyamig.
  - 13 Miért bontottad el a sövényét, * hogy szaggassák mind, akik általmennek az úton?
  - 14 Pusztítja azt az erdei vadkan, * s a mezei vadak legelnek róla.
  - 15 Seregek Istene, térj vissza hozzánk, * tekints alá a mennyből, és nézd, és látogasd meg ezt a szőlőt!
  - 16 És oltalmazd, amit jobbod ültetett, * s az emberfiát, akit magadnak neveltél.
  - 17 Tűzzel égették és feldúlták, * vesszenek el arcod haragjától!
  - 18 Legyen kezed a te jobbod felől álló emberen, * s az emberfián, akit magadnak neveltél.
  - 19 És el nem távozzunk tőled, * újjáéledünk, és a te nevedet hívjuk.
  - 20 Seregek Ura, Istene, téríts meg minket, * ragyogtasd fel arcodat és megszabadulunk.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Látogasd meg, Urunk, szőlődet, melyet a szorongatások Egyiptomából hatalmas kézzel kiszabadítottál, hogy arcod tekintetétől újjáéledve, a jó gyümölcsök bősége miatt tebenned vigadozzék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

80. zsoltár

A népét megszabadító Isten szövetséget kötött népével, s ez a népet arra kötelezi, hogy ne saját ötleteiben keresse a megváltást, hanem igazi jötevőjében. Minden liturgikus ünnep egyszerre hálaadás e szövetségért, s figyelmeztetés a szövetségi hűség megtartására.

Örvendeztetek az Istennek, a mi segítőnknek, * ujjongjatok Jákob Istenének!

- 2 Kezdetek énekbe, és hozzátok elő a dobot, * a kedves lantot a citerával együtt.
- 3 Fújjátok meg a trombitát az újhald napján, * nagy ünnepeteknek jeles napján.
- 4 Mert parancsolat ez Izraelben, * Jákob Istenének törvénye.
- 5 Bizonyosságul tette ő József nemzetségében, + midőn az kijött Egyiptom földjéről, * íme, beszédet hallott, melyet azelőtt nem ismert:
- 6 "Megszabadítottam hátát a terhektől, * és kezei megmenekültek a kosártól.

- 7 A szorongatásban segítségül hívtál, és megszabadítottalak téged, + meghallgattalak a vihar rejtekéből, * majd próbára tetted az Ellentmondás Vízénél.
- 8 Halljad, én népem, és tanúságot teszek néked, * Izrael!
- 9 Ne legyen tebenned új Isten * és ne imádjál idegen istent.
- 10 Mert én vagyok a te Urad, Istened, + aki Egyiptom földjéről kihoztalak téged * nyisd meg szádat, és én jóllakatlak téged.
- 11 És az én népem nem hallgatott a szavamra * és nem figyelmeztet reám Izrael.
- 12 És az ő szívüknek kívánságára hagytam őket, * és saját találmányaik szerint jártak.
- 13 Ha az én népem engem hallgatott volna, * ha utaimon járt volna Izrael,
- 14 gyorsan megaláztam volna ellenségeit, * és az ő szorongatóira rátettem volna kezemet.
- 15 Az Úr ellenségei hízelegtek volna neki, * és jó sora örökké tartana.
- 16 És táplálnám őket a gabona javával * s a kősziklából jóllakatom őket mézzel.”
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Nyisd meg, Urunk, a tehozzád esdeklők száját, hadd hirdessék dicsőségedet, hogy az Egyiptomhoz illő cselekedeteket magunk mögött hagyva, egyedül nevednek magasztalásában találjuk vigasságunkat. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

81. zsoltár

Közéleti felelősségünk, állapotbeli kötelességünk az Isten iránti szolgálatnak része; az embertársaival szemben hatalmaskodó ember egyben Isten fölé akarja helyezni magát.

- Fölszólal az Isten az istenek gyülekezetében, * s ítéletet tesz az istenek között.**
- 2 "Meddig ítélték még hamisan? * és meddig vagytok tekintettel a bűnösök személyére?!"
- 3 Védjétek meg az elnyomottakat és az árvának jogait, * tegyetek igazságot a szegénynek és a nyomorultnak!
- 4 Mentsétek ki a szegényt, * és szabadítsátok meg a gonosz kezéből a szűkölködőt!"
- 5 De ők okatlanok és nem értik, + a sötétségben járnak, * meginognak a földnek alapjai.
- 6 Magam mondtam: "istenek vagytok, * és a Fölséges fiai mindnyájan."
- 7 De meghaltok ti is, mint a többi ember, * elhulltok, mint bárki a hatalmasok közül!
- 8 Kelj fel, Isten, ítélj meg a földet, * mert a te örökséged minden nemzet!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Add meg nekünk, Urunk, hogy a te parancsod szerint járva elkerüljük azt, hogy gonoszul ítéljünk, őrizkedjünk attól, hogy megnyomorítsuk a szűkölködőket, s így méltók legyünk a te fiaid közé számláltatni. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

82. zsoltár

Az ószövetségi választott nép külső, látható harca istenhitének megtartásáért az újszövetségi nép lelki harcának előképe.

Isten, ki lenne hozzád hasonló?! * ne hallgass, és ne nyugodjál, ó Isten!

Mert íme, ellenségeid felzendültek, * és akik gyűlölnék téged, fölemelték a fejüket.

3 A te néped ellen gonosz tanácsot tartottak, * és terveket szőnek a te szentjeid ellen.

4 Mondták: "Jertek, irtsuk ki őt a népek közül, * emléke se maradjon Izrael nevének!"

5 Egy-szívvvel gondolkodtak, * és szövetséget kötöttek ellened.

6 Az idumeusok házai, és az izmaeliták, + Moáb az agarénusokkal, és Gebál és Ámmon és Amalek, * Filisztea Tírusz lakóival együtt.

7 És Asszúr is eljött velük, * segítője lett a Lót fiainak.

8 Cselekedj velük, mint egykor Mádiánnal és Sziszarával, * mint Jábinnal a Cisszon pataka mellett.

9 Elveszének akkor Endorban, * és lettek mint a földnek salakja.

10 Tedd az ő fejedelmeiket olyanná, mint Zebet és Órebet, * minden fejedelmüket olyanná, mint Zebet és Szalmanát.

11 Mert azt mondogatják: * ó Örökségünk lesz az Isten szent helye!"

12 Én Istenem, tedd őket olyanná, mint a porfelhő, * mint a pozdorja a szél színe előtt.

13 Mint a tűz, mely felgyújtja az erdőt, * és mint a láng, mely felégeti a hegyeket.

14 Úgy üldözöd őket a te szélvészed által, * és a te haragod viharával kergeted őket.

15 Töltsd be orcájukat gyalázzattal, * és akkor hívni fogják, Uram, a te nevedet.

16 Piruljanak, és zavarodjanak össze örökké, * szégyenüljenek meg és pusztuljanak.

17 És ismerjék meg, hogy Úr a te neved, * te vagy az egyetlen Fölség az egész földön.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Vedd el tőlünk, Urunk, a fölöslegesbe való merülés tévedését, hogy a pogányokhoz illő vétkeket elhagyva egyedül téged féljünk, aki egyetlen Fölségként uralkodsz az egész földön. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

83. zsoltár

A szent város felé tartó zarándokutat lélekben mindannyian napról napra megtesszük; benne átéljük mind egész életünk zarándokútját az égi templom felé, mind pedig az Egyház zarándokútját a történelem századain át a beteljesülés felé.

Mily kedvesek a te hajlékaid, seregeknek Ura! * kívánczik és sóvárog az én lelkem az Úr csarnokai után.

2 Az én testem és lelkem, * ujjong az élő Istenhez.

3 Miként a veréb házat talál magának, * s a gerlice is fészket, hová fiait helyezze:

4 Én a te oltáraidnál, seregek Ura, * én királyom, és én Istenem!

5 Boldogok, akik a te házában laknak, Uram, * örökkön örökké dicsérhetnek téged.

6 Boldog az ember, kinek segítsége tőled vagyon, + midőn elhatározza szívében, * hogy fölmegy a könnyek völgyén át a helyre, melyet az Úr rendelt.

7 Mert áldást ad onnan a Törvényhozó, + és mennek erősségről erősségre, * mígnem meglátják Sion hegyén az istenek Istenét.

8 Seregek Ura, Istene, hallgasd meg imádságomat, * vedd füleidbe, Jákobnak Istene.

9 Oltalmazó Istenünk, tekints le, * és nézz Fölkented arcára!

10 Mert jobb a te házában egy nap, * mint másutt ezer.

11 Inkább választom, hogy csak küszöbén legyek Istenem házában, * mintsem ott lakjam a bűnösök hajlékában.

12 Mert nap és védőpajzs az Úr, az Isten, * kegyelmet és dicsőséget ad az Úr.

13 Nem vonja meg javait azoktól, kik ártatlanságban járnak, * seregek Ura, boldog az az ember, ki benned bízik.

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ossz a te szolgálóidnak áldást, Urunk, ki nekünk kegyesen törvényt adtál, – hogy erősségről erősségre haladva, szellemünk a könnyek völgyéből fölemelkedjék tehozzád. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

84. zsoltár

A megtestesüléskor találkozik a menny és a föld, s a Messiástól hozott szabadítással a természetfeletti és természetes erények egész gazdagsága együtt érkezik.

Megáldottad, a te földedet, Uram, * jóra fordítottad Jákobnak fogságát.

2 Megbocsátottad a te néped gonosz voltát, * befödted minden bűnüket.

3 Megenyhítetted minden haragodat, * lecsillapítottad felindulásod tüzeit.

4 Téríts meg minket, szabadító Istenünk, * és fordítsd el haragodat rólunk.

- 5 Vajon örökké haragszol-e reánk? * és nemzedékről nemzedékre terjeszted-e haragodat?
- 6 Isten, ha felénk fordulsz, újjáéledünk, * és a te néped örvendezik benned.
- 7 A te irgalmasságodat, Uram, mutasd meg nekünk, * és Üdvösségedet add meg nekünk!
- 8 Hallgatom, mit szól hozzám az Úristen, * mert békességet szól az ő népének.
- 9 Békességet az ő szentjeinek, * és azoknak, kik megtérnek szívükben.
- 10 Bizony, közel az istenfélőkhöz az ő üdvössége, * hogy dicsőség lakozzék a mi földünkön.
- 11 Az irgalmasság és a hűség megtalálják egymást, * az igazság és a békesség megcsókolják egymást.
- 12 Felnövekszik a hűség a földből, * és alátekint az igazság mennyből.
- 13 Mert az Úr megadja kegyelmét, * és földünk megtermi gyümölcsét.
- 14 Előtte jár az igazság * és követi az úton lépteit.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Fordítsd jóra, Urunk, népednek fogságát, hogy a te Igazság, aki test szerint a mi földünkől növekedett, megadja kegyelmét azoknak, kik az emberi természetben vele egyek, – s így neked, Istennek és Atyának méltó gyümölcsöt teremjünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

85. zsoltár

Az istenfélő ember szíve egyszerűségében örvendezik Isten nagysága, az ő országának eljövetele és az embereken megmutatkozó isteni könyörületesség fölött.

- Hajtsd hozzám, Uram, füledet, és hallgass meg engem, * mert nyomorult vagyok és szegény.**
- 2 Őrizd meg életemet, mert a te szented vagyok, * szabadítsd meg szolgádat, én Istenem, mert benned bízok.
- 3 Könyörülj rajtam, Uram, * mert egész nap hozzád kiáltok.
- 4 Vidámítsd meg a te szolgádat, mert hozzád emelem az én lelkemet, Uram.
- 5 Mert te, Uram, szelíd vagy és kegyelmes, * sok-irgalmú mindazokhoz, kik téged hívnak.
- 6 Hallják meg füleid imádságomat, Uram, * figyelmezz az én könyörgésem szavára.
- 7 Szorongatásom napján hozzád kiáltok, * mert meghallgatsz engem.
- 8 Nincs az istenek közt hozzád hasonló, Uram, * és műveidhez semmi sem fogható.
- 9 Minden nemzetek, melyeket alkottál, + eljönnek és imádnak téged, Uram, * és dicsőítik a te nevedet.
- 10 Mert nagy vagy te, és csodákat művelsz, * egyedül te vagy az Isten.

- 12 Vezess engem, Uram, a te utadra, + hogy igazságodban járjak, * szívemet tedd egyszerűvé, hogy félje a te nevedet.
- 13 Hálát adok neked, Uram, én Istenem, teljes szívemből, * és dicsőítem a te nevedet örökké.
- 14 Mert nagy a te irgalmasságod énrajtam, * és kimentetted lelkemet az alvilág mélyéből.
- 15 Ó Isten, a kevélyek föltámadtak ellenem, + életemre tör a hatalmaskodók serege, * nem tartanak szemük előtt téged.
- 16 De te, Uram, könyörülő és irgalmas Isten vagy, * hosszantűrő, nagyirgalmú és igaz.
- 17 Tekints reám, és könyörülj rajtam, + add a te erődöt szolgálóknak, * szabadítsd meg szolgálód fiát.
- 18 Add jelét rajtam a te jóságodnak, + hogy lássák gyűlölőim és megszegyenüljenek, * mert te, Uram, segítesz és megvigasztalsz engem.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Vidámítsd fel, kérünk Urunk, a te családodnak arcát, és mentsd meg lelkünket az alvilág mélyétől, hogy míg arcodnak szemlélésében keresünk védelmet, a testi vágyakat a lélek uralmával legyőzhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

86. zsoltár

Isten városa: a benne születettek dicsősége, mert benne született az Elsőszülött, az új Ádám, akiben valamennyien újjászületünk. Az újjászületésnek lakóhelye az új Jeruzsálem, az Egyház, mely az égi Jeruzsálem előképe és előkészítője.

Alapjai a szent hegyeken, + szereti az Úr Sionnak kapuit, * jobban Jákobnak minden hajlékánál.

- 2 Dicsőséges dolgok mondatnak felőled, * Istennek városa:
- 3 "Megemlékezem Egyiptomról és Babilonról is azok között, kik ismernek engem, + íme, Filisztea, Tírusz és Etiópia népe, * ezek is onnan valók."
- 4 És elmondják Sionról: + "ez az ember is őbenne született, * és maga a Fölséges erősítette meg alapjait".
- 5 Bejegyzí majd az Úr, mikor összeírja a népeket: * "ezek mind őbenne születtek."
- 6 S mint akik körtáncot járnak, énekelnek: * "Benne fakadnak minden forrásaim!"

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, ki háznak alapjait a szentségekben mint szent hegyeidben megerősítetted, kérünk, hogy minket a hitben felépíts, – a reménységben megerősíts, a szeretetben tökéletesíts, hogy belőled erősödve szilárdak, tőled oltalmazva sértetlenek maradjunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

87. zsoltár

A szenvedésekben vagy a lélek sötét éjszakájában vergődő ember a szenvedő Krisztus áldozatával egyesül.

Uram, én szabadulásom Istene, * kiáltok nappal és éjjel teelőttem.

2 Jusson színed elé az én imádságom, * hajtsd oda füledet az én könyörgésemre!

3 Mert megtelt bajokkal az én lelkem, * és életem az alvilághoz közeledett.

4 A sírba szállók közé számláltattam, * olyan lettem, mint a segítség nélkül való ember.

5 A halottak között van fekvőhelyem, * mint a halálra sebzettek, alszom a sírban.

6 Kikre többé nem emlékezel, * kiket kezedből kiejtettél.

7 Mély verembe tettél engem, * a sötétségbe és a halál árnyékába.

8 Rám nehezedett a te haragod, * s minden árjaidat reám hoztad.

9 Barátaimat eltávolítottad tőlem, * utálatossá tettél engem előttük.

10 Átadtam, és nem szabadulhatok, * szemeim elbágyadtak a gyötrelemtől.

11 Kiáltottam, Uram, napestig hozzád, * kitártam feléd kezeimet.

12 Vajon a holtaknak művelsz-e csodákat? * és fölkelnek-e az árnyak, hogy dicsérjenek téged?

13 Vajon hirdeti-e valaki a sírban a te irgalmasságodat? * és hűségedet a pusztulás helyén?

14 Vajon megtudják-e a sötétségben a te csodáidat? * és igaz voltodat a feledés földjén?

15 És én, Uram, hozzád kiáltottam, * és eléd megy reggel az én imádságom.

16 Miért veted el, Uram, imádságomat? * elfordítod-e orcádat tőlem?

17 Szegény vagyok én, és törődések között ifjúságomtól fogva, * a rám bocsátott rettezéseket hordozom, és félek.

18 Átmentek rajtam a te haragjaid, * és csapásaid kifordítottak engem.

19 Körülvettek engem, mint a víz, szüntelenül, * mind együtt körülvettek engem.

20 Eltávolítottad tőlem barátomat és társamat, * a sötétség lett az ismerőm.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindeneknek megváltója, szabadulásunk kimondhatatlan felségű Istene, aki érettünk az alvilágba alászálltál, s lettél a halottak közt egyetlen szabad: hallgasd meg családodnak könyörgését, s ments meg minket az ostromló ellenség szörnyűséges szolgaságától. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

88. zsoltár

A Dáviddal kötött szövetség a Krisztusban, az egyszülött Fiúban kötött örök szövetség előképe.

Az Úr irgalmasságait örökké éneklek, * nemzedékről nemzedékre hirdetem az én számmal hűségedet.

2 Mert kimondottad, + az irgalmasság örök időkre építetik, * szilárdan áll a mennyekben a te hűséged.

3 Szövetséget kötöttem a választottammal, + megesküdttem a szolgálomnak, Dávidnak: * megerősítem mindörökké a te magvadat.

4 És megépítem nemzedékről nemzedékre * a te királyi székedet.

5 Megvallják, Uram, az egek a te csodáidat, * a szentek gyülekezete is a te hűségedet.

6 Mert ki hasonló a felhők közt az Úrhoz, * ki olyan az istenfiak közt, mint az Isten?

7 Isten, ki félelmetes a szentek gyülekezetében, * nagy és rettenetes mindazok fölött, kik őt körülveszik.

8 Uram, erőknék Istene, ki hasonló hozzád? * hatalmas vagy, Uram, és hűséged körülövez téged.

9 Te uralkodol a tenger hatalmasságán, * az ő habjainak indulatját te csendesíted.

10 Te eltapostad, mint sebesültet, a gögös fáraót, * erőd karjával széthánytad ellenségeidet.

11 Tiéd az ég, és tiéd a föld, * a földkerekséget és annak teljességét te fundáltad.

12 Az Északot és Délt te teremtetted, * Thábor és Hermon a te nevedben örvendeznek.

13 Tiéd a kar, mely hatalommal teljes, * erős a te kezed, és diadalmas a jobbod.

14 Igazság és jog a te trónusod alapja, * irgalmasság és hűség jár orcád előtt.

15 Boldog az a nép, mely tudja az ünneplést, * Uram, a te orcád világosságában járnak.

16 És a te nevedben örvendeznek egész nap * és a te igazságodban felmagasztaltatnak.

17 Mert az ő erejük ékessége te vagy, * és a te jóakarotodból emelkedik fel a fejünk.

18 Mert az Úrtól van a mi felemeltetésünk, * Izrael Szentjétől a mi királyunk.

(II) 19 Az időben így szóltál látomásban a te szentjeidhez, + "Oltalmamba vettem egy hőst, * választottat emeltem népem közül.

20 Megleltem Dávidot, az én szolgálomat, * és szent olajommal felkentem őt.

21 Mert az én kezem vele lesz minden időben, * és karom megerősíti őt.

22 Semmit sem fog rajta az ellenség, * és a hamisság fia nem árthat néki.

23 És levágom orcája előtt az ellenséget, * és gyűlölőit megfutamítom.

24 És hűségem és irgalmasságom övele * és az én nevemben emeltetik föl a feje.

25 És a tengerekre vetem az ő kezét, * és a folyóvizekre az ő jobbját.

- 26 Így szólít engem: Én Atyám vagy te, * és én Istenem, és üdvösségemnek kösziklája.
- 27 Én pedig elsöszülöttemmé teszem őt, * s följobbvalóvá minden földi királyoknál.
- 28 Örökké megtartom néki irgalmasságomat, * s az én szövetségem hűséges övele.
- 29 És az ő magvát örökkévalóvá teszem, * s királyi székét, mint az égnek napjait.
- 30 De ha elhagyják fiaid az én törvényemet, * és nem járnak igaz utaimon,
- 31 ha igazságaimat megfertőzik, * és parancsaimat meg nem őrzik,
- 32 meglátogatom vesszővel az ő vétküket, * és csapásokkal az ő bűnüket.
- 33 De irgalmasságomat el nem veszem tőle, * és nem hazudtolom meg hűségemet.
- 34 Sem meg nem rontom szövetségemet, * s mi ajkamon kiment, nem teszem semmivé.
- 35 Megeesküdtem egyszer s mindenkorra az én szentségemre, * és nem hazudom Dávidnak.
- 36 Az ő magva örökké megmarad, * és királyi széke, mint a nap, az én színem előtt.
- 37 Szilárd az örökké, mint a hold, * a hűséges tanú az égben."

- (III) 38 És mégis eltaszítottad őt magadtól és megutáltad, * haragra gerjedtél a te föl kentetted ellen.
- 39 Felbontottad a te szolgálóddal kötött szövetséget, * a földre vetvén meggyaláztad az ő koronáját.
- 40 Lerontottad minden kőfalát, * erődítéseit rommá tetted.
- 41 Rabolnak benne mind az általmenők, * gyalázattá lett szomszédai előtt.
- 42 Felmagasztaltad az ő elnyomóinak jobbját, * megvidámítottad minden ellenségeit.
- 43 Visszafordítottad rá kardjának élet, * és nem segítetted őt a hadban.
- 44 Ragyogásának véget vetettél, * földhöz csaptad királyi trónusát.
- 45 Megrövidítetted ifjúságának napjait, * elborítottad őt gyalázattal.
- 46 Meddig még, Uram, + elrejtet-e magad mitőlünk örökké? * meddig lángol haragod tüze?
- 47 Emlékezzél meg, mily mulandó az életem! * ily semminek alkottál-e minden embert?
- 48 Kicsoda az ember, aki él, és halált nem lát? * megmenti-e lelkét az alvilág kezéből?
- 49 Hol vannak a te régi irgalmasságaid, Uram? * amint megeesküdtél Dávidnak hűséged szerint?
- 50 Emlékezzél meg, Uram, a te szolgálóidnak gyalázataról, * mint hordoztam kebelemben sok népek gyalázkodását,
- 51 mellyel ellenségeid gúnyolódtak, Uram, * mellyel kigúnyolták a te föl kentettednek lábnyomát!
- 52 Áldott az Úr mindörökké! * Úgy legyen, Ámen!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki értünk az alvilág hatalmát nagy erővel összetörted, Uram, mentsd ki lelkünket az alvilág kezéből, hogy a te irgalmasságaidat énekelvén mind a bűnök szégyenétől, mind az örökké tartó haláltól megszabaduljunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

89. zsoltár

Az örök Isten a múlandó emberi élet ura: teremtője és gondviselője.

Uram, te lettél a mi menedékünk * nemzedékről nemzedékre.

2 Mielőtt lettek a hegyek, + mielőtt formáltatott a föld és a világ, * öröktől fogva és mindörökké vagy te, ó Isten!

3 Ki visszaviszed az embert a porba, * és mondod: térjetek vissza, emberek fiai!

4 Mert ezer esztendő a te szemedben annyi, mint a tegnapi nap, mely elmúlt, * mint egy örváltás ideje éjszaka.

5 Éveink száma, mint a semmi, * életünk, mint a fű, elhervad korán.

6 Reggel virágzik, hogy elhervadjon, * este lehull és elszárad.

7 Mert elenyészünk haragod miatt, * és felindulásodtól megrendültünk.

8 Magad elé titted gonoszságainkat, * és titkos bűneinket orcád világossága elé.

9 Napjaink mind elenyésznek, + és haragod miatt elfogyunk, * s mint a pókháló, csak annyi éveink fáradozása.

10 Mert életünk ideje hetven év, * aki erősebb, annak nyolcvan esztendő,

11 s annak nagy része munka és fájdalom, * bizony hamar elmúlik, és mi elmegyünk.

12 Ki ismeri meg a te fölindulásod erejét? * ki tanulja meg félni a te haragodat?

13 Így számlálni napjainkat, taníts meg minket, * hogy szívünket bölcsességre vezessük.

14 Térj hozzánk, Urunk, valahára, * légy könyörületes a te szolgálóidhoz!

15 És betöltesz minket reggel irgalmasságoddal, * ujjongunk és örvendezünk életünk minden napjain.

16 Vigadozunk a napokért, melyekben minket megaláztál, * az esztendőért, melyekben nyomorúságot láttunk.

17 Lássék meg szolgálidon a te műved, * és fiaikon a te dicsőséged.

18 A mi Urunk Istenünk fényessége ragyogjon felettünk, + kezünk munkáját te igazgasd rajtunk, * kezünk munkáját, Uram, te igazgasd!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A fényt adó égitestnek Szerzője, mindenható Isten, ki az éjszakát elmulasztván, a világnak ismét fényt adsz, – tölts el minket újra felvirradó irgalmasságoddal,

hogy teáltalad megvilágosítva a bűnöknek mindent elhomályosító sötétségét elűzhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

90. zsoltár

Isten atyai gondviselése őriz minket nappal és éjszaka.

Aki a Magasságbelinek oltalmában lakozik, * s a Mindenható árnyékában marad,

2 mondja az Úrnak: menedékem vagy és várom, * Istenem, kiben bízom én.

3 Mert ő szabadít meg a vadászok törétől, * és a rosszakaró beszédétől.

4 Vállalival beárnyékoz téged, + és biztos helyed lesz az ő szárnyai alatt, * pajzs és páncél az Úrnak hűsége.

5 Ne félj hát attól, ami éjszaka rettent, * sem a nappal repülő nyíltól.

6 Sem a sötétben járó romlástól, * sem a délidőben pusztító Gonosztól.

7 Ezren hulljanak el bár oldalad mellől, + és tízezen jobbkezed felől, * tehozzád azonban nem közelget.

8 Bizony meg fogod látni saját szemekkel, * meglátod a bűnösök fizetségét.

9 Mivelhogy az Úr a te menedékhelyed, * és a Magasságbelit választottad oltalmadul,

10 azért veszedelem nem érhet téged, * és csapás nem közelíthet a te hajlékodhoz.

11 Mert angyalainak parancsolt felőled, * hogy megőrizzenek téged minden utadon.

12 Kezükben hordoznak téged, * hogy köbe ne üssed lábadat.

13 Kígyókon és skorpión járhatsz, * eltiprod az oroszlánt és a sárkányt.

14 "Megmentem őt, mert ragaszkodik Hozzám, * fölemelem őt, mert ismeri az én Nevemet.

15 Hozzám kiált, és én meghallgatom, őt, + a szorongatásban vele vagyok, * megmentem és megdicsőítem őt.

16 Betöltöm őt hosszú napokkal, * és Üdvösségemet megmutatom néki."

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Menedékünk és várunk, Úristen! Kérünk, adj nekünk olyan éleslátású értelmet, oly rendíthetetlen lelki erősséget, hogy meg ne ejthessen minket csalárdul a vadászok tőre, meg ne retentsen a rosszakaró beszéd, – s mivel biztos helyünk van szárnyaid alatt, azért ne rémítsen a tudatlanság éjszakája, ne nyomjon el az elkeseredés romlása, ne álljunk védtelenül a délidőben pusztító, a nyíltan és erőszakosan támadó Gonosz előtt, – hanem dicsőíttessék meg a te neved abban is, hogy minket legyőzhetetlen fölséggel védelmezel. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

91. zsoltár

Az igaz embernek vigassága az Úr dicsérete.

Jó dolog az Urat dicsérni, * és éneket mondani a te nevednek, ó Fölséges!

2 Hirdetni reggel irgalmasságodat, * és hűségedet éjszaka.

3 A tízhúrú lanttal és orgonával, * énekel és citerával.

4 Mert megvidámítottál, engem, Uram, tetteiddel, * és kezéd művein örvendezek.

5 Mily nagyok, Uram, a te cselekedeteid! * mélységesek a te gondolataid!

6 Az ostoba ember nem veszi eszébe, * és a bolond nem érti ezeket.

7 Felnövekednek a bűnösök, mint a fű, * virágzanak mind, akik gonoszat cselekednek.

8 De vesztükre lesz ez mindörökre, * te pedig, Uram, fölséges vagy örökké.

9 Mert íme, Uram, a te ellenségeid, + mert íme a te ellenségeid elvesznek, * szétszórtnak mind, akik gonoszat cselekednek.

10 És fölmagasztalod az én fejemet, * elárasztasz, illatos olajjal.

11 És lenéznek szemeim ellenségeimre, * s a gonoszul reám támadók vesztéről hallani fog a fülem.

12 Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, * nagyra nő, mint a Libanon cédrusa.

13 Az Úr házában vannak ők elültetve, * a mi Istenünk házában csarnokaiban virágoznak.

14 Még öregségükben is gyümölcsöznek, * bő termést hoznak és szépen virulnak.

15 Hogy hirdessék, hogy igaz az Úr, az én menedékem, * és igaztalanság nincsen őbenne!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Szentjeidnek örökös vígassága, ó Isten, ki az igazakat különféle javaiddal elhalmozod, majd megteszed, hogy háznak csarnokában, miként pálmák, hervadhatatlanul virágozzanak, – kérünk, vedd le rólunk bűneink súlyát, és a szentek társaságában kegyesen résztess minket! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

92. zsoltár

A teremtő és uralkodó Isten dicsőítése

Az Úr országol, ékességbe öltözött, * hatalomba öltözött és erővel övezte fel magát.

2 Megerősítette a föld kerekességét és az meg nem inog, * szilárd a te trónod kezdet óta, Te vagy az örökké való.

3 Fölemelték, Uram, a folyók, + fölemelték a folyók szavukat, * fölemelték a folyóvizek zúgó habjukat.

4 De a nagy vizek zúgásánál, + a tenger hatalmas hullámainál, * hatalmasabb az Úr a magasságban.

5 Bizonyosságaid hitelesek mindenek fölött, * a te házat szentség illeti, Uram, örök időkre!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindenható Urunk, ki az Atyával egyenlő erőben felövezve, a mennynek, a földkerekségnek s a tengereknek megszabtad helyét, – hallgasd meg a hozzád esedezők szavát, s add meg nekünk a bizonyosságaidban való hit készségét, öltöztess minket erődbe, és a szentséggel ékesíts fel minket! Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

93. zsoltár

"Bosszút áll az Úr mindezekért, mert nem a tisztátalanságra hívott meg minket az Isten, hanem a megszentelődésre" (1 Tessz 4, 6-7).

Uram, bosszúállásnak Istene, * bosszúállásnak Istene, jelenj meg!

2 Kelj föl, te bírálja a földnek, * fizess meg a kevélyeknek!

3 Uram, meddig még a bűnösök, * meddig dicsekednek még a bűnösök?

4 Csak beszélnek és vakmerőséget szólnak, * kérkednek mind a gonosztevők.

5 A te népedet, Uram, megalázzák, * és a te örökségedet nyomorgatják.

6 Az özvegyet és a jövevényt megölik, * és az árvákat meggyilkolják.

7 És mondják: "Nem látja ezt az Úr, * nem veszi észre Jákob Istene."

8 Térjetez észre, ti oktalanjai a népnek, * értsétek meg végre, ti balgák:

9 Ki a földet plántálta, vajon ne hallana? * s ki a szemet alkotta, ő ne látna?

10 ki a népeket fenýíti, büntetni ne tudna? * hiszen ő tanítja törvénytudásra az embert.

11 Az Úr ismeri az emberek gondolatait, * tudja, hogy hiábavalók.

12 Boldog az az ember, akit te oktatsz, Uram, * és akit megtanítasz törvényedre,

13 hogy enyhületet adj neki a rossz napokban, * míg a bűnösök sírja meg nem ásatik.

14 Mert nem veti meg az Úr az ő népét, * s az ő örökségét el nem hagyja.

15 És az ítékezés visszatér az igazsághoz, * és követik azt mind az igaz szívűek.

16 Ki kel föl értem a rosszakarók ellen? * s ki áll mellém a gonosztevők ellen?

17 Ha az Úr nem segített volna engem, * bizony már a némaság helyén lakoznék.

18 De mikor azt mondtam: + "meginogtak az én lábaim!" * a te irgalmasságod, Uram, megsegített engem.

19 Mikor megsokasodtak szívemben az aggodalmak, * a te vigasztalásaid megvidámították lelkemet.

20 Mert van-e köze hozzád a hamisság ítélőszékének, * mely nyomorúságot szerez a törvény színe alatt?

21 Üldözöbe veszik az igazak életét, * és az ártatlan vért elítélik.

22 És menedékem lett az Úr nekem, * és az én Istenem az én reménységem támasza.

23 És megfizeti nekik az ő hamisságukat, + és gonoszságukban elveszti őket, * elveszti őket a mi Urunk, Istenünk.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Oktass minket törvényednek jótéteményével, Urunk, s légy a szorongatásban menedékünk, Te, aki nagy bölcsességeddel úgy hatsz az emberre, hogy az ne hagyja el az igaz tudományt. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

94. zsoltár

Meghívás Isten dicséretére, de egyben figyelmeztetés a szövetségű hűség megtartására.

Jöjjetek, örvendezzünk az Úrnak, * vigadjunk a mi szabadító Istenünknek!

2 Jáaruljunk az ő színe elé hálaadással, * és zsoltárok dicséretével vigadozzunk néki!

3 Mert nagy Úr az Isten, * és nagy király ő minden istenek felett.

4 Mert kezében vannak a földnek határai, * és a hegyeknek magasságára ő letekint.

5 Mert övé a tenger, és ő alkotta azt, * és a szárazföldet az ő kezei formálták.

6 Jöjjetek, imádjuk, és boruljunk le előtte, * esedezünk az Úrnak, ki minket alkotott.

7 Mert ő a mi Urunk, Istenünk, és mi az ő népe vagyunk, * az ő legelőjének nyájai.

8 Midőn ma az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket, * mint az Ellentmondás Helyén, a Kísértés napján a pusztában.

9 Hol megkísértettek engem atyáitok, * megpróbáltak engem, bár látták tetteimet.

10 Negyven esztendeig volt bántásomra e nemzedék, * és mondtam: ezek mindenkor tévelyegnek szívükben!

11 És nem ismerték fel az én utaimat, * azért megesküdtem haragomban: bizony nem mennek be az én nyugalmamba!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Népednek mindeneknél hatalmasabb szabadítója, Isten, nézz le kegyesen legelődnek nyájára, s miután megízleltetted velünk az okos életvitelnek sóját, kérünk, óvj meg a veszélyektől, s az örökkévaló nyugalomba minket bevezess. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

95. zsoltár

A teremtésben, a megtestesülésben, a megváltásban és az újraeljövetelekor magát kinyilvánító Isten ujjongó dicsérete.

Énekeljete az Úrnak új éneket, * énekelj az Úrnak, mind egész föld!

2 Énekeljete az Úrnak és áldjátok az ő nevét, * hirdessétek napról napra az ő szabadítását.

3 Hirdessétek a pogányok között az ő dicsőségét, * minden népek között az ő csodáit.

4 Mert nagy az Úr és igen dicséretes, * félelmetes minden istene fölött.

5 Mert a pogányoknak minden istenei üres démonok, * az Úr pedig az egeknek Alkotója.

6 Méltóság és szépség az ő színe előtt, * hatalom és ékesség az ő szentélyében.

7 Adjátok az Úrnak, népek családjai, + adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, * adjatok az Úrnak, az ő nevének dicséretet!

8 Hozzatok áldozatokat, és lépjete be az ő csarnokába, * imádjátok az Urat szent ünnepi díszben.

9 Remegjen meg orcája előtt az egész föld, * mondjátok el a nemzeteknek, hogy az Úr országol.

10 Mert megerősítette a föld kerekességét, és az meg nem inog, * igazságban ítéli meg a népeket.

11 Vigadjanak az egek és örvendezzen a föld, + zengjen a tenger és annak teljessége, * örüljenek a mezők és mind a benne valók!

12 Akkor ujjonganak az erdőknek minden fái, + az Úr színe előtt, mert eljött, * mert eljött a földet ítélni.

13 Megítéli a földkerekséget igazságban, * és a népeket igazmondásban.

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mennynek és földnek teremtője, kit az egész föld az új ének zengésével ujjongva ünnepel, – add, hogy miként a Fáról országlónak téged alázatosan megvallunk, úgy majdani eljöveteled dicsőségét ily lelkülettel bizton várhassuk. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

96. zsoltár

Az előző zsoltár folytatásaként a dicsőségben megjelenő Urat, mint mindenféle bálvány elrontóját, a jó és rossz között igaz ítéletet tartó Bíró magasztalja.

Az Úr országol, örvendezzen a föld, * vigadjon a szigetek sokasága.

2 Körülötte felhő és homály, * jog és igazság az ő trónjának alapja.

3 Előtte tűz jár, * és megégeti körös-körül az ő ellenségeit.

4 Fénylenek villámai a föld kerekességén, * látta a föld, és megreszketett.

5 A hegyek, mint a viasz, megolvadtak az Úr színe előtt, * az Úr színe előtt az egész föld.

6 Hirdették az egek az ő igazságát, * és látták minden népek az ő dicsőségét.

- 7 Szégyenüljenek meg mindnyájan, akik faragott képeket imádnak, + és akik bálványaikban dicsekednek, * imádjátok őt, minden angyalai!
- 8 Hallja ezt Sion és vigadozik, + és örvendeznek Júda leányai * a te ítéleteid miatt, Uram!
- 9 Mert te fölséges Úr vagy az egész földön, * igen magasztos minden istenek fölött.
- 10 Kik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a rosszat, + megőrzi az Úr az ő szenteinek lelkét, * a bűnös kezéből megszabadítja őket.
- 11 Világosság támadott az igazaknak, * és az igaz szívűeknek vigasság.
- 12 Vigadjatok, igazak, az Úrban, * és dicsérjétek az ő szentségének emlékezetét.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Őrizd meg, Uram, szentjeidnek lelkét, kiknek osztályrésze a te országod, – és engedd, hogy a prófétai és evangéliumi szavak villáma bevilágítson elménkbe, s ha ott lenne bármi, amit eltakar az ősi homály, táruljon az fel a Szentlélek kinyilvánító erejéből. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

97. zsoltár

A három zsoltárból álló csoport ez utolsó darabja azt hirdeti, hogy a mindenség Ura hatalmát Izrael háza, vagyis a megváltottak iránti irgalmasságában is kimutatta. Ezért az emberrel sorsközösségben élő egész természet néma dicsőítő éneke is belefoglaltatik, hangot kap az Egyház liturgiájában.

- Énekeljétek az Úrnak új éneket, * mert csodadolgokat cselekedett.**
- 2 Győzelmet szerzett néki az ő jobbja, * az ő szentséges karja.
- 3 Megmutatta az Úr az ő üdvösségét, * kinyilatkoztatta a nemzetek színe előtt az ő igazságát.
- 4 Megemlékezett az ő irgalmasságáról, * és ígétéről Izrael házának.
- 5 Meglátta a föld minden határa * a mi Istenünknek üdvösségét.
- 6 Örvendjétek az Úrnak, minden földek, * énekeljétek és vigadjatok, és dicséretet mondjatok.
- 7 Dicsérjétek az Urat citerával, * citerával és dicséret szavával.
- 8 Harsonával és kürtnek szavával, * vigadjatok az Úr Királynak színe előtt.
- 9 Zengjen a tenger, és annak teljessége, * a földkerekség, és mind, akik azon laknak.
- 10 Tapsoljanak a folyóvizek, + és a hegyek is velük örvendezzenek az Úrnak színe előtt, * mert eljött a földet ítélni!
- 11 Megítéli a földkerekséget igazságban, * és a népeket egyenességgel.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Bocsásd be szellemünkbe a te üdvösséged erejét, Urunk, ki a nemzeteknek kinyilatkoztattad igazságodat, – és aki eljöttél egykor az elveszettekért elítéltetni, majdan bőségesen adjad nekik irgalmadat, amikor eljössz mindeneket megítélni. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

98. zsoltár

A megváltás nem csak az egyes lelkeknek hozta meg a megigazulást, hanem az Isteni igazság, jog és a kultusz által egységbe font új népet is alkotott.

Az Úr országol, zúgolódjanak bár a népek, * a kerubok fölött trónol, induljon meg a föld.

2 Nagy az Úr Sionban, * és fölséges minden népek fölött.

3 Adjának hálát a te nagy és rettenetes nevednek, * mert igen szentséges.

4 A király fölsége az igazságot szereti, + te állapítottad meg a jogot, * ítéletet és igazságot Jákobban te rendeltél.

5 Magasztaljátok a mi Urunkat, Istenünket, + boruljatok az ő lábainak zsámolyához, * mert igen szentséges.

6 Mózes és Áron az ő papjai között, * és Sámuel azok között, kik segítségül hívják az ő nevét.

7 Segítségül hívták az Urat, és ő meghallgatta őket, * a felhőoszlopban szólott nékik.

8 Megőrizték az ő bizonyosságait, * és a parancsolatot, melyet nékik adott.

9 Uram, mi Istenünk, te meghallgattad őket, + Isten, te kegyelmes voltál velük, * de bosszút állottál tévelygéseikért.

10 Magasztaljátok a mi Urunkat, Istenünket, + és imádjátok az ő szent hegyén, * mert igen szentséges a mi Urunk, Istenünk.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Felséges székedben trónoló Urunk, hozzád szólunk, és téged arra kérünk, hogy világosságod felhőoszlopa ragyogjon felettünk, s mi képesek legyünk a királyi papság rendje szerint illően szolgálni. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

99. zsoltár

Isten népének öröme a szent ház és a szent nap kapujában.

Ujjongjatok az Úrnak, minden földek, * szolgáljatok az Úrnak vigassággal.

2 Járujtok az ő színe elé * örvendezéssel.

3 Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten, + ő alkotott minket, és nem mi magunkat, * az ő népe vagyunk, és legelőjének juhai.

4 Lépjetek be kapuin hálaadással, + az ő csarnokaiba dicsérő énekkel, * adjatok hálát neki és áldjátok az ő nevét.

5 Mert édes az Úr, + és az ő irgalmassága örökkévaló * nemzedékről nemzedékre.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Te alkottál minket, Urunk, és nem mi magunkat, tőled van létünknek kezdete, és tőled származik újjászületésünk ajándéka is, – azért esedezve kérünk, hogy kegyes hajlandósággal te légy az, ki lelkünket gyümölcsözővé teszi. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

100. zsoltár

„Az igaz és szeplőtelen vallásosság az Isten, az Atya előtt ez: látogatni az árvákat és özvegyeket szorongatásukban, s magunkat tisztán megőrizni ettől a világtól.” (Jak 1, 27.).

Az irgalmasságot és az igazságot éneklek, * neked éneklek zsoltárt, ó Uram.

2 A szeplőtelen útra figyelek, * mikor jössz hozzám?

3 Szívemnek ártatlanságában járok * házamnak falai között.

4 Nem teszek szemeim elé hamis dolgot, + a törvényszegőt gyűlölöm, * nem tartozik hozzám.

5 A romlott szív tőlem távol legyen, * a gonosztevőt nem ismerem.

6 Aki felebarátját titkon rágalmazza, * azt üldözőbe veszem és elnémítom.

7 Aki kevély tekintetű és felfuvalkodott szívű, * azt el nem szenvedem.

8 Szemeim a föld igazain, hogy ők lakjanak velem, * akik a szeplőtelen úton járnak, azok szolgálnak nekem.

9 Aki kevélységet cselekszik, nem lakhat az én házamban, * aki hamisat beszél, nem áll meg az én szemem előtt.

10 Idejében megölöm a föld minden bűnösét, * hogy kivesszenek az Úr városából mind a gonosztevők.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Felfoghatatlan erejű Isten, aki szolgálóidnak mind irgalmasságodat, mind igazságodat kegyesen megmutatod, engedd nekünk, hogy hűséggel szeressünk téged, az igaz úton járjunk, s a kevélység undok hívságától elhajoljunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

101. zsoltár

Isten büntető kezét – a bűnbánó ember a bűnbánó közösség, a bűnbánó Egyház – jóságos intésnek tekinti, s az Ő könyörületében bizakodva sóhajt hozzá.

Uram, hallgasd meg az én könyörgésemet, * és az én kiáltásom jusson eléd.

2 Ne rejtse el a te orcádat énelőlem, * szorongatásom napján hajtsd hozzám füledet.

3 Amely napon segítségül hívlak, * hamar hallgass meg engem.

4 Mert elenyésztek, mint a füst, az én napjaim, * és csontjaim kiégtek, mint a parázs.

- 5 Levágotott, mint a fű, és kiszáradt a szívem, * még kenyeremet enni is elfeledtem.
- 6 Sójajtozásomnak szava miatt * csontom a húsomhoz tapadt.
- 7 Hasonló lettem a pusztában lakó pelikánhoz, * olyan lettem, mint a bagoly a romok között.
- 8 Álmatlanul virrasztok, * olyan lettem, mint a magányos veréb a háztetőn.
- 9 Napestig gyaláznak engem ellenségeim, * és akik dicsérték engem, most ellenem esküdtek.
- 10 Mert a hamut eszem, mint kenyeret, * és italomat könnyekkel elegyítem.
- 11 A te haragod és feddésed színe előtt, * mert fölemelvén lecsaptál engem.
- 12 Lehanyatlottak napjaim, mint az árnyék, * s én mint a széna, elszáradtam.
- 13 Te pedig, Uram, örökké megmaradsz, * és a te emlékezeted nemzedékről nemzedékre.

- (II) 14 Te fölkelvén könyörölsz Sionon, * mert ideje, hogy rajta könyörülj, mert eljött az idő.
- 15 Mert szeretik a te szolgálid annak köveit, * és sírnak romjai fölött.
- 16 És félik majd a pogányok a te nevedet, Uram, * és a föld minden királya a te dicsőségedet.
- 17 Mert fölépíti az Úr Siont, * és megjelenik dicsőségében.
- 18 Az alázatosak imádságára tekintett, * és meg nem utálta azok könyörgését.
- 19 Írassék fel mindez a jövőző nemzedéknek, * és a nép, amely majd teremtetik, dicséri az Urat.
- 20 Mert letekintett az ő magasságos szentélyéből, * az Úr a mennyből a földre letekintett.
- 21 Hogy meghallaná a foglyok óhajtását, * hogy föloldozná a megöltek fiait.
- 22 Hogy hirdessék az Úr nevét Sionban, * az ő dicséretét Jeruzsálemben.
- 23 Midőn a népek egybegyűlnek, * és a birodalmak, hogy szolgáljanak az Úrnak.

- (III) 24 Megalázta az úton az én erőmet, * megrövidítette napjaimat.
- 25 S mondom neki: én Istenem! + ne végy el engem életemnek felén, * a te esztendeid nemzedékről nemzedékre.
- 26 Kezdetben teremtetted a földet, * és kezded alkotásai az egek.
- 27 Azok elvesznek, te pedig megmaradsz, + és elavulnak, mint a ruha, * és mint az öltözet, váltod őket, és elválnak.
- 28 Te pedig ugyanaz vagy, * és esztendeid el nem fogynak.
- 29 A te szolgálid fiai színed előtt laknak, * és ivadékuk megmarad örökké.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, kit megközelíthetnek a mi kéréseink, figyeljél a hozzád esedezők könyörgésére, hogy mi, akik bűneink rabságában mint a széna, elszáradunk, a mennyből való irgalom tekintetétől feléledjünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

102. zsoltár

A végtelen irgalmú Isten cselekedetei fölött örvendő lélek hangja.

Áldjad, én lelkem, az Urat, * és egész bensőm az ő szent nevét.

2 Áldjad, én lelkem, az Urat, * és el ne felejtse semmi adományát.

3 Ki megkönyörül minden gonoszsgodon, * ki meggyógyítja minden betegségedet.

4 Ki megszabadítja a pusztulástól életedet, * ki irgalmassággal és könyörületességgel koronáz meg téged.

5 Ki betölti javaival életedet, * és mint a sasé, megújul ifjúságod.

6 Irgalmasságot cselekszik az Úr, * és ítéletet tesz minden jogszalanságot szenvedőnek.

7 Megmutatta Mózesnek az ő utait, * Izrael fiainak az ő akaratát.

(II) 8 Könyörülő az Úr és irgalmas szívű, * hosszantűró és nagyirgalmú.

9 Nem haragszik örökké, * sem mindörökké nem fenyeget.

10 Nem bűneink szerint cselekedet velünk, * és nem gonoszságaink szerint fizetett nekünk.

11 Mert amint az ég magasodik a föld felett, * úgy erősítette meg irgalmasságát az ő félok fölött.

12 Amily távol van a napkelet a napnyugattól, * oly messze vetette tőlünk gonoszságainkat.

13 Amint az atya a fiakon könyörül, * úgy könyörült az Úr az ő félokön.

14 Mert ő ismeri, hogy mik vagyunk, * s megemlékezik róla, hogy porból vagyunk.

15 Az ember napjai, mint a széna, * elhervad, mint a mezei virág.

16 Alig érinti a szél, és már nincs többé, * és helye sem emlékszik reá.

(III) 17 Az Úr irgalmassága pedig öröktől való, + és örökké megmarad az ő félokön, * és igazsága a fiaknak fiain.

18 Azokon, kik megtartják az ő szövetségét, * és megemlékeznek arról, hogy parancsolatait megtegyék.

19 Az Úr a mennyben állította fel trónusát, * és az ő királysága mindeneken uralkodik.

20 Áldjátok az Urat, minden angyalok, + ti erővel hatalmasok, kik teljesítitek szavát, * mihelyt meghalljátok beszédének hangját.

21 Áldjátok az Urat, minden seregei, * ti szolgálói, kik az ő akaratát cselekszitek.

23 Áldjátok az Urat, minden teremtményei, + az ő uralkodásának minden helyén, * áldjad, én lelkem, az Urat!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Néped betegségeit gyógyítsd meg, Urunk, ki a bűnösökön mindenkor mint az atya a fiakon, könyörülsz, hogy megmenekedvén az örök halál pusztulásától, téged lelkünk áldjon és életünk dicsőítsen. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

103. zsoltár

A teremtés végtelen gazdagsága nem csak Isten nagyságáról beszél, hanem előre jelzi az ő lelkeket megújító, újjáteremtő Lelkének erejét.

Áldjad, én lelkem az Urat, * én Uram, Istenem, felmagasztaltattál mindenek fölött!

- 2 Dicsőségbe és ékességbe öltöztél, * fényesség a te köntösöd.
- 3 Kifeszítet az égboltot, mint a sátrat, * a felső vizek fölött építet hajlékodat.
- 4 Ki a felhőket szekereddé teszed, * ki jársz a szeleknek szárnyain.
- 5 Kinek a követei a szelek, * kinek a szolgálói az égető tüzek.
- 6 Ki a földet szilárd alapra állítottad, * meg nem inog az örökkön örökké.
- 7 Az őstenger, mint ruházat, beborította azt, * a hegyek fölött álltak a vizek.
- 8 De a te intésedre elfutottak, * mennydörgésed szavától megrettentek.
- 9 Fölemelkedtek a hegyek, és alászálltak a mezők, * a helyre, melyet nekik rendeltél.
- 10 Határt vetettél a vizeknek, melyet által nem hágnak, * és vissza nem térnek elborítani a földet.
- 11 Ki forrásokat bocsátasz a völgyekbe, * s tovafolynak a vizek a hegyek között.
- 12 Isznak abból mind a mezei vadak, * s még a vadszamarak is oltják szomjukat.
- 13 Fölötte laknak az égi madarak, * az ágak közül hallatják hangjukat.

(II) Megöntözöd a hegyeket hajlékaidból, * munkálkodásod gyümölcsével jóllakatod a földet.

- 15 Fűvet sarjasztasz állatainknak, * és növényt az ember szolgálatára.
- 16 Kenyeret hozol a földből, * és bort, hogy vidámítsa az ember szívét.
- 18 Jóllaknak a mező fáai, * és Libanon cédrusai, melyeket az Úr ültetett.
- 19 Ott raknak fészket a madarak, * legmagasabban a gémeknek háza.
- 20 A hegyek magaslata a zergéké, * s a borznak a sziklák adnak menedéket.
- 21 Holdat alkotott, jelezni az időket, * a nap is tudja lenyugovását.
- 22 Sötétséget szerzettél, és éjszaka lett, * abban megindulnak az erdei vadak.
- 23 Prédáért ordítanak az oroszlánkölykek, * eledelt kérnek az Istentől maguknak.
- 24 Fölkel a nap, és újra összegyűlnek, * és tanyáikon elhevernek.

25 Akkor kimegy az ember munkájára, * dolga után jár estelig.

(III) Mely igen magasztosak a te műveid, Uram, + mindeneket bölcsességgel tettél, * betelt a föld a te alkotásaiddal.

27 Íme, a nagy és tágas-öblű tenger, + benne számtalan úszó állatok, * kicsinyek a nagyokkal együtt.

28 Rajta járnak a hajók, * ott a félelmes Leviátán, melyet te alkottál, hogy játsszék benne.

29 Mindenek tőled várják, * hogy eledelt adj nekik alkalmas időben.

30 Te adván nekik, ők összegyűjtik, * felnyitod kezedet, és betelnek javaiddal.

31 Elfordítván pedig orcádat, megháborodnak, + visszaveszed lelküket, és elfogyatkoznak, * és poraikba visszatérnek.

32 Kibocsátod lelkedet, és életre kelnek, * és megújítod a földnek színét.

33 Legyen örökké tartó az Úrnak dicsősége, * örvendezzék az Úr az ő művein.

34 Ki rátekint a földre és megreszketteti, * ki érinti a hegyeket, és azok füstölögnek.

35 Éneklek az Úrnak én életemben, * zsoltározok az én Istenemnek, amíg csak vagyok.

36 Legyen gyönyörűségére az én énekem, * én pedig az Úrban gyönyörködöm.

37 Fogyjanak el a bűnösök a földről, + és az istentelenek ne legyenek többé! * Áldjad, én lelkem az Urat!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Fenséges, mindenható Isten, ki az előbb még szárad földet gazdag gyümölcssel jóllakattad, – add nekünk dicsőségednek kinyilvánulását szellemi látással szemlélni, hogy midőn felnézünk arra, ami az égen való, gondolatunk ahhoz emelkedjék, ami mennyei. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

104. zsoltár

Az üdvösségtörténet elbeszélése a jó Pásztor alakjára emeli tekintetünket, ki a történelem útjain kegyességgel és bölcsességgel, szigorúsággal és irgalommal, erővel és gyengédséggel vezeti végig népét, vagyis nyáját.

Hálát adjatok az Úrnak, és hívjátok segítségül az ő nevét, * hirdessétek a pogányok között az ő cselekedeteit.

2 Énekeljetez neki, és zsoltárt mondjatek, * hirdessétez minden csodatetteit.

3 Dicsekedjetez az ő szent nevében, * vicadjon az Urat keresőknek szíve.

4 Keressétez az Urat és az ő erejét, * keressétez az ő orcáját mindenkor.

5 Emlékezzetez meg az ő csodálatos dolgairól, melyeket cselekedett, * jeleiről és szájának ítéleteiről.

6 Ábrahámnak, az ő szolgájának ivadékai,* Jákobnak, az ő választottjának fiai!
7 Ő a mi Urunk, Istenünk, * az egész földnek szólnak az ő ítéletei.
8 Megemlékezett örökké az ő szövetségéről, * az ígéről, melyet parancsolt ezer nemzedékig,
9 melyet Ábrahámnak adott, * melyre Izsáknak megesküdött,
10 és rendelé azt parancsolatul Jákobnak, * Izraelnek örök szövetségül,
11 mondván: "Neked adom Kánaán földjét, * kötéllel kimért örökségedet".
12 Mikor még csekély számmal voltak, * igen kevesen és vándorok azon a földön,
13 és egyik nemzetségtől a másikhoz menének, * egyik országból a másik nép közé.
14 Nem engedte, hogy ember ártson nekik, * és királyokat fenytett meg miattuk:
15 "Ne illessétek az én föl Kentjeimet, * és prófétáimnak rosszat ne tegyetek!"

(II) És lón, hogy éhséget hívott a földre, * és a kenyér minden támaszát elvette tőlük.

17 Egy férfit küldött előttük, * szolgaságba adatott el József.
18 Béklyóba verték lábait, * és nyakát vasba tették,
19 mígnem beteljesedett az ő szava, * és meghihlette őt az Úr beszéde.
20 Küldött érte a király és feloldotta őt, * a népek fejedelme, és elbocsátotta őt.
21 Úrrá rendelte őt háza fölött, * fejedelemmé minden jószága fölött.
22 Hogy vezesse főembereit kedve szerint, * és véneit bölcsességre tanítsa.
23 És beméne Izrael Egyiptomba, * és jövevény lett Kám földjén Jákob.
24 És igen megsaporítá Isten az ő népét, * és erősebbé tette ellenségeinél.
25 És gyűlöletre fordította azok szívét az ő népe ellen, * és álnokságot cselekedtek szolgálai ellen.
26 Elküldte Mózes, az ő szolgáját, * Áront, kit ő maga választott.
27 Beléjük helyezte az ő jeleinek ígét, * s a csodákét, melyek Kám földjén történtek.

(III) 28 Homályt küldött Egyiptomra és sötét lett, * de azok ellenálltak beszédének.

29 Vérré változtatta azok vizeit, * és megölte halaikat.
30 Békát termett az ő földjük, * föl a királyi palotáig.
31 Parancsolt, és legyek sokasága támadt, * és szúnyogok minden határukon.
32 Esőjük helyett jégverést adott, égető tüzet az ő földjükre.
33 És elverte szőlőiket és fügefáikat, * és letörte határuknak termőfáit.
34 Parancsolt, és sáskák jöttek, * és számlálhatatlan sok cserebogár.
35 És elemésztettek minden fűvet az ő földjükön, * és megették földjüknek gyümölcsseit.

- 36 És megölt minden elsőszülöttet az ő földjükön, * erejüknek első zsengejét.
- 37 És kivitte népét ezüsttel és arannyal, * és törzseikben nem akadt erőtlén.
- 38 Örült Egyiptom, hogy elvonulnak, * mert ránehezedett a tőlük való félelem.
- 39 Felhőt terjesztett ki oltalmukra, * és tüzet adott, hogy világoskodjék nekik éjszaka.
- 40 Könyörögtek, és fűjeket hozott, * és menyei kenyérrel táplálta őket.
- 41 Megnyitotta a sziklát, és vizek fakadtak, * és patakok folytak a sivatagban.
- 42 Mert megemlékezett az ő szent igéjéről, * melyet Ábrahámnak, az ő szolgájának mondott.
- 43 És kivitte népét örvendezéssel, * az ő választottait vígassággal.
- 44 És nekik adta a pogányok földjeit, * s munkájuk gyümölcseit is birtokba vették.
- 45 Hogy megőrizzék az ő igazságait, * és keressék az ő törvényét.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Nevedet segítségül híva, Urunk, arra kérünk téged, hogy aki a te neved erejében vándorló atyákat angyali eledellel felüdítetted, minket is misztikus lakomáddal táplálj és megújíts. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

105. zsoltár

A választott nép történetének folytatása már komoly figyelmeztetés nekünk, akik a földi élet pusztaságán át vándorlunk az Ígéret Földe felé: ne feledjük, mit tett értünk, ne vágyakozzunk vissza Egyiptom húsosfazekai mellé, ne elegyedjünk a bálványimádók közé.

Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

- 2 Ki tudná elbeszélni az Úr hatalmas tetteit, * és hallatni mind az ő dicséretét?
- 3 Boldogok, akik megtartják a törvényt, * és igazságot cselekszenek minden időben.
- 4 Emlékezzél meg, Uram, mirőlünk, + jóakarattal néped iránt, * látogass meg minket üdvösségeddel!
- 5 Hogy megláthassuk a te választottaidnak szánt javakat, + és vigadjunk a te néped vigasságával, * hogy dicsekedjünk a te örökségeddel.
- 6 Vétkeztünk a mi atyáinkkal együtt, * igaztalanul cselekedtünk, gonoszságot tettünk.
- 7 Atyáink Egyiptomban nem értették a te csodáidat, + nem emlékeztek meg a te irgalmasságodnak sokaságáról, * és ingereltek téged a tengerre, a Vörös tengerre menvén.
- 8 És megszabadítá őket az ő nevéért, * hogy megismertesse hatalmát.

- 9 És megintette Vörös tengert és az kiszáradott, * és általvitte őket a mélységeken, mint a pusztán.
- 10 És megszabadította őket a gyűlölők kezéből, * és megmentette őket az ellenség kezéből.
- 11 És elborította a víz az ő szorongatóikat, * egy sem maradt meg azok közül.
- 12 És akkor hittek az ő igéinek, * és énekelték az ő dicséretét.
- 13 De hamar megtették, hogy elfeledkezzenek tetteiről, * és nem várták be az ő végzését.
- 14 És kívánságokra gerjedtek a pusztában, * és megkísértették Istent a vizetlen helyen.
- 15 És megadta nekik, amit kívántak, * és bőséggel jóllakatta őket.

- (II) 16 És irigységgel fellázadtak a táborban Mózes ellen, * és Áron, az Úr szentje ellen.
- 17 Megnyílt a föld, és elnyelte Dátánt, * és elborította Abíron hordáját.
- 18 És tűz gyulladt az ő gyülekezetükben, * és a láng megemészte a bűnösöket.
- 19 És borjút csináltak a Hóreb hegyénél, * és imádták a bálványt.
- 20 És fölcserélték az ő Dicsőségüket * a szénátevő borjúnak képmásával.
- 21 Elfelejtették az Istent, aki megszabadította őket, * aki nagy dolgokat cselekedett Egyiptomban.
- 22 Csodálatos dolgokat Kámnak földjén * rettenetéseket a Vörös tengeren.
- 23 És kimondá, hogy elveszítené őket, * ha Mózes, az ő választottja ott nem lett volna.
- 24 Ha oda nem áll a romlásba, az ő színe elé, * elfordítani haragját, hogy szét ne szórja őket.
- 25 És semminek tartották a kívánatos földet, * nem hittek az ő igéjének.
- 26 És morgolódtak az ő sátraikban, * nem hallgattak az Úr szavára.
- 27 És ő fölemelte kezét ellenük, * hogy leverje őket a pusztában,
- 28 hogy szétszórja magvukat is a pogány népek közé, * és elszélessze őket az országokban.
- 29 És magukat Belfagorhoz adták, * és a halottak áldozatait ették.
- 30 És felingerelték az Urat találmányaikkal, * és megsokasodott rajtuk a romlás.
- 31 De előállott Fíneász és ítéletet tartott, * és meg nem szűnt köztük romlás,
- 32 és igazságul tulajdoníttatott ez néki, * nemzedékről nemzedékre, mindörökké.

- (III) 33 És felingerelték az Urat Meriba vizénél, * és miattuk bajba került Mózes is.
- 34 Mert megkeserítették a lelkét, * és meggondolatlanul beszélt ajkaival.
- 35 Nem irtották ki a pogány népeket, * kikről az Úr parancsolt nekik.

- 36 Hanem pogányok közé elegyedtek, * és eltanulták azok cselekedeteit.
- 37 És azok bálványainak szolgáltak, * és bukásukra lett ez nekik.
- 38 És feláldozták saját fiaikat, * és leányaikat a démonoknak.
- 39 És kiontották az ártatlan vért, + fiaik és leányaik vérét, * kiket Kánaán bálványainak áldoztak.
- 40 És megfertőztetett a föld vérrel, + és ők tisztátalanok lettek cselekedeteik által, * és gaztetteikkel házasságtörők.
- 41 És felgerjedd az Úr haragja az ő népe ellen, * és megutálta az ő örökségét.
- 42 És a pogányok kezébe adta őket, * és gyűlölőik uralkodtak rajtuk.
- 43 És sanyargatták őket ellenségeik, * és megaláztattak azok keze alatt.
- 44 Gyakorta megszabadítá őket, + de ők egyre ingerelték végzéseikkel, * és elbuktak gonoszságaikban.
- 45 És szorongattatásukat meglátta, * és kiáltásukat meghallotta.
- 46 És megemlékezett az ő szövetségéről, * és megszánta őket irgalmasságának sokasága szerint.
- 47 És könyörületre indította irántuk azokat, * kik fogságba vitték őket.
- 48 Szabadíts meg minket, mi Urunk, Istenünk, * és gyűjts egybe minket a nemzetek közül.
- 49 Hogy hálát adjunk a te szent nevednek, * és dicsekedjünk a te dicséretedben.
- 50 Áldott az Úr, Izrael Istene, + öröktől fogva és mindörökké, * s az egész nép mondja: Úgy legyen, Ámen!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Emlékezzél meg, Urunk, mirőlunk, jóakarattal néped iránt, – és minket, kiket a bűn szolgasága szétszórt, gyűjts egybe üdvösséget hozó látogatásoddal. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

106. zsoltár

A zsoltár a mindennapi életből és a választott nép történetéből hoz elő példát példa után arra, hogy a „sokirgalmú” Isten mindig szeretettel áll övéi mellett. Tartsuk meg tehát a szövetségi hűséget, adjunk hálát neki, valljuk meg őt a megszentelt közösség liturgiájában éppúgy, mint „a népek gyülekezetében”.

Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

- 2 Mondják mind, akiket megváltott az Úr, + kiket megváltott az ellenség kezéből, * és egybegyűjtött az idegen országokból,
- 3 napkeletről és napnyugatról, * északról és a tenger mellől.
- 4 Tévelyegtek a pusztában, a vízetlen helyen, * nem találták útját a városnak, ahol lakjanak.
- 5 Éheztek és szomjuhoztak, * s megfogyatkozott bennük a lélek.
- 6 És kiáltottak az Úrhoz a szorongatásokban, * és ő kimenté a veszedelemből őket.

- 7 És egyenes útra vitte őket, * hogy eljussanak a városba, ahol lakjanak.
- 8 Hálát adjanak az Úrnak irgalmasságáért, * és csodáiért, miket az emberek fiaival művelt.
- 9 Mert megelégtette a szomjúhozó lelket, * s az éhezőt betöltötte jókkal.
- 10 Kik a sötétségben és a halál árnyékában ültek, * megbilincselve vassal és nyomorúsággal.
- 11 Mert ellenszegültek az Isten ígéinek, * és a Fölségesnek tanácsát megvetették.
- 12 És megaláztatott a szívük a szenvedések alatt, * megerőtlenültek, és nem volt segítőjük.
- 13 És kiáltottak az Úrhoz a szorongatásokban, * és ő kimenté a veszedelemből őket.
- 14 És kihozá őket a sötétségből és a halál árnyékából, * és bilincseiket széttöré.
- 15 Hálát adjanak az Úrnak irgalmasságáért, * és csodáiért, miket az emberek fiaival művelt.
- 16 Mert lerontotta az érckapukat, * és a vaszárakat összetörte.
- (II) 17 Megzavarodtak az ő gonoszáguk útján, * csapások sújtották őket igaztalanságuk miatt.
- 18 Minden eledelt megutált már az ő lelkük, * és a halál kapuihoz közeledtek.
- 19 És kiáltottak az Úrhoz a szorongatásokban, * és ő kimenté a veszedelemből őket.
- 20 Elküldé az ő igéjét, és meggyógyította őket, * és kiragadta őket a sírveremből.
- 21 Hálát adjanak az Úrnak irgalmasságáért, * és csodáiért, miket az emberek fiaival művelt.
- 22 És áldozzák a dicséret áldozatát, * és hirdessék cselekedeteit ujjongással.
- 23 Akik hajókon járnak a tengeren, * kereskedvén a sok vizeken,
- 24 azok is látták az Úrnak tetteit, * csodatételeit a mélységekben.
- 25 Szólott, és szélvész támadt, * és fölemelkedtek a tenger hullámai.
- 26 Fölmentek az égig, és alászálltak a mélységbe, * lelkük a bajok közt sorvadozott.
- 27 Megzavarodtak, és tántorogtak, mint a részeg, * és minden bölcsességük elenyészett.
- 28 És kiáltottak a szorongatások között az Úrhoz * és ő kimentette a veszedelemből őket.
- 29 S szélvészét gyenge szellővé tette, * és lecsendesedtek a tenger habjai.
- 30 És ők vigadtak annak csöndességén, * és eljutottak az óhajtott kikötőbe.
- 31 Hálát adjanak az Úrnak irgalmasságáért, * és csodáiért, miket az emberek fiaival művelt.
- 32 És magasztalják őt a népek gyülekezetében, * és a vének tanácsában dicsérik őt.

- (III) 33 Ki a folyóvizet pusztasággá tette, * s a vizek forrásait sivataggá,
 34 és szikessé a termékeny földeket, * a rajta lakók gonoszsága miatt.
 35 A pusztát pedig állótóvá tette, * és a vizetlen földet vizek forrásává.
 36 És odatelepítette az éhezőket, * és azok lakóvárost építettek.
 37 És bevetették a szántóföldeket, és szőlőket plántáltak, * és begyűjtötték a termést.
 38 És megáldotta őket, és igen megsokasodtak, * és az ő barmaikat meg nem kevesíté.
 39 Majd ismét megfogyatkoztak, * a bajok és fájdalmak terhe meggyötörte őket.
 40 Gyalázatot osztott a fejedelmekre, * és eltévelyítette őket az útról a járatlan sivatagban.
 41 De kiségitette a szegényt a nyomorúságból, * és a nemzetségeket megsokasította, mint a nyájakat.
 42 Meglátják az igazak és vigadnak, * és befogja a száját minden gonoszság.
 43 Ki olyan bölcs, hogy megőrizné ezeket? * és megértené az Úr irgalmasságait?
 (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Hálát adunk, Urunk, irgalmasságodért, melyet szüntelenül megmutatsz gyámoltalanságunkat látván; azért kérünk, hogy aki az Egyház magasztalása közepette az Atyának jobbán ülsz a mennyei trónuson, tedd, hogy e nagy irgalmasságnak titkát meg is értsük, és meg is őrizzük. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

107. zsoltár

„Bízzatok, én legyőztem a világot...”

- Kész az én szívem, Isten, kész az én szívem, * éneklek és zsoltárt zengek.**
 2 Serkenj fel, dicsőségem, + serkenj fel, pszalterium és citera, * fölserkenek jókor reggel.
 3 Hálát adok neked, Uram, a népek között, * és zsoltárt zengek neked a pogányok között.
 4 Mert felmagasztaltattott az égig a te irgalmasságod, * és a felhőkig a te igazságod.
 5 Magasztaltassál, ó Isten, az eget fölé, * és legyen a te dicsőséged az egész földön.
 6 Hogy megszabaduljanak a te kedveltjeit, * üdvözíts a te jobboldal, és hallgass meg engem!
 7 Szólt az Isten az ő szent helyén, + "Győzelmi örökben fölosztom Szíkemet, * és kimérem Szukkot völgyét.
 8 Enyém Gálaád és enyém Manassesz, + és Efraim a fejemnek sisakja, * Júda az én királyi jogarom.

9 Moáb a tál, melyben mosakszom, + Édomra vetem sarumat, * és Filiszteán diadalmaskodom."

10 Ki visz el engem az erős városba? * ki visz el engem Édomig?

11 Nemde te, Isten, ki elvetted minket, * és nem vonulsz ki a mi seregeinkkel?!

12 Adj segítséget nekünk a szorongatásban, * mert hiábavaló az ember segítsége.

13 Az Istenben győzelmet szerzünk, * ő semmivé teszi a mi ellenségeinket.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Készítsd fel szívünket, Urunk, a te szent neved dicséretére, hogy mi, akik tudjuk, hogy jókor reggel felserkentél, életünk érdemeivel abba az országba igyekezzünk, ahová te, Győzedelmes, fölemeltted. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

108. zsoltár

A gonoszság diadalmán elkeseredő ember teljes őszinteséggel Isten elé viszi lelke felindulását. Benne ott a szomorúság, ott az isteni megtorlás és igazságtétel vágya, de mindenek felett ügyének Isten ítéletére bocsátása. S éppen, mert mindezt Őelébe tárja, meg is tisztul indulata: a bűn feletti jogos felháborodás és a bűnös fölötti szánakozás, az isteni igazságosság és isteni irgalom tükörképeként él a szívében.

Isten, én dicséretemnek Istene, ne hallgass! * mert a bűnös szája és az álnok szája megnyílt ellenem.

2 Álnok nyelvvél szólottak ellenem, + és gyűlölködő beszédekkel körülvettek engem, * és ok nélkül ostromoltak engem.

3 Azért, hogy szerettem őket, ellenem fordultak, * és pedig imádkoztam.

4 És gonoszat tettek ellenem a jókért, * és az én szeretetemért gyűlölséget.

5 Adj neki gonosz Fejedelmet, * és álljon jobbjá felől vádlóként a Sátán.

6 Kárhoztatva jöjjön ki, mikor ítéltetik, * és könyörgése is bűnné legyen!

7 Keseredjenek meg napjai, * és az ő tisztségét más nyerje el.

8 Árvákká legyenek az ő fiai, * és a felesége özveggyé.

9 Fiai szüntelenül bolyongjanak, és kolduljanak, * és kivetessenek lakóhelyükből.

10 Foglalja el az uzsorás minden jószágát, * és idegenek ragadják el munkája gyümölcsét.

11 Ne legyen, aki irgalmasságot tegyen vele, * s ne legyen, aki könyörüljön az ő árváin.

12 Vesszenek el az ő szülőttei, * egy nemzedék alatt töröltessék el a neve.

- (II) 13 Legyen emlékezetben az Úr színe előtt atyáinak gonoszsága, *
és ne töröltessék el anyja vétke.
- 14 Legyenek bűneik az Úr előtt mindenkor, * és vesszen el
emlékezetük a földről.
- 15 Mert nem gondolt arra, hogy irgalmasságot cselekedjen, + és
üldözte a szegény embert és a koldust, * a megsebzett szívűt, hogy
végezzen vele.
- 16 Szerette az átkot, hát szálljon reá, * nem akarta az áldást, hát
távozzék tőle.
- 17 Átokba öltözzék, mint a ruházatba, + és az, mint a víz, járja át
belsejét, * és mint az olaj a csontjait.
- 18 Legyen az neki, mint a köntös, melybe öltözik, * és mind az öv,
mely mindig körülveszi.
- 19 Ez a jutalmuk az Úrnál az én ellenségeimnek, * kik gonoszat
szólnak a lelkem ellen.
- 20 És te, Uram, Uram, cselekedjél velem a te nevedért, * mert
gyönyörűségem a te irgalmasságod.

- (III) 21 Szabadíts meg engem, mert nyomorult és szegény vagyok, *
és a szívem megrendült bennem.
- 22 Mint a tűnő árnyék, elenyésztem, * kiűzettem, mint a sáskák.
- 23 Térdem elgyöngült az éhezéstől, * olaj nélkül a testem elsorvadott.
- 24 És én gyalázattá lettem nekik, * néznek engem, és fejüket
hajtogatják.
- 25 Segítségem engem, én Uram, Istenem, * szabadíts meg a te
irgalmasságod szerint.
- 26 Hadd tudják meg, hogy a te kezéd ez, * és te cselekedted mindezt,
Uram.
- 27 Átkozzanak ők, csak te áldj meg engem, + szégyenüljenek meg,
kik ellenem támadnak, * és vigadozni fog a te szolgád.
- 28 Szégyenbe öltözzenek, kik rágalmaznak engem, * s mint a palást,
borítsa őket gyalázatuk.
- 29 Nagy hálát adok ajkammal az Úrnak, * és a sokaság közepette
dicsérem őt.
- 30 Mert a szegénynek jobbjára felől állott, * hogy megszabadítsa az
üldözöktől az én lelkemet.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Egyedülvaló módon könyörületes Isten, aki magadat átok alá engedni
méltóztattad, hogy a törvény átkalól minket kiragadjál: kérünk, hogy cselekedj
velünk irgalmasságot a te nevedért, s a minket üldöző vétkektől éppen úgy, mint
a gonoszok irigylésétől kegyesen szabadíts meg. Ki élsz és uralkodol
mindörökkön örökké. Amen.

109. zsoltár

A Messiás istenségéről, emberségéről, királyágáról és papi méltóságáról.

Mondá az Úr az én Uramnak: * "Ülj az én jobbomra!

- 2 Míg ellenségedet zsámollyá teszem * a te lábaidnak.
 3 A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr Sionból * uralkodjál a te ellenségeid közepette.
 4 Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség fényében * magamból szültelek téged a hajnali csillag előtt.”
 5 Megesküdött az Úr, és meg nem bánja * "Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje szerint.”
 6 Az Úr áll a te jobbod felől * haragja napján eltapossa a királyokat.
 7 Ítéletet tesz a nemzetek között + a holttesteket halomba gyűjti * összezúzza fejüket a széles harcmezőn.
 8 Útja közben a patakból iszik * azért emeli magasra büszkén a fejét. (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, kit önnön lényéből szült az Atya a hajnalcillag előtt, – ki övele együttmunkálkodván minden a semmiből alkottál, – ki nem távoztál el az Atyától akkor sem, mikor a Szűz méhéből a világra születted: – kérünk, tedd szenvedésednek részesévé azokat, kiknek megígérted, hogy dicsőségben is örököstársaid lesznek. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

110. zsoltár

Isten dicsőítése az Egyháznak juttatott jótéteményekért.

- Hálát adok néked, Uram teljes szívemből * az igazak tanácsában és gyülekezetében.**
 2 Nagyok az Úrnak művei * ismerjék meg őket mind, akik szeretik.
 3 Főnség és ékesség az ő művében * és igazsága megmarad örökkön örökké.
 4 Emlékezetet szerzett csodatetteinek az irgalmas és könyörülő Isten * eledelt adott az őt félőknek.
 5 Megemlékezik az ő szövetségéről örökké * cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő népének.
 6 Hogy nekik adja a hitetlenek örökrészét * az ő kezének műve: igazmondás és igaz ítélet.
 7 Erősek mind az ő végzései + szilárdan állnak minden időkre * hűségben és igazságban hajtja végre őket.
 8 Válságot küldött az ő népének * megparancsolta örökké az ő szövetségét.
 9 Szent és rettenetes az ő neve * a bölcsesség kezdete az Úr félelme.
 10 Jól gondolkodnak mind, akik eszerint cselekednek * az ő dicsérete pedig megmarad örökkön örökké.
 (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden szentjeidnek dicsősége és ékessége, ó Isten, – ajándékozz meg minket azzal az üdvös félelemmel, melyet a bölcsesség kezdetének nyilvánítottál, –

hogy végzéseiddel bensőleg egyesülve, irgalmasságodnak ízes eledelével jóllakassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

111. zsoltár

Az igazak jutalmáról és a bűnösök büntetéséről.

Boldog ember az, ki az Urat féli * az ő parancsolatait igen kedveli.

2 Hatalmas léssen magva a földön * az igazak nemzetsége megáldatik.

3 Dicsőség és gazdagság az ő házában * és az ő igazsága megmarad örökkön örökké.

4 Az igazaknak a sötétségben világosság támad: * Ő, az Irgalmas, Könyörülő és Igaz.

5 Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen ad + az ő dolgait igazul rendezi * meg nem inog az mindörökké.

6 Örök emlékezetben léssen az igaz * nem fél a gonosz-hír hallástól.

7 Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bízunk + bátor az ő szíve * azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek bukását.

8 Osztogat, adakozik a szegényeknek + az ő igazsága megmarad örökkön örökké * fölemeltetik a feje dicsőséggel.

9 A bűnös látja ezt és harag fogja el + fogait csikorgatja és irigységben emésztí magát * a gonoszok kívánsága semmivé leszen.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Igaz szíveknek örök világossága, Isten, engedd nekünk, hogy téged szeressünk, hogy dicséretedben kedvünket leljük, és úgy vándoroljunk e jelen világban, hogy ne kelljen gonosz hírt hallanunk az eljövendőben. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

112. zsoltár

Isten magasztalása, aki megemlékezett népének alázatosságáról, s megtestesülésével fölemelte az embert.

Dicsérjétek, ti szolgái, az Urat * dicsérjétek az Úr nevét!

2 Legyen áldott az Úr neve * mostantól fogva és mindörökké.

3 Napkelettől fogva napnyugatig * dicsértessék az Úrnak neve!

4 Fölséges az Úr minden népek fölött * és fölötté áll az egeknek az ő dicsősége.

5 Ki olyan, mint a mi Urunk, Istenünk, ki a magasságban lakozik * és az alázatosakat látja meg a mennyben és a földön?!

6 Az elnyomottat fölemeli a földről * és kiragadja a sárból a szegényt.

7 Hogy helyet adjon néki a fejedelmek között * az ő népének fejedelmei között.

8 Ki a magtalanak lakást ad a házban * mint fiakon örvendező anyának.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Míg a te áldott nevedet dicséjük, mindenható Isten, egyben arra kérünk, hogy miután az Egyház anyai ölére helyeztél, tarts is meg minket e családban szeretetednek biztos állandóságával. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

113. zsoltár

Az Ó- és Újszövetség húsvétjáról. – A keresztségben szakítottunk a pogányság minden fajtájával. – Isten áldása az ő népén; a nép istendicséretének megtisztelő kötelessége.

Izrael kijövén Egyiptomból, * Jákob háza a barbár nép közül,
2 Ión Júdea az Úrnak szentélye * Izrael az ő birodalma.
3 Láta a tenger és elfutott * a Jordán vize visszafordult.
4 A hegyek ugráltak, mint a kosok * és a halmok, mint a juhok bányai.
5 Mi lelt téged, tenger, hogy elfutsz? * és te, Jordán, hogy visszafordulsz?
6 Hegyek, ugráltok, mint a kosok * és halmok, mint a juhok bányai?
7 Rendülj meg, föld, az Úr színe előtt * Jákob Istenének orcája előtt!
8 Ki a kősziklát álló-tóvá tette * s a kőszálat vizek forrásaivá változtatta.

(II) 9 Nem nekünk, Uram, nem nekünk * hanem a te nevednek adj dicsőséget!
10 A te irgalmasságodért és igazmondásodért * hogy ne mondhassák a pogányok: hol vagy az ő istenük?
11 A mi Istenünk a mennyben lakik * mindent, amit akart, megcselekedett.
12 A hitetlen bálványa ezüst és arany * emberi kezek alkotása:
13 Szájuk ugyan, és nem szólnak * szemük ugyan, és nem látnak.
14 Fülük ugyan, és nem hallanak * orruk ugyan, és nem szagolnak.
15 Kezüik ugyan, és nem tapintanak, lábuk ugyan, és nem járnak * nem kiáltanak az ő torkukkal.
16 Hasonlók legyenek hozzájuk, kik azokat csinálják * és mind, akik azokban bíznak!

(III) 18 Áron háza az Úrban bízott * ő segítőjük és oltalmazójük.
19 Kik félik az Urat, az Úrban bíztak * ő segítőjük és oltalmazójük.
20 Megemlékezett az Úr rólunk * és megáldott minket.
21 Megáldotta Izrael házát * megáldotta Áron házát.
22 Megáldotta mind, akik félik az Urat * a kicsinyeket és a nagyokat.
23 Gyarapítson meg az Úr titeket * titeket és gyermekeiteket.
24 Áldottak vagytok ti az Úrtól * ki a mennyet és a földet teremtette.
25 Az egek ege az Úré * a földet pedig az embernek adta.
26 Nem a halottak dicsérnek téged, Uram * sem azok, kik a halálba szállnak:
27 Hanem mi, akik élünk, áldjuk az Urat * mostantól fogva és mindörökké!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Kinek neve kimondhatatlan, háromságos Isten, s kinek fényességes színe-láttára a Jordán vize visszafordult: kérünk, ne túrd el, hogy akiket a szentséges keresztvízben lemosdatva megújítottál, magukat az egyszer már megtagadott bálványokkal valaha is beszennyezzék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

114. zsoltár

Isten a mi menedékünk minden szorongatásban.

Szeretem én az Urat * mert meghallgatja az én imádságom szavát.

2 Mert hozzám hajtotta fülét * ama napon, midőn segítségül hívtam.

3 Körülvettek engem a halál kínjai * s a túlvilág veszedelmei reám találtak.

4 A keserűség és a fájdalom megragadtak engem + akkor kiáltottam az Úrhoz: * Ó Uram, mentsd meg az én lelkemet!

5 Irgalmas az Úr és igaz * könyörületes a mi Istenünk.

6 A kicsinyeknek őrizője az Úr * megaláztak, és ő megszabadított engem.

7 Nyugodjál meg, én lelkem * mert az Úr gondodat viseli.

8 Mert megmentette lelkemet a haláltól * szemeimet a könnyhullatástól, lábaimat az elbukástól.

9 És így az Úrnak színe előtt járhatok * az élőknek országában.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, ki a nevedet állhatatosan segítségül hívó lelkeket megvigasztalod, hozzád folyamodunk, – hogy miután az alvilág veszedelmeiből kiszabadítottál, a bűn halálától minket megmentve helyezz be az élőknek országába. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

115. zsoltár

A vértanúk állhatatosságáról.

Hittem, és ki is mondtam * még megalázottságomnak idején is!

2 Mikor így szóltam fölindulásomban: "hazug minden ember!"

3 Mit adjak az Úrnak * mindazokért, amiket nékem adott?

4 Az üdvösség kelyhét veszem * és az Úr nevét hívom.

5 Fogadalmaimat megadom az Úrnak * az ő egész népe előtt.

6 Drága dolog az Úr szemében * az ő szentjeinek halála.

7 Ó Uram, mert én a te szolgád * a te szolgád vagyok, és szolgálód fia.

8 Elszakítottad az én kötelékemet + neked áldozom a dicséret áldozatát * és az Úr nevét hívom.

9 Fogadalmaimat megadom az Úrnak * az ő egész népének színe előtt.

10 Az Úr házának csarnokaiban * tebenned, ó Jeruzsálem!

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Miként drága dolog szemedben, Urunk, a te szentjeidnek halála, úgy legyen kedves előtted a hozzád esdeklőknek élete is, hogy a bűn kötelékétől szabadon, az eljövendő Jeruzsálem örömeinek kelyhét már előre ízlelhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

116. zsoltár

Krisztus titkának kinyilvánulása minden népet Isten dicséretére hív.

Dicsérjétek az Urat, minden nemzetek, * dicsérjétek őt minden népek!

2 Mert megerősödött rajtunk az ő irgalmassága * és az Úr igazvolta örökké megmarad.

(meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mindenható Atyaisten, kit minden népek és nemzetek dicsérnek, – erősítsd meg bennünk irgalmasságod művét, és az Igazság, ki veled egylényegű és egy-örök, mindörökre vegye birtokba szívünket. Aki veled él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

117. zsoltár

Az Egyház hálát ad ünnepi liturgiájában a húsvét titkáért.

Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

2 Mondja most Izrael: "mert jó * mert az ő irgalmassága örökkévaló".

3 Mondja most Áronnak háza: * "mert az ő irgalmassága örökkévaló".

4 Mondják most, akik az Urat félik: * "mert az ő irgalmassága örökkévaló".

5 A szorongatásban segítségül hívtam az Urat * meghallgatott engem az Úr és tágasságra vezetett.

6 Velem az Úr, azért nem félek * mit árthatna nékem az ember?

7 Velem az Úr, az én segítőm * és én lenézek ellenségeimre.

(II) 8 Jobb az Úrban bizalmat tartani * mint az emberben bizakodni.

9 Jobb az Úrban bizalmat tartani * mint a fejedelmekben bizakodni.

10 Minden pogány-népek megkörményeztek engem * de az Úr nevében elvesztém őket.

11 Körülvén körülvettek engem * de az Úr nevében elvesztém őket.

12 Körülvettek, mint a méhek + és fölgerjedtek, mint a tűz a tövisben * de az Úr nevében elvesztém őket.

13 Reám rohanván feltaszítottak engem, hogy elessem * de az Úr megtartott engem.

14 Az Úrban van az én erősségem és dicsőségem * és üdvösségemmé lett nekem.

(III) 15 A vígasságnak és üdvösségnek szava * az igazaknak sátraiban:

16 "Az Úr jobbjá erőt cselekedett + az Úr jobbjá felmagasztalt engem * az Úr jobbjá erőt cselekedett!"

17 Nem halok meg, hanem élek * és hirdetem az Úr cselekedeteit.

18 Csapásaival igen megfenyített engem az Úr * de a halálnak nem adott át engem.

19 Nyissátok meg nekem az igazság kapuit + bemenvén azokon, hálát adok az Úrnak * ez az Úr kapuja, az igazak mennek be rajta.

20 Hálát adok néked, mert meghallgattál engem * és üdvösségemmé lettél.

21 A kő, melyet megvetettek az építők * az lett a szegletnek fejevé.

22 Az Úrnak műve ez * és csodálatos a mi szemünk előtt.

(IV) 23 Ez az a nap, melyet az Úr szerzett nekünk * örvendezzünk és vigadjunk rajta.

24 Ó Uram, adj nekem segítséget + ó Uram, adjál jó szerencsét! * Áldott, aki jön az Úr nevében!

25 Áldást mondunk rátok az Úr házából: * "Az Isten, az Úr, és megvilágosított minket!"

26 Tartsatok ünnepet lombos ágakkal * föl, az oltárnak magaslatáig!

27 Én Istenem vagy te, és hálát adok néked * én Istenem vagy te, és magasztallak téged.

28 Hálát adok néked, mert meghallgattál engem * és üdvösségemmé lettél.

29 Hálát adjatok az Úrnak, mert jó * mert az ő irgalmassága örökkévaló!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkör, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki szorongattatásaink között megvigasztalsz minket, Atyánk és Urunk, ki vígassággal és ujjongással töltöd be az igazak sátraikat, – kérünk, magasztalt fel Egyházadat jobboldnak erejével, hogy legyen az igazság kapuja, s oly szilárdan kapcsolódjék a szegletnek Fejéhez, hogy egykor a feltámadás fényében tündököljék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

118. zsoltár

Isten törvénye, Krisztus akarata a keresztyén ember életútjának meghatározója, de boldogságának is forrása.

I (Aleph) **Boldogok, kik szeplőtelen az ő útjukon,** * és az Úr törvénye szerint járnak.

2 Boldogok, kik az ő bizonyosságaira figyelnek * teljes szívükből keresik őt.

3 Akik nem cselekszenek gonoszságot * hanem az ő útjaiban járnak.

4 Te rendelted * hogy parancsolataidat híven megőrizzük.

- 5 Bár igazíthatnának arra utaim * hogy megtartsam a te igazságaidat.
6 Meg nem szégyenülök akkor * ha minden parancsolatodat szemem előtt tartom.
7 Hálát adok néked egyenes szívvel * mert megtanultam a te igazvoldtnak ítéleteit.
8 A te igazságaidat megőrizem * ne hagyj el soha engemet!
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Úristen, ki a boldogság pálmáját azoknak nyújtod, akik szeplőtelenek és törvényeidet keresik, – tedd meg, hogy igazságaidat egyenes szívvel teljesítsük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- II (Beth) 9 Hogyan tisztítja meg az ifjú az ő útját? * a te szavaidnak megtartása által.
10 Én teljes szívemből kereslek téged * ne hagyj eltérni engem parancsolataidtól!
11 Szívembe elrejtettem a te beszédedet * hogy ne vétsek ellened.
12 Áldott vagy, Uram * taníts meg engem a te igazságaidra!
13 Én ajkaimmal hirdetem * a te szádnak minden ítéleteit.
14 Gyönyörködöm az útban, mit bizonyosságaid kijelöltek nekem * jobban, mint bármi gazdagságban.
15 A te parancsolataidban gyakorlom magam * és vigyázom a te utaidat.
16 A te igazságaidon elmélkedem * el nem felejttem szavaidat.

Isten, ki igaz-voldtdban megtisztítod az ifjúnak útját, őt igaz tettekre tanítod, s a bűnöktől visszazólítod, – tedd, hogy bizonyosságaidban gyönyörködjünk, mert azokban van minden gazdagságunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- III (Gimel) 17 Tégy jót a te szolgáladdal, eleveníts meg engem * és megőrizem a te szavaidat.
18 Vedd le a homályt szememről * hogy meglássam csodálatos dolgaidat.
19 Jövevény vagyok én a földön * a te parancsolataidat ne rejtse el tőlem.
20 Vágyva vágyik lelkem a te igazságaid után * minden időben.
21 Megfenyítod a kevélyeket * átkozottak, akik parancsolataidtól elhajolnak.
22 Vedd el rólam a szégyent és a megvetést * mert a te bizonyosságaidat keresem.
23 Főemberek ülnek össze bár és ellenem szólnak * szolgál mégis a te igazságaidban gyakorolja magát.
24 Mert a te bizonyosságaid nekem gyönyörűségem * és igazságaid az én tanácsadóm.

Isten, ki szemünkről levéve a bűn homályát, megadod, hogy meglássuk a törvényedbe rejtett csodálatos dolgaidat, – kérünk, tedd, hogy szavaidat

megőrizzük, s így távoztasd el tőlünk hibáink szégyenét! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- IV (Daleth) 25 A földhöz tapadott az én lelkem * eleveníts meg engem a te igéd szerint.
- 26 Az én utaimat föltártam előtted, és meghallgattál engem * taníts meg engem igazságaidra!
- 27 A te igazságaid útját értesd meg velem * és csodálatos dolgaidban gyakorolni fogom magam.
- 28 Elernyedte a lelkem kedvetlenségemben * erősíts meg engem igéd szerint.
- 29 A gonoszság útját távoztasd el tőlem * könyörületben adj törvényt nekem.
- 30 A valóságnak útját választottam * a te ítéleteidet el nem feledtem.
- 31 A te bizonyosságaidhoz ragaszkodom, Uram * ne hagyj megszegyenedni engem.
- 32 A te parancsolataid útján futok * ha kitágítod a szívemet.

Isten, ki a földies cselekedetekhez tapadt lelket igédnek erejével onnan eloldozod, – kérünk, add meg, hogy ne borítson el minket a halálos álom, hanem tőled indítatva járassuk a valóságnak útját. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- V (He) 33 Adj törvényt nekem, Uram: a te igazságaid útját * és megtartom azt mindenkor.
- 34 Tégy értelmessé, hogy kutassam a te törvényedet * és megőrizzem azt teljes szívemből.
- 35 Vezess engem a te parancsolataid ösvényén * mert arra kívánkozom.
- 36 Hajtsd az én szívemet a te bizonyosságaidhoz * és ne engedd hajlani telhetetlenségre.
- 37 Fordítsd el szemeimet, hogy hiábavalóságra ne nézzenek * a te utadon éltesse engem.
- 38 Állítsd szolgád elé a te szavadat * hogy féljelek téged.
- 39 Vedd el a gyalázatomat, amelytől rettegek * mert ítéleteid kedvesek.
- 40 Íme, kívánkozom a te parancsolataid után * kegyes igazságodban eleveníts meg engem.

Eleveníts meg minket, Urunk, kegyes igazságodban, és hajtsd szívünket telhetetlenség helyett a te bizonyosságaidhoz, – tégy értelmessé minket, hogy törvényedet megtanulni képesek legyünk, és azt egész szívvel, meg nem alkuvó akarattal teljesítsük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- VI (Vau) 41 És szálljon reám, Uram, a te irgalmasságod * te üdvösséged, miképpen megmondottad.
- 42 És akkor megfelelek valóban az engem gyalázóknak * mert bizodalom van a te beszédedben.
- 43 És ne vedd el soha számból az igazság igéjét * mert ítéleteidben igen bíztam.

- 44 És megőrizem törvényedet mindenkor * minden időben és örökkön örökké.
45 És tágas téren járok * mert a te parancsolataidat keresem.
46 És beszélek bizonyosságaidról még királyok előtt is * és meg nem szégyenülök.
47 És parancsolataidon gondolkodom * mert megszerettem őket.
48 És kitárom kezemet parancsolataid felé, miket szeretek * és gyakorlom magam igazságaidban.

Szálljon reánk a te irgalmasságod és üdvösséged, miképpen megmondottad, Urunk, hogy megőrizzük törvényedet mindenkor, és az Igazság Igéjétől nyervén oktatást, üdvösséges beszédedben megerősödünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- VII (Zain) 49 Emlékezzél meg ígédről, mit a te szolgádnak mondottál * melyben nékem reménységet adtál.
50 Megaláztatásomban az vigasztalt engem * hogy a te beszéded éltetett.
51 A kevélyek gúnyolódtak rajtam mindenfelől * de én nem hajlottam el a te törvényedtől.
52 Megemlékeztem a te örök ítéleteidről, Uram * és megvigasztalódtam.
53 Felindulás fogott el engem * a bűnösök miatt, kik elhagyták törvényedet.
54 Énekemmé lettek a te igazságaid * zarándokságomnak helyén.
55 Megemlékezem éjszaka is a te nevedről, Uram * és megőrizem törvényedet.
56 Ez adatott nékem * mert parancsolataidat követtem.

Isten, ki megaláztatásunkban az örök élet reménységével vigasztalsz meg minket, – biztosítsd, kérünk, hogy zarándokságunknak helyén úgy szolgáljunk neked szüntelen, hogy az el nem múló hazának boldogságát majdan élvezhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- VIII (Heth) Az én osztályrészem te vagy, ó Uram * kimondtam, hogy törvényedet megőrizzem.
58 Könyörgök a te orcád előtt teljes szívemből * könyörülj rajtam beszéded szerint.
59 Meggondoltam az én utaimat * és lábaimat a te bizonyosságaid felé térítem.
60 Kész vagyok és nem halasztom * hogy parancsolataidat teljesítsem.
61 A bűnösök kötelei körülfontak engem * de törvényedről én el nem feledkeztem.
62 Az éj közepén is felkelek neked hálát adni * a te igaz-voltodnak ítéleteiért.
63 Társa vagyok én mindazoknak, kik téged félnek * s a te parancsolataidat megőrizik.
64 A te irgalmasságoddal, Uram, teljes a föld * taníts engem igazságaidra.

Isten, ki úgy akartad, hogy te magad légy osztályrésze azoknak, akik megtartják parancsolataidat, – kérünk, ne fonjanak körül minket a bűnök kötelékei, hanem a

te igazságaidnak édes bilincse kössön meg minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- IX (Teth) 65 Jót cselekedtél a te szolgálóddal, Uram * a te igéd szerint.
66 A jóra és a fegyelemre és a tudományra taníts engem * mert hiszek a te parancsolataidnak.
67 Tévelyegtem én, míg meg nem aláztattam * de immár megőrizem beszédedet.
68 Jóságos vagy te * jóvotodban taníts engem igazságaidra.
69 Álnokságot gondoltak a kevélyek ellenem * én azonban követem parancsolataidat teljes szívemből.
70 Megalvadt, mint a tej, az ő szívük * én pedig a te törvényeddel gyönyörködtetem magam.
71 Jó nekem, hogy megaláztál engem * hogy megtanuljam igazságaidat.
72 Többet ér nekem a te szádnak törvénye * mint ezernyi arany és ezüst.

Isten, ki minket magad kezével formáltál, és irgalmasságodból megváltottál, – tégy értelmessé minket, hogy szeplőtelen szívvel a te törvényeden elmélkedjünk, s téged szent és szívesen fogadott hálaadással tiszteljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- X (Jod) 73 A te kezéd teremtett és formált engem * tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat.
74 Akik félnek téged, látnak engem és örvendeznek * mert a te igéidben igen bízom.
75 Megismertem, Uram, hogy méltányos a te ítéleted * és igazságosan aláztál meg engem.
76 Legyen a te irgalmad vigasztalásomra * szolgálódnak adott szavad szerint.
77 Szálljon reám a te könyörületességed, hogy éljek * mert a te törvényedet örömmel szemlélem.
78 Szégyenüljenek meg a kevélyek, kik álnokul háborgatnak engem * én pedig parancsolataidban gyakorlom magamat.
79 Forduljanak hozzám, akik téged félnek * és bizonyosságaidat megismerték.
80 Legyen a szívem szeplőtelen a te igazságaidban * hogy meg ne szégyenüljek.

Tudjuk, Urunk, hogy igazságos a te ítéleted, – azért arra kérjük irgalmasságodat, szálljon reánk könyörületed, hogy meg ne szégyenüljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XI (Caph) 81 A te üdvözítésedért emésztődik a lelkem * és a te igédben igen bízom.
82 Szemeim a te szavadért sóvárognak * mondván: mikor vigasztalsz meg engem?
83 Mert mint a bőr a füstben, olyanná lettem * de a te igazságaidat el nem felejtettem.

- 84 Mily számosra méred szolgálóknak napjait? * mikor ítéled meg üldözőimet?
- 85 Mondtak nekem szép szavakat a hamisak * de nem olyan az, mint a te törvényed!
- 86 Minden parancsolatod igazság * igaztalanul üldöznek, segíts meg engem.
- 87 Csaknem végeztek velem e földön * de parancsolataidat én mégsem hagytam el.
- 88 Irgalmasságod szerint eleveníts meg engem * és majd megőrizem a te szádnak bizonyosságait.

Világoskodjék bennünk, Uram, vigasztaló igédnek fényessége, hogy míg az ellenség csalárd szavait távol tartod szívünkötől, megőrizzük szádnak bizonyosságait. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XII (Lamed) 89 Mindörökké, ó Uram * megmarad a te igéd a mennyben.
- 90 Nemzedékről nemzedékre a te igazságod * megszilárdítottad a földet és megmarad.
- 91 Rendelkezésedhez igazodnak a napok * mert neked szolgálnak mindenek.
- 92 Ha törvényed nem lett volna én gyönyörűségem * megalázottságomban talán már elvesztem volna.
- 93 Soha el nem felejttem a te igazságaidat * mert azokban elevenítettél meg engem.
- 94 Tiéd vagyok én, szabadíts meg engem * mert a te igazságaidat keresem.
- 95 Vártak rám a bűnösök, hogy elvesztenének engem * de én megértetem a te bizonyosságaidat.
- 96 Minden tökéletességnek látom véges voltát * de a te parancsolatod határtalan!

Isten, kinek igazsága és igéje megmarad a mennyben, kinek rendelkezéséhez igazodnak a fény és a nappalok, – tedd, hogy szolgálatodban mindenkor állhatatosan megmaradjunk, s így az örök fényesség fiaii lehessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XIII (Mem) 97 Mely igen szeretem a te törvényedet, Uram * azon jár egész nap az én gondolatom.
- 98 Ellenségeimnél bölcsébbé tett a te parancsolatod * mert enyém az örökké.
- 99 Minden tanítómnál okosabbá lettem * mert a te bizonyosságaidban elmélkedem.
- 100 Többet értettem meg, mint a vének * mert a te parancsolataidat kutattam.
- 101 Minden gonosz úttól eltiltottam lábamat * hogy megőrizzem igéidet.
- 102 Ítéleteidről el nem hajlottam * mert te adtam nekem a törvényt.
- 103 Mily édes ínyemnek a te szavad * méznél édesebb az ajkaimnak.
- 104 A te parancsolataidból nyertem értelmet * azért gyűlölöm a hazugságnak minden útját.

Méltóztassál, Urunk, ínyünkkel megízleltetni a te szavaidnak édességét, – hogy legyen erőnk minden gonosztól lábunkat eltiltani. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XIV (Num) 106 Megesküdtem, és állni akarom * hogy teljesítsem igaz-voltodnak ítéleteit.

107 Megaláztattam, Uram, szerfölött * eleveníts meg engem a te ígéd szerint!

108 Az én számnak önkéntes áldozatait vedd kedvesen, Uram * és a te ítéleteidre taníts meg engem.

109 Kezemben van a lelkem mindenkor * de a te törvényedet el nem feledem.

110 A bűnösök tört vetettek nékem * de a te parancsolataidtól el nem tévelyedtem.

111 Örökségemmé lettek a te bizonyosságaid mindörökre * mert bennük van az én szívemnek vígassága.

112 Szívemet arra hajlítottam, hogy igazságaidat megtegyem * az örökkévaló jutalomért.

Isten, ki ösvényeinknek megadtad a te ígéd világosságát, – méltóztassál a mi lelkünket úgy irányítani, hogy csak a tőled jövő jutalomnak örökségében bizakodjunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XV (Samech) 113 Gyűlölöm a megosztott szívűeket * és szeretem a te törvényedet.

114 Te vagy nékem pajzsom s menedékem * és a te ígédben igen bízom.

115 Távozzatok el tőlem, ti rosszakarók * én Istenem parancsolatait vizsgálom.

116 Végy föl engem ígéreted szerint, és akkor élek * és ne szégyeníts meg engem várakozásomban.

117 Segíts rajtam, és megszabadulok * és a te igazságaidal foglalkozom mindenkor.

118 Elveted mindazokat, akik eltávoztak a te igazságaidtól * mert igaztalan az ő szándékuk.

119 Félredobod, mint a salakot, a földnek minden bűnösét * azért szeretem a te rendeléseidet.

120 Szegezd át félelmeddel az én testemet * mert megrettentem a te ítéleteidről.

Isten, ki azt parancsoltad, hogy szeressük ellenségeinket, de ugyanakkor ragaszkodjunk parancsolataidhoz, – gyújtsál világosságot lelki szemeinknek, hogy szüntelen tőled kapva segítséget, neked engedelmeskedjünk, s a gonosz cselekedeteket elkerüljük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XVI (Ain) 121 Jog és igazság szerint cselekedtem * elnyomóimnak ne adj át engem.

122 Légy kezes a te szolgáért * hogy el ne nyomjanak engem a kevélyek.

- 123 Szemeim sóvárognak a te szabadításodért * és igaz-voltodnak megszólalásáért.
- 124 Cselekedjél szolgáladdal a te irgalmasságod szerint * és a te igazságaidra taníts meg engem.
- 125 Szolgád vagyok én, adj értelmet nekem * hogy tudjam a te bizonyosságaidat.
- 126 Ideje a cselekvésnek, Uram * kiforgatják a te törvényedet!
- 127 Azért a te parancsolataidat szeretem * jobban az aranyból, szín-aranyból.
- 128 Azért mindenben parancsolataidhoz igazodom * és gyűlölök minden gonosz utat.

Isten, ki egyedül osztasz jogot és igazságot, tégy szolgáladdal úgy, hogy ezeken elmélkedjenek mindenkor, hiszen tőled nyernek ők segítséget és irgalmazást. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XVII (Phe) 129 Csodálatosak a te bizonyosságaid * azért megtartja azokat a lelkem.
- 130 A te beszédeidnek feltárulása megvilágosít * és értelmet ad a kicsinyeknek.
- 131 Megnyitom a számat, hogy lélegzetet vegyek: * a te parancsolataid után kíváncsi vagyok.
- 132 Tekints reám és könyörülj rajtam * ítéleted szerint, mely azokat illeti, kik nevedet szeretik.
- 133 Lépéseimet igazgasd a te beszéded szerint * és ne uralkodjék rajtam semmi gonoszság.
- 134 Ments meg engem az emberek rágalmozásától * hogy a te parancsolataidat megőrizzem.
- 135 Ragyogtasd fel arcodat a te szolgád fölött * és taníts meg engem igazságaidra.
- 136 Szememből a könnyek patakként omlanak * mert nem tartják meg a te törvényedet.

Isten, ki igédnek fényességével értelmet adsz a kicsinyeknek, tedd alkalmassá szívünket a Vigasztaló Szentlélek befogadására. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XVIII (Sade) 137 Igaz vagy, Uram! * és igaz a te ítéleted!
- 138 Bizonyosságaidat igazságban rendelted el * és igen nagy hűségben.
- 139 A buzgóság emészt el engem * mert ellenségeim elfeledték a te igédet.
- 140 A te szavad tűzben kipróbált ige * és a te szolgád szereti azt.
- 141 Gyermekek vagyok még és megvetett * de igazságaidról el nem feledkezem.
- 142 A te igazságod örökkévaló igazság * és a te törvényed valóság.
- 143 Zaklatás és szomorúság jut ki részemül * a te parancsolataidban van örömöm.
- 144 Egyenesek a te bizonyosságaid örökké * értelmet adj nekem és élek.

Igaz vagy, Uram, és igaz a te ítéleted, – szabadítsd meg minden zaklatástól és szomorúságtól a hozzád esdeklőket, hogy azok közé tartozzunk, akik parancsolataidban találják örömüket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XIX (Coph) 145 Kiáltok teljes szívemből, hallgass meg engem, Uram
* a te igazságaidat keresem.

146 Hozzád kiáltok, szabadíts meg engem * hogy parancsolataidat megőrizzem.

147 Megelőztem a hajnalt és már kiáltok * mert a te igéidben igen bízom.

148 Még éji őrváltás előtt felnyitom a szemem * hogy beszédedről elmélkedjem.

149 Halljad meg, Uram, hangomat irgalmasságodban * és rendelésed szerint éltesse engem.

150 Megközelítettek engem rosszakaró üldözőim * kik törvényedről messze távoztak.

151 De te, Uram, itt vagy közelemben * és hűséges vagy parancsaidban.

152 Kezdetől fogva tudom bizonyosságaidról * hogy örök időkre állítottad őket.

Isten, ki kegyesen meghallgatod a teljes szívből hozzád kiáltókat, – emlékezzél irgalmasságodra, s figyelmezz alázatos kéréseinkre! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XX (Res) 153 Lássad megalázottságomat és ragadj ki abból engem * mert törvényedről el nem feledkeztem.

154 Ítéld meg ügyemet, és válts ki engem * a te ígéreted szerint adj életet nekem.

155 Távol az istentelenektől a szabadulás * mert a te igazságaidat nem keresték.

156 Nagy a te irgalmasságod, ó Uram * ítéleted szerint adj életet nekem.

115 Sokan vannak, akik üldöznek engem és háborgatnak * de a te bizonyosságaidtól el nem hajlottam.

158 Láttam a törvényszegőket és megundorodtam * mert nem tartották meg a te beszédedet.

159 Lásd, Uram, mert a te parancsolataidat szeretem * irgalmasságodban adj életet nekem.

160 Az igazság a te igéd alapja * örökkévaló a te igazvultodnak minden ítélete.

Isten, ki híveid üdvösségének ügyét az istentelenek hatóköréből kivontad, – emlékezzél irgalmasságodra, s a mi alázatos személyünket is őrizd meg a gonoszok üldözéseitől! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

XXI (Sin) 161 A hatalmasok ok nélkül üldöznek engem * de nem fél szívem, csak a te igédétől.

162 Örvendezek én a te beszédeden * mint aki nagy nyereséget talált.

163 Gyűlölöm és utálok a gonosztságot * törvényedet pedig szeretem.

- 164 Hétszer napjában dicséretet zengek néked * a te igaz-voltodnak ítéleteiről.
- 165 Nagy a békességük azoknak, kik törvényedet szeretik * és semmi sincs botlásukra.
- 166 Várom, Uram, a te szabadításodat * és parancsolataidat szeretem.
- 167 Megőrizte lelkem a te bizonyosságaidat * és igen megszerette azokat.
- 168 Megtartottam parancsolataidat és bizonyosságaidat * mert színed előtt van minden utam.

Tedd, Urunk, hogy a te beszédeden örvendezve, a te dicsőítésedben találjuk mindenkor a mi dicsőségünket, – s minthogy a szeretetedből jövő békesség őriz minket, semmit se féljünk a hatalmasok fenyegetéseitől. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

- XXII (Tau) 169 Jussom színed elé az én könyörgésem, Uram * a te ígéd szerint adj értelmet nekem.
- 170 Hatoljon fel színed elé az én kérelmem * ígéreted szerint szabadíts meg engem.
- 171 Ajkaimról a dicséret éneke árad * ha igazságaidra tanítasz engem.
- 172 Nyelvem a te szavadat hirdeti * mert minden parancsolatod igazság.
- 173 Legyen a te kezéd segítségemre * mert a te parancsolataidat választottam.
- 174 Vágyódtam a te üdvözítésedre, Uram * és törvényedben van az én gyönyörűségem.
- 175 Él az én lelkem és dicsér téged * és a te ítéleteid megsegítenek engem.
- 176 Mint az elveszett juh, eltévelyedtem * keresd meg szolgálodat, mert parancsolataidról el nem feledkeztem.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * És Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké, amen. (ANTIFONA)

Isten, ki a teljes boldogság pálmájának üdvös ígéretével úgy formáld híveidet, hogy törvényed szerint járjanak, bizonyosságaidra figyeljenek, s parancsolataidat megőrizték, – kérünk, engedd meg nekünk, hogy teljes szívünkben keressük igazságaidat, megértsük beszédedet, hirdessük csodálatos dolgaidat, – s így mind, akik régebben mint elveszett juhok tévelyegtünk, kegyes vállaidon visszahozva, a paradicsom dicsőségébe bejuthassunk. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

119. zsoltár

A hívő ember segélykiáltása a szorongatások között.

- Az Úrhoz kiáltottam, midőn háborgattak engem, * és meghallgatott engem.**
- 2 Uram, szabadítsd meg lelkemet a hazug ajkaktól, * az álnok nyelvtől.
- 3 Mi érjen téged, te álnok nyelv? * mi legyen a te jutalmad?
- 4 A Hatalmasnak éles nyilai, * s vele pusztító tüzek!

- 5 Jaj nékem, mert hosszúra nyúlik zarándokságom ideje, * a sötétség lakói között lakozom.
- 6 Régóta van már számkivetésben az én lelkem, * azok közt, kik a békét gyűlölik.
- 7 Én békességes voltam, midőn szoltam * ok nélkül támadtak ellenem. (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki jóságosan mértéket szabsz szorongatásainknak, ó Isten! szabadítsd meg híveid lelkét a visszahúzó bűnösök nyelvétől, – hogy szellemi segítségeddel előre fölvertezzve legyünk, s így ne nyomjon el minket semmi támadás. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

120. zsoltár

Bizalom az Úrban.

Szemeimet a hegyekre emelem, * honnét jőne segítség énnekem?

- 2 Az Úrtól van az én segítségem, * tőle, ki a mennyet és a földet alkotá.
- 3 Ne hagyja meginogni a te lábadat, * és ne aludjék, aki téged őriz.
- 4 Íme, nem aluszik és el nem szunnyad, * aki Izraelt őrizi.
- 5 Az Úr a te őriződ, az Úr neked árnyékos oltalom, * jobb kezed fölött.
- 6 Nappal a nap nem sérthet téged, * sem a hold éjjel.
- 7 Az Úr megőriz téged minden gonosztól, * őrizze meg az Úr a te lelkedet!
- 8 Az Úr őrizzen, mikor érkezel, s mikor távozol, * mostantól fogva és mindörökké.
- (meghajolva:) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Oltalmazd népedet, ki nem aluszol és el nem szunnyadsz, Urunk, Istenünk, Izrael Oltalma, – s hogy a nap folyamán meg ne sérüljünk, e világ botrányaitól te védelmezz meg minket. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

121. zsoltár

Ragaszkodás az Anyaszentegyházhoz.

Vigadtam, mikor azt mondották nékem: * „Fölmegyünk az Úr házába!”

- 2 Itt állnak immár lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeruzsálem!
- 3 Jeruzsálem, mily nagy városnak épült, * egybeillik annak minden része.
- 4 Oda mennek föl a nemzetségek, + nemzetségei az Úrnak, * bizonyosságot tesz arról Izrael, hogy az Úr nevét itt kell áldani.
- 5 Ott állnak az ítéletnek székei, * Dávid házának trónjai.

- 6 Könyörögjétek békét Jeruzsálemnek, és mondjátok: * szerencsés legyen, ki szeret téged!
- 7 A te erős falaid közt honoljon békesség, * és magas tornyaidban legyen mindig bőség.
- 8 Atyámfiáiért és barátaim miatt * békességet kívánok néked.
- 9 Mert a mi Urunk, Istenünk lakóhelye benned vagy, * kívánok minden jót néked.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A békesség bőségével töltsd be, mindenható Isten, azokat, kik házad csarnokaiban járnak, – hogy míg szívünk egész buzgóságával áldjuk nevedet, mennyei javaidat elérhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

122. zsoltár

A szorongatások idején az Úrhoz emeljük szellemünket.

Hozzád emelem az én szemeimet, * ki a mennyekben lakozol.

- 2 Íme, miként a szolgák szeme * az ő uruknak kezére,
- 3 s miként a szolgálók szeme az ő asszonyuk kezére, + úgy tekint a mi szemünk Urunkra, Istenünkre, * míg csak meg nem könyörül rajtunk.
- 4 Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk, * mert igen elteltünk gyalázattal.
- 5 Mert igen betelt a mi lelkünk, * hogy gúnyolnak minket a bővelkedők, és megvetnek a kevélyek.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki a mennyekben lakozol, hozzád emeljük szemünket, Isten, s könyörögve kérlelünk téged, hogy a kevélyek gúnyolódását megszegyenítve, sokszor tapasztalt irgalmasságodat kegyesen add meg nekünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

123. zsoltár

Hálaadás a veszélyből való kiszabadításért, a megváltásért.

Ha az Úr közöttünk nem lett volna, * vallja meg most Izrael,

- 2 ha az Úr közöttünk nem lett volna, * midőn reánk támadtak az emberek,
- 3 Talán elnyeltek volna minket elevenen, * midőn az ő haragjuk fölgerjedt ellenünk.
- 4 Talán a víz elnyelt volna minket, + megáradt patakon ment által a mi lelkünk, * örvénylő vizeken ment át a mi lelkünk.
- 5 Áldott legyen az Úr, * ki nem engedte, hogy foguknak martaléka legyünk.
- 6 Kiragadtatott a mi lelkünk, * mint a madár a vadászok töréből.

7 A tör elrontatott, * és mi megszabadultunk.

8 A mi segítségünk az Úr nevében, * ki a mennyet és a földet alkotá.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Zárd be, Urunk, a gonoszok tátongó száját, kik akadékoskodásuk vad fogaival minket elnyelni igyekeznek, – s mivel saját erőnkben nem bizakodhatunk, szent nevednek segítsége legyen védelmünkre. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

124. zsoltár

Biztos reménységgel és bizalommal Isten iránt.

Akik az Úrban bíznak, olyanok, mint Sion hegye, * meg nem inog az, és mindörökké megmarad.

2 Jeruzsálemet hegyek veszik körül, * népét az Úr így veszi körül mostantól fogva és mindörökké.

3 Mert nem hagyja az Úr az igazak osztályrésze fölött a bűnösök vesszejét, * nehogy az igazak is gonoszságra nyújtsák kezüket.

4 Tégy jót, Uram, a jókkal, * az egyenes szívűekkel.

5 A ferde utakra hajlókat pedig üzze az Úr a gonosztevők közé! * Békesség legyen Izraelen!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Az ellenünk támadók hitványságait üzd messze, Urunk, az igazak osztályrészétől, – hogy akik benned bíznak teljes szívükből, azokat ne verje a kísértések semmiféle zápora. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

125. zsoltár

Az Egyház imája a fogságból való szabadulásért.

Megfordítván az Úr Sionnak fogságát, * megvigasztalódtunk.

2 Akkor megtelék a szánk örömmel, * a nyelvünk ujjongással.

3 Akkor azt mondták a pogányok között: * hatalmasan cselekedett az Úr övélük!

4 Hatalmasan cselekedett az Úr mivélünk, * azért vigadozunk.

5 Fordítsd meg, Uram, a mi fogságunkat, * miként a patak vizét a száraz tartományba visszatéríted.

6 Akik könnyhullatással vetnek, * örvendezéssel aratnak.

7 Menvén mentek, és sírtak, * míg elvetni vitték a magokat.

8 Megjövén pedig örvendezéssel jönnek, * hozván az ő kéréiket.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Vigasztald meg, Urunk, a te népedet, és vétkeink szörnyű fogságából szabadíts meg minket, – hogy amit a földön könnyhullatással vetünk, azt örvendezéssel arassuk majd, amikor Te jutalmazol. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

126. zsoltár

Isten segítsége nélkül nem lehet biztonságban családunk, közösségünk, városunk.

Ha az Úr nem építi a házat, * hiába fáradnak, akik azt építik.

2 Ha az Úr nem őrzi a várost, * hiába virrasztanak az őrizők.

3 Hiábavaló virradat előtt felkelnetek, és dolgokat után járni késő este is, * kenyereketek gondok közt enni,

4 mert kedveltjeinek, még ha alszanak is, Ő meg tudja adni, + íme, az Úr ajándéka a gyermek is, * a méh gyümölcse az Ő áldása.

5 Miként a nyilak a harcos kezében, * olyanok a fiak ifjúságuknak erejében.

6 Boldog ember, ki megtölti azokkal tegezését, * nem szégyenül meg, midőn ellenségeivel a város kapuiban perbe száll.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Szellemi házaknak felépítője, ó Isten! könyörgünk hozzád, hogy őrizz meg minket, töltsd be önmagaddal vágyakozásunkat, s minket, bár méltatlanokat, de sorolj választottaid közé. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

127. zsoltár

Krisztusról és hitveséről, az Egyházzól.

Boldogok mindazok, akik az Urat félik,* kik az ő útjain járnak.

2 Mert a te kezéd munkájának gyümölcset élvezed, * boldog vagy, és jól leszen sorod.

3 Feleséged, mint a bőven termő szőlőtő, * háznak falai között.

4 Fiaid, mint az olajfa sarjadékai, * a te asztalod körül.

5 Íme, így áldatik meg az ember, * aki az Urat féli.

6 Áldjon meg téged az Úr Sionból, * és lássad Jeruzsálemnek javait.

7 És lássad meg fiaidnak fiait! * Békesség legyen Izraelen!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Távoztasd el tőlünk, Urunk, a csapásokat, s tedd, hogy féljünk téged, utaidon járjunk, s mint olajfa sarjadékai virulván asztalod körül, meglássuk a mennyei Jeruzsálem javait életünknek minden napján. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

128. zsoltár

Krisztusnak és Egyházának üldözéséről.

Gyakran üldöztek engem ifjúságomtól fogva, * vallja meg most Izrael,

- 2 gyakran üldöztek engem ifjúságomtól fogva, * de semmit nem árthattak nekem!
- 3 Szántók szántottak hátamon, * hosszú barázdákat vágtak.
- 4 Az Úr azonban igaz, * elvágta a bűnösök nyakát.
- 5 Szégyenüljenek meg és térjenek hátra mindnyájan, * kik Sion gyűlölik!
- 6 Olyanok, mint a fű a háztetőn, * mely elszárad, mielőtt kigyomlálnák.
- 7 Melyet arató nem szed markába, * sem kévekötő az ölébe.
- 8 És nem mondják az arra menők + "az Úr áldása legyen veletek" *
Áldást mondunk rátok az Úr nevében!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ifjúságától fogva gyakran üldözött Egyházadon sem megfélemlítéssel, sem szellemi háborúval nem győzhetett mindeddig a gonoszság: engedd, Atyánk, mindenható Isten, hogy isteni véderőd oltalmazza őt az idők végéig, s így a pokol kapui ne vehessenek erőt rajta! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

129. zsoltár

Kiáltás bűnbocsánatért.

- A mélységekből kiáltok hozzád, ó Uram, * Uram, hallgasd meg az én szómat!**
- 2 Legyen a te füled figyelmes, * az én könyörgésemnek szavára.
- 3 Ha a gonoszságokat számon tartod, Uram, * Uram, ki áll meg akkor te-előtted?
- 4 De nálad kegyelem vagyok, * és a te törvényed miatt reménykedem benned, Uram.
- 5 Reménykedik az én lelkem az ő igéjében, * az én lelkem az Úrra várakozik.
- 6 Miként virrasztó a hajnal jöttére, * várakozzék az Úrra Izrael!
- 7 Mert az Úrnál az irgalmasság, * és bőséges önála a szabadítás!
- 8 És ő szabadítja meg Izraelt * mind az ő gonoszságaiból.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Legyenek füleid figyelmesek, Urunk, és kegyesek könyörgésünk szavára, mellyel hozzád esdeklünk, – s ne tartsd számon gonoszságainkat, hanem ajándékozz meg irgalmassággal, hiszen csak nálad találunk kegyelmet bűneinkre. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

130. zsoltár

A szívbeli alázatosságról.

- Uram, nem fuvalkodott fel az én szívem, * és szemeim nem néztek kevélyen fölfelé.**

- 2 Nem jártam magas dolgokban, * sem csodákban, mik felülmúlnak engem.
- 3 Hanem elnyugtattam és elcsöndesítettem lelkemet, * mint kisgyermek anyja ölében, békességes az én lelkem.
- 4 Bízzék Izrael az Úrban, * mostantól fogva és örökké.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ne engedd, mindenható Urunk, hogy evilág kevélységeiben felfuvalkodják szívünk, – hanem te, aki szelíd vagy és alázatos szívű, taníts meg minket a neked tetsző, alázatos életmódba beleegyezni. Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

131. zsoltár

Isten ígérete: Dávid családjából származik Krisztus; a Sion-hegyi szentély pedig az Egyház előképe lesz.

Emlékezzél meg, Uram, Dávidról * és engedelmes fáradozásáról!

- 2 Hogy megesküdött az Úrnak, * fogadást tett Jákob Istenének:
- 3 "Nem megyek be sátoros házamba, * s nem lépek föl fekvőhelyemre,
- 4 nem engedek álmat szemeimnek, + sem pilláimnak szunyadást, * nem hajtom fejemet nyugalomra,
- 5 mígnem helyet találok az Úrnak, * hajlékot Jákob Istenének!"
- 6 „Íme, hallottuk, hogy ott van Efratában, * és Jár mezein találtunk reá.”
- 7 És most lépünk be az ő hajlékába, * boruljunk le lábainak zsámolyához.
- 8 Kelj föl, Uram, és indulj nyugalmad helyére, * Te, és a te szentségednek Szekrénye!
- 9 Papjaid öltözzenek igazságba, * és ujjongjanak szentjeid!
- 10 Dávidért, a te szolgáért, * ne fordulj el a te Fölkented arcától.
- 11 Megesküdött az Úr Dávidnak, + igaz eskü az, és nem tér el attól: * "Ágyékod gyümölcsét királyi trónodra ültetem,
- 12 ha megőrzik fiaid szövetségemet, * és bizonyságaimat, melyekre tanítom őket,
- 13 az ő fiaik is mindörökké, * ülnek majd királyi trónodon."
- 14 Mert az Úr kiválasztotta Siont, * őt kívánta magának lakóhelyül.
- 15 "Ez az én nyugodalmam örökkön örökké, * itt lakozom, mert ez választottam.
- 16 Megáldván megáldom eleségét, * szegényeit jóltartom kenyérrel.
- 17 Papjait kegyelembe öltöztetem, * és ujjongva ujjonganak szentjei.
- 18 Innen emelem föl Dávidnak erejét, * és világosságot gyújtok az én Fölkentemnek.
- 19 Ellenségeit szegyenbe öltöztetem, * Őrajta pedig kivirágzik az én szentségem.”
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden fáradozásunkban emlékezzél meg rólunk, mindenható Isten, – öltöztess be minket a királyi papság igaz-voltába, hogy egykor majd bevezetessünk az örökkévaló hajlékba. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

132. zsoltár

A testvéri szeretet ajánlása.

Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, * ha együtt laknak a testvérek egyességben.

2 Olyan az, mint a fön a drága kenet, + mely lecsordul a szakállra, Áron szakállára, * mely lecsordul ruhája szegélyére.

3 Olyan az, mint a magasból jövő harmat, * mely lehull a Sion hegyére.

4 Mert ott rendelt az Úr áldást, * életet mindörökké.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Áraszd rá, Urunk, Egyházadra a testvériség és a béke szeretet-adományait, hogy a lelki kenetnek harmatával meghintvén, kegyelmi áldásaidban gyönyörködjünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

133. zsoltár

Mily biztonságos tudni, hogy azok, akiket az Úr különleges szolgálatára tulajdonál lefoglalt, éjjel-nappal imádkozva őrt állanak, s áldást kérnek ránk, a mindennapi kötelességekben törődő testvéreikre.

Íme, áldjátok most az Urat, + ti minden szolgálói az Úrnak, * kik az éjjelen át az Úr házában álltok.

2 Tárjátok kezeiteket a szentély felé, * és áldjátok az Urat!

3 „Áldjon meg téged az Úr Sionból, * ki a mennyet és a földet alkotá!”

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Mi mindnyájan, a te szolgálaid, Uram, téged áldva kérleltünk, hogy míg e világ éjszakája ránk borul, méltóztassál ránk világosságot árasztani, hogy kezeinket jócselekedetekre emelve, bőséges áldásodat elnyerhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

134. zsoltár

Isten nagy művei az ő választott népében.

Dicsérjétek az Úr nevét, * dicsérjétek, ti szolgák az Urat!

2 Kik az Úr házában álltok, * a mi Istenünk házában csarnokaiban.

- 3 Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr, * zengjétek az ő nevének, mert édességes.
- 4 Mert Jákobot magának választotta az Úr, * örökrészévé tette Izraelt.
- 5 Mert én megismertem, hogy nagy az Úr, * és a mi Istenünk minden istenek fölött való.
- 6 Mindent, amit akart, megcselekedett az Úr a mennyben és a földön, * a tengerben és minden mélységekben.
- 7 Fölhossa a felhőket a föld széléről, + és villámaival esőt indít, * tárházaiból kibocsátja a szeleket.
- 8 Ő az, ki megölte Egyiptomnak elsőszülötteit, * az emberen kezdve a barmokig,
- 9 és jeleket és csodákat bocsátott tereád, Egyiptom, * a Fáraóra és minden szolgálóira.
- 10 Ő az, ki megvert sok nemzetséget, * és megölte az erős királyokat,
- 11 Sehont, az amorreusok királyát, + és Ogot is, Bázán királyát, * és Kánaánnak minden királyságát,
- 12 és adá azok földjét örökségül, * örökségül Izraelnek, az ő népének.

(II) 13 Uram, a te neved örökkévaló, * Uram, a te emlékezeted nemzedékről nemzedékre.

14 Az Úr igazságot szolgáltat népének, * és az ő szolgálóinak megkegyelmez.

15 A hitetlen bálványa ezüst és arany, * emberi kezeknek alkotása.

16 Szájuk vagyon, és nem szólnak, * szemük vagyon, és nem látnak,

17 fülük vagyon, és nem hallanak, * és nincsen lehelet a szájukban.

18 Hasonlók legyenek hozzájuk, kik azokat csinálják, * és mind, akik azokban bíznak.

19 Izrael háza, áldjátok az Urat, * Áron háza, áldjátok az Urat!

20 Lévi háza, áldjátok az Urat, * kik félitek az Urat, áldjátok az Urat!

21 Áldott legyen az Úr Sionból, * az Úr, aki Jeruzsálemben lakozik.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Urunk, kinek emlékezete örökkévaló, és neved megmarad mindörökké, – szent házadban állva hozzád szólunk, és csarnokaidban édes zsoltárok ujjongó szavával dicsőítünk, – egyben arra kérve téged, hogy aki mindenek fölött nagy vagy, de ugyanakkor jóságos is, közöld irgalmasságodat velünk, akik kicsinyek vagyunk és nyomorultak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

135. zsoltár

Isten magasztalására buzdít az ő jótéteményeinek elősorolása.

Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

2 Hálát adjatok az istenek Istenének, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

3 Hálát adjatok az urak Urának, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

4 Mert csak ő cselekszik nagy csodákat, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

- 5 Ki teremtette az eget az ő bölcsessége által, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 6 Ki megerősítette a földet a vizek felett, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 7 Ki teremtette a nagy világítókat, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 8 A napot, hogy nappal uralkodjék, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 9 A holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

(II) 10 Ki megveré Egyiptomot elsőszülötteiben, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

- 11 És kihozá Izraelt öközülük, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 12 Hatalmas kézzel és kinyújtott karral, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 13 Ki a Vörös Tengert kétfelé választotta, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 14 És átvezette Izraelt annak közepén, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 15 És elveszté a Fáraót és minden haderejét a Vörös Tengerbe, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 16 Ki átvezette népét a pusztán, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

(III) 17 Ki megverte a nagy királyokat, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

- 18 És megölte az erős királyokat, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 19 Sehont, az amorreusok királyát, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 20 És Ogot is, Bázán királyát, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 21 És adá azok földjét örökségül, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 22 Örökségül Izraelnek, az ő szolgájának, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 23 Mert a mi megalázottságunkban megemlékezett rólunk, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 24 És megszabadított minket ellenségeinktől, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 25 Ki eledelt ad minden testnek, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 26 Hálát adjatok az ég Istenének, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.
- 27 Hálát adjatok az urak Urának, * mert az ő irgalmassága örökkévaló.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Oly régóta gyötrött néped nyomorúságára, Urunk, figyelmezzél, s szabadításunkra hatalmas kézzel és kinyújtott karral jelentsd meg magad, – hogy legyőzve ama kegyetlen szellemi Fáraót, örökséges földünket elnyerhessük, s mindnyájan alázatosan mondhassuk: megemlékezett az Úr mirőlünk! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

136. zsoltár

A választott nép siralma a számkivetés földjén.

Babilon folyóvizei mellett ültünk és sírtunk, * midőn Sionra emlékeztünk.

2 Hangszereinket azon a földön * fűzfákra függesztettük.

3 Mert akik fogva vittek minket, * énekszót kérdeztek tőlünk,

4 és akik meggyötörtek minket, örömeinket követeltek: * énekeljetek nekünk Sion dalaiból!

5 Hogy énekelhetnénk az Úrnak énekét * idegen földön?!

6 Ha elfeledkezem rólad, Jeruzsálem, * jusson pusztulásra jobbkezem,

7 ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha reád nem emlékezem,

8 ha nem teszem meg Jeruzsálemet * legfőbb vígasságomnak!

9 Ne felejtsd, Uram, Édom fiait, * ne felejtsd Jeruzsálemnek napját,

10 mikor azt kiáltozták: "pusztítsátok el, * pusztítsátok el őt alapjáig!"

11 Babilonnak pusztító leánya! * boldog, aki megfizeti néked, amit nekünk tettél!

12 Boldog, aki kisdedeidet megragadja, * és a kősziklához csapja!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Házad népének siralmát vedd észre kegyesen, Urunk, és ne hagyd, hogy idegen földön kelljen továbbra is énekelnünk a rólad szóló éneket, – hanem állíts helyre mindent, könyörülj mindeneken, hogy mind valamennyien a mennyei Jeruzsálemben lehessünk szentjeid körében. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

137. zsoltár

Hálaadás az Istentől kapott jókért.

Hálát adok neked, Uram, teljes szívemből, * mert meghallgattad az én szómat.

2 Az angyalok színe előtt éneklek neked, * leborulok a te szentélyed előtt.

3 Hálát adok a te nevednek irgalmasságodért és hűségédért, * mert felmagasztaltad mindenek fölött a te szent nevedet.

4 Valamely napon segítségül hívlak, meghallgatsz engem, * és megsokasítod az erőt az én lelkemben.

5 Valljanak meg téged, Uram, a föld minden királyai, * midőn szádnak beszédét hallják.

6 És énekeljék meg az Úrnak útjait, * hogy nagy az Úr dicsősége.

7 Mert fölséges az Úr, + és letekint a kicsinyekre, * de a kevélyeket csak távolról nézi.

8 Ha szorongatás közepette járok is, te éltetsz engem, + és ellenségeim haragja ellen kiterjeszted a kezedet, * és megszabadít a te jobbod.

9 Az Úr elvégzi, amit énbennem kezdett, + Uram, a te irgalmad örökkévaló, * ne vesd meg kezedenek alkotását.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Sokasítsd meg erődet a hozzád esdeklők lelkében, Urunk, hogy amint szentélyed előtt leborulva téged szüntelenül imádunk, úgy színed elé eljutva a szent angyalokkal együtt elnyerjük a dicsőséget. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

138. zsoltár

A mindenütt jelenlévő és mindentudó Isten magasztalása.

Uram, te megvizsgáltál és ismersz engem, * tudod, ha leülök és ha fölkelek.

2 Ismered az én gondolataimat távolból is, * figyeled járásomat és nyugvásomat.

3 Előre látod minden utamat, * még nyelvemre sem jött a szó, és te már ismered.

4 Mindenfelől körülveszel engem, * és reám tetted a kezedet.

(II) 5 Csodálatos előttem a te tudásod, * magasságos az, és föl nem érhetem.

6 Hová menjek a te lelked elől? * és hová fussak a te színed elől?

7 Ha fölmegegyek az égbe, te ott vagy, * ha leszállok az alvilágba, jelen vagy ott is.

8 Ha felölténém a hajnal szárnyait, * vagy laknék a tenger végső határain,

9 oda is a te kezéd viszen engem, * és a te jobbkezéd tart meg engem.

10 És ha mondanám + "talán a sötétség elföd engem, * világosság helyett az éjszaka vegyen körül engem!"

11 de a sötétség nem sötét neked, + és az éjszaka fénylik, mint a nappal, * sötétsége neked világosság!

12 Hiszen te alkottad veséimet, * te szöttél engem anyám méhében.

(III) 13 Hálát adok néked, mert csodálatos módon alkottál, + csodálatosak a te cselekedeteid, * jól tudja ezt az én lelkem.

14 Előtted nem voltak rejtve csontjaim, + midőn formálódtam a rejtekben, * formálódtam mintegy a föld mélyében,

15 még tökéletlen voltam, s már láttak szemeid, + és könyvedbe írva voltak minden napjaim, * elgondolva, midőn még soruk el sem kezdetett.

16 Mily tiszteletreméltók nekem a te gondolataid, ó Isten, * igen hatalmas a számuk!

17 Sorolnám őket egész éjszaka, + de számosabbak a homoknál, * fölkelek, és ismét veled vagyok.

- 18 Bárcsak elvesztenéd, Isten, a bűnösöket, * távozzatok tőlem, vérengző emberek!
- 19 Kik tefelőled gonoszul szóltak, * és hiúságukban fölkelnek ellened.
- 20 Ne gyűlöljem, Uram, a téged gyűlölőket? * és ne irtózzam-e a téged támadóktól?
- 21 Tökéletes gyűlöléssel gyűlölöm azokat, * és nekem ellenségeim lettek.
- 22 Vizsgálj meg, Isten, és tudjad a szívemet, * tégy próbára és ismerd meg ösvényeimet!
- 23 És lássad, vajon a hamisságnak útja vagy-e bennem? * és vezess engem az örök úton!
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki a mennyben és a földön mindent átlátsz, Isten, kinek halála az alvilág sötétségébe világosságot hozott, kinek fölmenetele az angyalok seregeit ujjongásra készítette, – kérünk, hogy az igaz úton az örök cél felé tartókat védelmezze az az isteni kar, mely tiszteletreméltó barátaidat a mennyben dicsőséggel jutalmazza. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

139. zsoltár

Az üldözött Igaznak panasza.

- Ments meg engem, Uram, a gonosz embertől, * az álnok férfiatól**
ments meg engem.
- 2 Kik gonoszságokat gondoltak szívükben, * egész nap háborúságot szítanak.
- 3 Megélesítették nyelvüket, mint a kígyóét, * áspisok mérge az ő ajkuk alatt.
- 4 Őrizz meg engem, Uram, a bűnös kezétől, * és az álnok férfiatól ments meg engem.
- 5 Kik megejtteni gondolták lépésemet, * tört rejtettek el nékem a kevélyek.
- 6 És köteléket vontak föl csapdának, * az út mellett gáncsot vetettek nékem.
- 7 Mondám az Úrnak: + én Istenem vagy Te, * hallgasd meg, Uram, könyörgésem szavát!
- 8 Uram, Uram, én megszabadulásom ereje, * beárnyékoztad fejemet a harc napján.
- 9 Ne adj át engem, Uram, kívánságom ellen a bűnösnek, * ne hagyjad teljesülni az ő terveit.
- 10 Fölemelik körülöttem fejüket, * de ajkaik gonoszsága elborítja őket.
- 11 Eleven parázs hullik rájuk, * leveted őket a mélységbe és többé föl nem kelnek.
- 12 Meg nem állhat a földön, ki nyelvével vétkezik, * az álnok embert romlásba hajszoja gonoszsága.
- 13 Tudom, hogy az Úr szolgálat igazságot a védtelennek, * elégtételt ad a szegényeknek.

14 Az igazak pedig hálát adnak a te nevednek, * és az egyenes szívűek színed előtt laknak.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, mi megszabadulásunknak ereje! – védelmezd Egyházadat az Elpártolónak halálos mérgétől, hogy soha ne ejtsen foglyul minket az ellenség csapdája, hiszen te vagy, aki oltalmazol. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

140. zsoltár

Könyörgés békességtűrésért.

Uram, tehozzád kiáltok, siess hozzám, * figyelmezzél az én szómra, mikor kiáltok.

2 Szálljon fel az én imádságom, miként a tömjénfüst a te színed elé, * s kezeimnek fölemelése legyen előtted esteli áldozat.

3 Zárd be, Uram, az én számat, * és tégy őrizetet ajkammak ajtajához.

4 Ne engedd szívemet gonosz szavakra hajlani, * s mentségeket keresni bűneimre.

5 Mint azok az emberek, akik gonoszságot tesznek, * ne legyen részem az ő gyönyörúséges étkeikben.

6 Feddjen meg engem irgalmasságában az igaz és fenyítsen meg engem, + a bűnösök olaja pedig ne illatozzék fejemen, * gonoszságaik ellen imádkozom.

7 Vezérek a kösziklához vettetnek, * akkor meghallják szavam erejét.

8 Mint a földből kiszántott és széthasított rögök, * úgy hulljanak a pokol torkába csontjaik.

9 Rajtad, ó Uram, terajtd az én szemeim, * hozzád menekülök, ne oltsd ki az én lelkeimet!

10 Őrizz meg engem a törtől, melyet nekem állítottak, * a gonosztevőknek botrány-köveitől!

11 Saját hálójukba esnek a bűnösök * én pedig egymagamban átmegek.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Miként a tömjénfüst, szálljon fel színed elé, Urunk, a mi imádságunk, és szálljon le reánk a te irgalmasságod. Őrizz meg minket a gonosztevőknek botrányköveitől, irányíts mindnyájunkat, és küldj mindenkinek vigasztalást. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

141. zsoltár

Az emberi segítségtől cserbenhagyva, Isten segítségéhez menekülve.

Szavammal az Úrhoz kiáltok, * szavammal az Úrhoz könyörgök.

2 Kiöntöm színe előtt az én siralmamat, * és nyomorúságomat előtte feltárom.

- 3 Mert megfogytokozott bennem a lélek, * pedig ismered az én ösvényeim.
- 4 Az úton, amelyen járok, * tört rejtének el nekem.
- 5 Jobbra tekintek és nézek, * és nincs, ki megismerjen engem.
- 6 Elveszett a menekvés éntőlem, * és nincs, ki megkeresse az én lelkemet.
- 7 Hozzád kiáltok, Uram, + s mondom: te vagy az én reménységem, * osztályrészem az élőknek földjén.
- 8 Figyelmezz az én könyörgésemre, * mert igen megaláztak engem.
- 9 Szabadíts meg üldözőimtől, * mert elhatalmasodtak rajtam.
- 10 Hozd ki a börtönből az én lelkemet, * hogy dicsőíttessék a te neved.
- 11 És vegyenek körül engem az igazak, * hisz megfizetsz nékem.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Alázatos szóval kérleljük, Urunk, atyai kegyességedet, és arra kérünk, hogy tőled, egyedüli reménységünktől megerősítve, választottaiddal együtt elnyerjük osztályrészünket az élőknek földjén. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

142. zsoltár

A Megváltó szenvedésével egyesül lélek imája.

- Uram, hallgasd meg imádságomat,** + figyelmezz könyörgésemre a te hűséged szerint, * hallgass meg engem igazságod szerint!
- 2 És ne szállj ítéletre a te szolgálóddal, * mert egy élő sem áll meg igazként színed előtt.
- 3 Mert ellenség üldözi az én lelkemet, + földre tiporja életemet, * a sötétségbe taszított engem, mint a rég elfeledett holtakat.
- 4 S az én lelkem megszorodott bennem, * és megrettent a szívem bensőmben.
- 5 Megemlékeztem a régi napokról, + visszagondolok minden tetteidre, * mit kezded művelt, azon elmélkedem.
- 6 Kitárom feléd a kezemet, * mint víznélküli föld, olyan a lelkem előtted.
- 7 Siess, Uram, hallgass meg engem, * mert elfogyatkozik már az én lelkem.
- 8 Ne rejtse el orcádat tőlem, * nehogy olyan legyek, mint a sírba szállók.
- 9 Add hallanom reggel a te irgalmasságodat, * mert benned bíztam.
- 10 Mutasd meg nekem az utat, amelyen járjak, * mert hozzám emelem az én lelkemet.
- 11 Ments meg engem ellenségeimtől, * Uram, tehozzád menekülök.
- 12 Taníts meg, hogy akaratomat cselekedjem, + mert Istenem vagy Te, * a te jó Lelked vezessen engem az igaz földre.
- 13 A te nevedért elevenítesz meg engem, Uram, * és igazságodban kiviszed lelkemet a szorongatásból.

14 Irgalmasságodban szétszórod ellenségeimet, + elveszted mind, akik háborgatják az én lelkemet, * mert én a te szolgád vagyok.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, ki Húsvét reggelén megadtad hallanunk szentséges föltámadásodnak örömhírét, a te kimondhatatlan hatalmú Felségedhez folyamodunk, – hogy miként akkor az apostolok seregét a szent öröm elragadtatásával megajándékoztad, úgy itt egybegyűlt egyházadat is áraszt el a mennyből való ragyogással. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

143. zsoltár

Hálaadás a léleknek ellenségei fölött aratott győzelméért.

Áldott az Úr, az én kösziklám, + ki viadalra tanítja kezemet, * és hadakozásra ujjaimat.

2 Én irgalmasságom és erősségem, * én oltalmazóm és szabadítóm.

3 Pajzsom ő, akiben bízom, * ki uralmam alá veti népemet.

4 Uram, micsoda az ember, hogy megbecsülöd? * mi az ember fia, hogy gondolsz vele?

5 Pedig hiábavaló lett szinte az ember, * napjai elmúlnak, miként az árnyék.

6 Uram, hajtsd le a te egeidet, és szállj alá, * érintsd meg a hegyeket, és füstölögnek.

7 Villámold villámodat és szórd szét ezeket, * bocsásd ki nyilaidat és zavard meg őket!

8 Nyújtsd ki kezedet a magasságból, + ments meg engem, és szabadíts ki a sok vizekből, * az idegen népek kezéből.

9 Kiknek szája hiúságot szólott, * és az ő jobbkezük hamisságnak jobbja.

(II) 10 Isten, új éneket éneklek neked, * a tízhúrú hárfával zsoltározok neked.

11 Ki győzelmet adsz a királyoknak, * ki megmentetted Dávidot, a te szolgádat a gonosz szablyától.

12 Ments meg engem, és ragadj ki az idegen népek kezéből, + kiknek szája hiúságot szólott, * és az ő jobbkezük hamisságnak jobbja.

13 A mi fiaink pedig mint a szépen növekvő zsenge hajtás * ifjúságuknak erejében.

14 A mi leányaink ékesek, * mint a templomnak szépen faragott oszlopai.

15 Tárházaink telve vannak, * bővelkednek minden jókkal.

16 Nyájaink termékenyek, számlálhatatlanok a mezőkön,* s kövérek állataink.

17 Nincs a városfalakon romlás, sem általjárás, * sem jajkiáltás a mi utcáinkon.

18 Boldognak mondják a népet, amelynek dolga így vagyon, * az a nép boldog igazán, melynek az Úr az Istene.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Taníts meg minket, mindenható Isten, arra, hogy a lélek fegyvereivel ellenálljunk a vést hozó bűnöknek, nehogy a világ hiúságának alávettetésén, a te fennhatóságodnak uralma alól elűzessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

144. zsoltár

Az Istent magasztalja nagyságáért.

Magasztallak téged, én Istenem, Királyom, + és áldom a te nevedet * mindenkoron és örökkön örökké.

2 Minden napokon áldalak téged, + és dicsérem a te nevedet * mindenkoron és örökkön örökké.

3 Nagy az Úr és igen dicséretre méltó, * az ő nagyvoltának nincsen határa.

4 Nemzedék a nemzedéknek dicséri a te művedet, * és hatalmasságodat megvallják.

5 A te méltóságodnak dicsőséges fényét hirdetik, * és csodateteidet elmondják.

6 Félelmetes dolgainak erejéről szólnak, * és nagyságodat hírül adják.

7 Jóvoltod gazdagságának emlékezetét zengik, * és igazságodon ujjonganak.

8 Könyörülő az Úr és irgalmas, * hosszantűró és nagyirgalmú.

9 Édes az Úr mindenkihez, * irgalmassága ott van minden műve fölött.

(II) 10 Uram, minden alkotásod hálát adjon néked, * és szentjeid áldjanak téged.

11 Országodnak dicsőségét hirdessék, * és hatalmadat kiáltsák.

12 Hogy megjelensék az embereknek hatalmad erejét, * országodnak dicsőségét és nagyságát.

13 Mert a te országod örökkévaló ország, * és nemzedékről nemzedékre a te uralmad.

(III) 14 Hűséges az Úr minden szavában, * és minden cselekedetében szentséges.

15 Fölsegíti az Úr mind, akik elestek, * és az elnyomottat fölemeli.

16 Mindeneknek szemei tebenned bíznak, Uram, * mert te adsz nekik eledelt alkalmas időben.

17 Föltárod a te szent kezedet, * és betöltesz minden élőket áldásoddal.

18 Igaz az Úr minden útjában, * és minden cselekedetében szentséges.

19 Közel van az Úr mindazokhoz, kik segítségül hívják, * mindazokhoz, kik őt segítségül hívják igazságban.

- 20 Az öt félők akaratát megteszi, * könyörgésüket meghallgatja, és megszabadítja őket.
- 21 Megőrzi az Úr mindazokat, kik őt szeretik, * de elveszti mind a bűnösöket.
- 22 Az Úr dicséretét hirdesse az én szám, + és áldja minden test az ő szent nevét, * mindenkoron és örökkön örökké.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ki országolsz örökkön örökké, mi Urunk, Istenünk, s ki az alkalmas időben minden léleknek megadod szellemi eledelét, – engedd nekünk, hogy teted minden napokon áldhassunk, és a te hatalmatod – bizalommal eltelve – választottaiddal együtt magasztaljuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

145. zsoltár

Nem emberekben, hanem Istenben kell bizakodnunk.

- Dicsérjed, én lelkem az Urat,** + egész életemben az Urat dicsérem, * éneklek az én Istenemnek, amíg csak vagyok.
- 2 Ne a fejedelmekben bízzatok, * emberek fiaiban, kik rajtatok nem segíthetnek.
- 3 Ha elszáll a lelkük, porrá válnak ők, * ama napon semmivé lesznek terveik.
- 4 Boldog az, kinek segítője Jákobnak Istene, * reménysége az ő urában, Istenében.
- 5 Benne, ki az eget és földet alkotá, * a tengert, és minden élőt.
- 6 Ki hűséges marad mindörökké, + az elnyomottaknak igazságot szolgáltat, * és ételt ad az éhezőknek.
- 7 Az Úr feloldozza a bilincsbe verteket, * az Úr látóvá teszi a vakokat.
- 8 Az Úr fölemeli a letörtet, * szereti az Úr az igazat.
- 9 Az Úr oltalmazza azt, ki idegenbe került, + árvának és özvegynek gondját viseli, * a bűnösök útját viszont kárhozatba viszi.
- 10 Örökké országol az Úr, a te Istened, ó Sion, * nemzedékről nemzedékre.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Dicsőséges és mindenható Isten, benned van a szentek lelkének minden reménysége és bizakodása, – engedd nekünk, hogy általad látókká téve képesek legyünk téged mindenkor tiszta szellemmel szeretni. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

146. zsoltár

Dicséri Istent népéről való gondoskodása miatt.

- Dicsérjétek az Urat, mert jó őt zengeni,** * a mi Istenünknek gyönyörű és ékes dicsérete légyen.

- 2 Fölépíti az Úr újra Jeruzsálem városát, * és a szétszórt Izraelt egybegyűjti.
  - 3 Meggyógyítja azokat, kik megtört szívűek, * és bekötözi az ő sebeiket.
  - 4 Ő mondja meg a csillagok számát, * és ő hívja mindenikét nevének.
  - 5 Nagy a mi Urunk, és nagy az ő ereje, * és bölcsességének nincsen határa.
  - 6 Az Úr fölkarolja a megalázott embert, * de porig alázza mind a bűnöst.
  - 7 Énekeljete az Úrnak hálaadással, * és dicséretet mondjatok a mi Istenünknek citera szavával.
  - 8 Ki beborítja az eget felhőkkel, * és a földnek esőt készít.
  - 9 Ki a hegyeken szénát teremt, * és gyógyító füvet az embernek javára.
  - 10 Ki állatainknak táplálékot juttat, * s még a holló-fiaknak is, ha felsírnak hozzá.
  - 11 Nem a lovak erősségében van az ő kedve, * sem a férfi erejében az ő tetszése.
  - 12 Inkább azokban gyönyörködik az Úr, kik őt félik, * azokban, kik az ő irgalmasságában bíznak.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Kötozd be, Isten, mindenható Atya, a te népednek sebeit, és gyűjtsd egybe szétszórt fiait. Gyógyítsd fájdalmainkat ajándékos irgalmaddal, hogy mindig neked zengjük a hálaadás ékes énekeit. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

147. zsoltár

Az Egyház meghívása Isten dicséretére.

- Dicsérjed, Jeruzsálem, az Urat, * dicsérjed, Sion, a e Istenedet!**
- 2 A te kapuidnak zárját ő tette erőssé, * fiaidnak áldást ő adott.
  - 3 A te határaidon békét ő teremt, * a gabona javával elégít ki téged.
  - 4 Ő elküldi szavát a földre, * sebesen fut az ő beszéde.
  - 5 Ő az, ki mint gyapjút teríti szét a havat, * s mint a hamut, hinti a zúzmarát.
  - 6 Ki darabokban hullatja jegét, * ki bírná elviselni annak hidegét?!
  - 7 Kibocsátja az ő igéjét, és megoldvasztja azokat, * az ő szele fúj, és a vizek újra folynak.
  - 8 Ki az ő igéjét Jákobnak hirdeti, * igazságát és ítéleteit Izraelnek.
  - 9 Ezt más néppel ő meg nem tette, * és törvényeit velük nem közölte.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Erősítsd meg, Urunk, Egyházadnak kapuit, – teremts békét határain, juttasd neki kegyesen szellemi gabonád javait. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

148. zsoltár

Dicsérje minden teremtmény Teremtőjét!

Dicsérjétek az Urat a mennyekben, * dicsérjétek őt a magasságban!

- 2 Dicsérjétek őt minden angyalai, * dicsérjétek őt, minden seregei!
  - 3 Dicsérjék őt a nap és a hold, * dicsérjék őt mind a fénylő csillagok!
  - 4 Dicsérjék őt az egeknek egei, * és minden vizek, melyek az egek fölött vannak.
  - 5 Dicsérjék az Úrnak nevét, * mert Ő parancsolt, és lettek.
  - 6 Elrendelte őket örökké és minden időkre, * parancsot adott, mely el nem múlik.
  - 7 Dicsérjétek az Urat a földön, * ti sárkányok és minden mélységek.
  - 8 Tűz és jégeső, hó és ködök, * forgószelek, kik az ő igéjét cselekszitek.
  - 9 Hegyek és minden halmok, * gyümölcsfák és minden cédrusok.
  - 10 Ti vadak és szelíd állatok, * kígyók és tollas madarak.
  - 11 Földi királyok és minden népek, * főemberek és minden bírái a földnek.
  - 12 Ifjak és szüzek, * vének és gyermekek.
  - 13 Dicsérjétek az Úr nevét, * mert egyedül csak az ő neve magasztos.
  - 14 Dicsősége kiárad az égre és a földre, * és felmagasztalta az ő népének fejét.
  - 15 Dicsérő ének ez minden szentjének, * a népnek, mely hozzá tartozik.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Isten, ki minden teremtményeket felülműlsz, s a legfelsőbb hatalmakat is, kérünk, engedd szolgálóidnak, hogy miként a te parancsolatodra lett mindaz, amit látunk, úgy őrizetteddel megtartassék az, amit parancsolsz. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

149. zsoltár

Dicsérje az Egyház, a szentek gyülekezete az ő Urát!

Énekeljétek az Úrnak új éneket, * az ő dicsérete szóljon a szentek gyülekezetében.

- 2 Vigadjon Izrael abban, ki őt alkotta, * és Sion fiai ujjongjanak Királyukban.
- 3 Dicsérjék az ő nevét éneklő karban, * dobbal és orgonával zengjenek neki.
- 4 Mert kedvét találja az Úr az ő népében, * és az alázatosakat felmagasztalja üdvösségre.
- 5 Ujjongjanak a szentek a dicsőségben, * és vigadozzanak nyugvóhelyükön.
- 6 Az Istennek magasztalása legyen torkukban, * és kétélű kard a kezükben.
- 7 Hogy a pogányokon bosszút álljanak, * és megbüntessék a népeket.
- 8 Hogy királyaikat béklyóba verjék, * nemeseiket vasbilincsbe.

9 Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely megíratott, * dicsőség ez az Úr minden szentjének.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Minden jósnak szerzője, Isten, ki a nevedet alázatosan megvallókat felmagasztalod, – biztosítsd, kérünk, hogy miként szentjeidnek ujjongást adsz a dicsőségben, úgy itt jelenlévő egyházadat a világ hiú csábításaitól fertőzetlenül megőrizzed. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

150. zsoltár

Isten dicsérete a liturgia szent ünnepi díszében.

Dicsérjétek az Urat az ő szentélyében, * dicsérjétek őt az ég erős boltozatában!

2 Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, * dicsérjétek őt nagyságának sokasága szerint!

3 Dicsérjétek őt trombitaszóval, * dicsérjétek őt orgonával és citerával!

4 Dicsérjétek őt dobbal és éneklő karban, * dicsérjétek őt húrokkal és hangszerekkel!

5 Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, + dicsérjétek őt vigasságos cimbalmokkal, * minden élő dicsérje az Urat!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Belső harmóniánknak édességes dallama, ó Isten! ki úgy rendelted, hogy szívünk zenéjét hol a könnyek sípjain, hol a lelki örömek citeráin gyakoroljuk, – add meg, hogy míg itt e földön a szellem minden érzésével zengjük neked az éneket, ott a mennyben az örökké szóló karba fölvétessünk, s minden szentjeiddel együtt dicsérhessünk téged. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ószövetségi kantikumok

Benedicite: A három ifjú hálaéneke (Dániel 3, 57-88 és 56.)

A három ifjú hálaéneke (1) az egész teremtett világnak, (2) az emberiségnek és (3) az Egyháznak dicséretét viszi a Teremtő elé.

Áldjátok az Úr minden teremtményei az Urat, * dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!

2 Áldjátok az Úr angyalai az Urat, * áldjátok egek az Urat!

3 Áldjátok minden egek-fölötti vizek az Urat, * áldjátok az Úr minden erői az Urat!

4 Áldjátok nap és hold az Urat, * áldjátok az ég csillagai az Urat!

5 Áldjátok minden záporosó és harmat az Urat, * áldjátok Isten minden szelei az Urat!

6 Áldjátok tűz és forróság az Urat, * áldjátok hideg és hőség az Urat!

- 7 Áldjátok harmat és zúzvara az Urat, * áldjátok fagy és hideg az Urat!
8 Áldjátok jég és hó az Urat, * áldjátok éjek és napok az Urat!
9 Áldjátok világosság és sötétség az Urat, * áldjátok villámok és felhők az Urat!

- (II) 10 Áldja a föld az Urat, * dicsérje és magasztalja őt mindörökké!
11 Áldjátok hegyek és halmok az Urat, * áldjátok a föld minden növényei az Urat!
12 Áldjátok kútforrások az Urat, * áldjátok tengerek és folyóvizek az Urat!
13 Áldjátok cethalak és minden, ami a vízben mozog, az Urat, * áldjátok az ég madarai az Urat!
14 Áldjátok vad és szelíd állatok mind az Urat, * áldjátok emberek fiai az Urat!

- (III) 15 Áldja Izrael az Urat, * dicsérje és magasztalja őt mindörökké!
16 Áldjátok az Úr papjai az Urat, * áldjátok az Úr, szolgálói az Urat!
17 Áldjátok igazak lelke és szelleme az Urat * áldjátok szentek és alázasat szívúek az Urat!
18 Áldjátok Ananiás, Azariás és Mizael az Urat, * dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké!
(*meghajolva:*) Áldjuk az Atyát és a Fiút a Szentlélekkel együtt, * dicsérjük és magasztaljuk őt mindörökké!
Áldott vagy, Uram, az ég erősségében * dicsőséges és magasztos mindörökké! ANTIFONA

Benedictus es: A három ifjú hálaénekének folytatása (Dániel, 3.)

- Áldott vagy, Urunk, mi atyáink Istene,** * dicsőséges és magasztos mindörökké.
2 És áldott a te dicsőségednek szent neve, * dicsőséges és magasztos mindörökké.
3 Áldott vagy a te dicsőségednek szent templomában, * dicsőséges és magasztos mindörökké.
4 Áldott vagy a te országodnak királyi székében, * dicsőséges és magasztos mindörökké.
5 Áldott vagy, aki átlátod a mélységeket, + és a kerubok fölött trónolsz, * dicsőséges és magasztos mindörökké.
6 Áldott vagy az égnek erősségében, * dicsőséges és magasztos mindörökké.
7 Áldjátok az Úrnak minden teremtményei az Urat, * dicsérjétek és magasztaljátok őt mindörökké.
(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Confitebor tibi: Izaiás éneke (Iz. 12, 1-6.)

Nyilatkoztassuk ki a népek között, miként vitte véghez Isten üdvösségtervét.

- Hálát adok néked, Uram,** + mert haragudtál ugyan reám, * de megfordult a te haragod és megvigasztaltál engem.
- 2 Íme, az Isten az én szabadítóm, * bizodalommal cselekszem és nem félek.
- 3 Mert az Úrban van az én erősségem és dicsőségem, * és üdvösségemmé lett nékem.
- 4 Örömmel meríték majd vizet, * az Üdvözítő forrásaiból.
- 5 És így szóltok ama napon: + adjatok hálát az Úrnak, * és hívjátok segítségül az ő nevét.
- 6 Nyilatkoztassátok ki a népek között az ő véghezvitt terveit, * megemlékezzetek arról, hogy fölséges az ő neve.
- 7 Énekeljete az Úrnak, mert nagy dolgokat művelt, * hirdessétek ezt az egész földön.
- 8 Ujjongj és dicsérd őt, Sion lakossága, * mert nagy teközötted Izrael Szentje.
- (meghajolva:)* Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Ego dixi: Ezekiás éneke (Is 38, 10-20.)

A szenvedő ember feltárja Isten előtt lelkiállapotát

- Mondám: az én életemnek közepén kell elmennem** * az alvilág kapuihoz.
- 2 Megfosztván éveim maradékától * mondám: nem látom többé az Úr Istent az élők földjén.
- 3 Nem látok többé embert * a földnek lakói között.
- 4 Eltűnik nemzetségem, * és fölszedetik előlem, mint a pásztorok sátora.
- 5 Életem elmetszve, mintha elvágta volna a takács, + alighogy szőni kezdett, máris elvágott engem, * reggelről estére végzesz velem!
- 6 Reggelig reménykedtem, + de mint az oroslán, összetörte minden csontomat, * reggelről estére végzesz velem!
- 7 Mint a fecskéfiók, úgy kiáltok, * sóhajtok, mint a galamb.
- 8 Elapadtak az én szemeim, * várakozva nézván a magasságba.
- 9 Uram, erőszakot szenvedek, felelj értem! * mit mondhatnék, avagy mit felel majd nékem, hiszen mindezt **Ő** maga cselekedte!
- 10 Átgondolom előtted minden esztendőmet, * az én lelkemnek keserűségében.
- 11 Uram, ha így kell élnem, és ilyenekben van lelkem élete, + fenyíti meg engem, de adj életet nekem, * így válik majd javamra legkeservebb keserűségem.
- 12 Te pedig megszabadítottad az én lelkemet, hogy el ne vesszen, * hátad mögé vetted minden bűnömet.
- 13 Mert nem az alvilág tesz rólad vallást, + és nem a halál dicsóít meg téged, * nem azok várnak hűségedre, akik a sírba szállnak.
- 14 Az élő, az élő tesz rólad vallást, + miképpen én is e napon, * az atya hirdeti fiaidnak hűségedet.

15 Uram, ments meg engem, + és zsoltárainkat zengjük majd életünk minden napján * az Úrnak házában.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Exsultavit cor: Anna éneke (1 Királyok 2, 1-10.)

Amikor megszülvén Sámuel, fölment a templomba hálát adni.

Örvendezik immár az én szívem az Úrban, * és fejem felmagasztaltatott az én Istenemben.

2 Megnyílt a szám ellenségeimmel szemben, * mert vigadozom a te szabadításodon.

3 Nincs olyan szent, mint az Úr, + senki terajta kívül, * nincs olyan erős, mint a mi Istenünk.

4 Ne szaporítsátok a kevély szavakat dicsekedvén, * távozzék a régi beszéd szájatokból!

5 Mert az Úr a mindentudó Isten, * nyilvánvalók előtte szándékaitok.

6 Az erősek íja legyőzetett, * és erőbe öltöztek a gyengék.

7 Kik azelőtt bővelkedtek, a kenyérért szolgaságra adják magukat, * és akik éheztek, most jóllaknak.

8 Sok gyermeke születik a magtalan asszonynak, * és meddővé lesz az, kinek sok fia volt.

9 Az Úr megölt és életre kelt, * levisz az alvilágba, és visszahoz onnét.

10 Az Úr szegénnyé tesz és meggazdagít, * megaláz és fölemel.

11 Fölemeli a földről az elnyomottat, * és a sárból kiragadja a szegényt.

12 Hogy a fejedelmek közt kapjon helyet, * és elfoglalja a dicsőség trónusát.

13 Mert az Úr a földnek oszlopai, * és ő helyzete rájuk a földkerekséget.

14 Szentjeinek lépteit megóvja, + az istentelenek pedig elnémulnak a sötétségben, * mert nem a maga erejéből erős az ember!

15 Rettegik majd az Urat az ő ellenségei, * ha mennydörögni fog fölöttük az egekben.

16 Akkor megítéli az Úr a föld határait, + és uralmat ad Királyának, * felmagasztalja az ő Felkentjének fejét.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Cantemus: Mózes hálaéneke (Kivonulás 15, 1-19.)

Mózesnek és Izrael fiainak hálaadó éneke a Vörös tengeren való átvonulás után az újszövetségben az Egyház hálaadó éneke lett a megváltásért és keresztségért.

Ezért zengjük a húsvéti éjszakai liturgia egyik főénekeként is.

Énekeljünk az Úrnak, mert dicsőségesen felmagasztaltott, * a
lovat és a rajta ülőt levetette a tengerbe.

2 Az Úr az én erősségem és dicsőségem, * és ő lett nekem
szabadításomra.

3 Ő az én Uram, és dicsóítem őt, * az én atyámnak Istene, s én
magasztalom őt.

4 Az Úr, mint a győzhetetlen harcos, * MINDENHATÓ az ő neve.

5 A fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette, * és válogatott
vezérei elmerültek a Vörös tengerben.

6 A hullámok elborították őket, * s mint a kő, a mélységbe süllyedtek.

7 A te jobbod fölmagasztaltott erősségben, + a te jobbod megverte
az ellenséget, * dicsőségednek nagyságában megbuktattad
elleneidet.

8 Kibocsátottad haragodnak tüzét, * s az elemésztette őket, mind a
pozdorját.

9 Haragod leheletére feltorlódtak a vizek, + a hömpölygő habok
megállottak, * a hullámok a tenger közepén egybegyültek.

10 Mondá az ellenség: "űzőbe veszem és elfogom, + felosztom a
zsákmányt és kielégül a lelkem, * kivonom a kardomat, megöli
őket az én kezem."

11 De fűtt a te szeled, + és elborította őket a tenger, * elmerültek, mint
az ón a sebes vizekben.

12 Ki hasonló hozzád, Uram, erősségben? + ki olyan dicsőséges a
szentségben? * félelmetes, dicsérendő és csodákat tévő?

13 Kinyújtottad kezedet és elnyelte őket a föld, * s te vezére lettél
irgalmasságodban a népnek, melyet megszabadítottál.

14 És erősségeddel elvezetted őket, * a te szent lakóhelyedre.

15 Meghallották a népek és megremegtek, * Filisztea lakóit gyötrelem
fogta el.

16 Édom fejedelmei megzavarodtak, + Moáb hatalmasait rettegés
szállta meg, * Kánaán lakói megdermedtek.

17 Szakadjon is rájuk a félelem és rettegés, * karodnak erejétől!

18 Legyenek mozdulatlanok, mint a kő, + míg átvonul közöttük,
Uram, a te néped, * míg átvonul ez a nép, melyet magadévá tettél.

19 Felviszed őket és elplántálad a te örökséged hegyén, + erősséges
lakóhelyeden, melyet te készítettél, * szentélyedbe, mit a te kezéd
erősített meg, Uram.

20 Országol az Úr minden időkig, * örökkön örökké.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek
Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön
örökké amen. (ANTIFONA)

Domine audi: Habakuk éneke (Hab. 3, 1-19)

Az Isten nagy és félelmetes tetteinek: a teremtés, szabadítás és ítélet művének, a
nagypénteknek és az utolsó ítéletnek összefonódó prófétai látomása.

**Uram, hallottam a te szavadat és féltem, * megláttam művedet és
rettegek.**

- 2 Valósítsd meg azt még éveink folyamán, * nyilvánítsd ki azt, ha majd betelnek az évek.
- 3 S midőn fölgerjed a te haragod, * emlékezzél meg irgalmasságodról.
- 4 Íme, eljön az Isten Dél felől, * jön a Szent a Fárán hegye felől.
- 5 Befödi az egeket az ő dicsősége, * és dicséretével teljes a föld.
- 6 Ragyogása, mint a napfény, + és sugarak törnek elő a kezéből, * azokba rejtette az ő erejét.
- 7 Színe előtt halad a Halál, * és Pusztulás jár az ő léptei előtt.
- 8 Megáll és fölméri a földet, * körültekint és szétoldja a nemzeteket.
- 9 Összeroskadnak az ősi hegyek, + és meggörbednek a világ halmái, * Örökkévalóságának léptei alatt.
- 10 Pusztulva látom Etiópia házait, * fölforgatva Mádián földjének sátrait.
- 11 Vajon a folyóvizek ellen gerjedt-e föl haragod? + a folyóvizek ellen van-e búsulásod, Uram? * vagy a tenger ellen a te fölindulásod?
- 12 hogy rájuk hágsz lovaiddal, * győzelmes harci szekereddel?
- 13 Felvonván megfeszítéd ijadat, * és húrra helyezéd nyilaidat.
- 14 Fölhasítod a földet áradó vizekkel, + látnak téged a hegyek és megrendülnek, * kiáradnak az örvénylő vizek.
- 15 Üvölt akkor a tenger, * és magasra nyújtja karjait.
- 16 A nap és a hold megbűjnek hajlékukban, + elfutottak nyilaid fényessége előtt, * villogó lándzsád ragyogása előtt.
- 17 Indulatodban megtaposod a földet, * és haragodban megbénítod a népeket.
- 18 Kivonulsz, hogy megszabadítsad népedet, * hogy megszabadítsad Fölkenteddél.
- 19 Lerántod a gonosz házának tetejét, * pusztává teszed alapjait egész a földig.
- 20 Megátkozod kormánypálcáját, * harcosainak Fejét,
- 21 kik szélvészként törnek elő, hogy üzöbe vegyenek engem, * örömkialtással, mint aki elemésztí rejtekhelyén a szegényt.
- 22 Utat készítesz lovaiddnak a tengerben, * a nagy vizek iszapjában.
- 23 Mikor ezt hallottam, megrendült a belsóm, * e szóra megremegtek ajkaim.
- 24 Korhadás hatolt csontjaimba, * és megingott a föld alattam.
- 25 De mégis nyugodtan várom a szorongatás napját, * mely eljön a minket sanyargató népre.
- 26 Mert nem virágzik majd akkor a fügefafa, * és nem fakad rügy a szőlőkben.
- 27 Megcsal az olajfa termése, * és a szántóföldek nem adnak kenyeret.
- 28 Kivesznek az akolból a juhok, * és nem lesz állat a jászoloknál.
- 29 Én azonban örvendezek az Úrban, * és vigadozom szabadító Istenemben.
- 30 Az Isten, az Úr az én erősségem, * és olyanná teszi ő lábamat, mint a szarvasét.
- 30 Elvezet engem a magaslatokra a Győzedelmes, * s én zsoltárokat éneklek.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Audite caeli: Mózes tanító éneke (Deut. 32, 1-43.)

Szolgájának szaván át maga az Isten inti keményen és mégis szelíden megtérésre az ő népét. – A zárójelbe tett versek kihagyhatók.

Halljátok, egek, amit szólok, * hallja a föld az én szám igéit!

2 Hulljon, mint sűrű eső, az én tanításom, * szálljon le, mint a harmat, az én szavam!

3 Mint a záporosó a fűvön, és mint az esőcsöppek a pázsiton: * mert az Úr nevét hirdetem.

4 Adjátok tiszteletet a mi Istenünknek, * az Isten tettei tökéletesek, és minden utai igazak.

5 Hűséges az Isten, és semmi hamisság nincsen őbenne, * igaz ő és tökéletes.

6 Mégis vétkezett ellene ez a nép, + és gyalázata miatt nem fia többé, * e gonosz és elfordult nemzedék.

7 Ezzel fizetsz-e az Úrnak? * balga és esztelen nép!

8 Nemde-nem ő a te atyád? * ki magáévá tett, ki alkotott és teremtett téged.

9 Emlékezzél meg a régi napokról, * gondolj át minden nemzedéket!

10 Kérdezd meg atyádat, és elbeszéli néked, * kérdezd a véneket, és elmondják neked:

11 Amikor elosztá a nemzeteket a Felséges, * amikor elválasztá Ádám fiait,

12 kiszabta a népek határait, * Izrael fiainak száma szerint,

13 az Úr osztályrésze lett az ő népe, * Jákob az ő kimért öröksége,

14 és megtalálta őt a puszta földön, * a borzalom és kietlen pusztaság helyén,

15 felkarolta őt és oktatá, * s mint a szemefényét, őrizé,

16 mint a sas, mely repülésre készíti fiait, * és fölöttük röpdös,

17 kiterjesztette szárnyait és fölvette őt, * és tulajdon vállán hordozá.

(II) 18 Az Úr volt egyedül az ő vezére, * idegen isten nem állt mellette.

19 S termékeny földre helyezte őt, * hogy enné a mezők gyümölcseit,

20 mézet szopjon a kősziklából, * olajat a kemény kőből,

21 egye a tehének vaját s a juhoknak tejét, * bárányoknak és kosoknak javát,

22 barmok húsát és búza velejét, * s igya a szőlőnek szintiszta vérét.

23 De meghízott a kedvenc és kirúgott, * meghízott, kövér lett és eltelt,

24 elhagyta az Istent, alkotóját, * eltávozott az Istentől szabadítójától,

25 idegen istenekkel őt ingerelték, * utálatosságokkal haragra indították,

26 ördögnek áldoztak, nem-istennek, * "isteneknek", kiket azelőtt nem ismertek,

- 27 újaknak, nemrég-jötteknek, * kiket atyáik nem tiszteltek.
28 Az Istent, aki téged szült, elhagytad! * és elfelejtkeztél teremtő uradról!
29 Látta az Úr, és haragra gerjedt, * mert felingerelték őt fiai és leányai.
30 És mondá: "elrejem orcámat előlük, * hadd látom, mi lesz majd a végük!
31 Mert elfordult nemzedék ez, * hűtlenné vált gyermekek.
32 Ők engem azzal ingereltek, ami nem-isten, * és haragra indítottak hiúságaikkal,
33 én is ingerlem majd őket néppel, mely nem-nép, * és ostoba nemzettel bosszantom őket."

- (III) 34 "Tűz lobban fel az én haragomban, * és égni fog az alvilág mélyéig.
35 Megsemmisíti a földet termésével együtt, * és a hegyek alapjait fölégeti.
36 Elhalmozom őket bajokkal, * és elfogyasztom rajtuk nyilaimat.
37 Éhség emészti meg őket, * és madarak falják fel őket szörnyű harapással.
38 Rájuk küldöm a vadállatok fogát, * a porban csúszó állatok és kígyók dühét.
39 Kívül a fegyver pusztítja őket és belül a rettegés, * az ifjút és szüzet, a csecsemőt és aggot.
40 És azt mondom: hol vannak? * emlékezetüket is megszüntetem az emberek között!
41 De mégis elállok ettől, * hogy ne bosszantsanak ellenségei, és ne kevélykedjenek az ő ellenei.
42 Ne mondhassák: a mi kezünk, és nem az Úr, * aki mindezt cselekedte.
43 Ó tanácstalan nemzet, okosság nélkül való! * bár bölcs lennél és megértenéd, és megfontolnád végüket!
44 Hogy is kergethetne meg egy ember ezret? * hogyan futamít meg kettő tízezret?!45 Nem azért-e, mert istenük eladta őket? * az Úr pedig kiszolgáltatta őket?

(Mert nem olyan a mi Istenünk, mint amazok istenei, * és ellenségeink majd önmaguk bíráivá lesznek.

Mert szőlőjük Szodoma szőlőjéből való, * és Gomorra dülői mellől.

Az ő szőlőjük mérgezett szőlők, * és keserűek gerezdjeik.

Sárkányok epéje az ő boruk, * és áspisok gyógyíthatatlan mérge.

Mindez el van végezve nálam, * és lepecsételve tárházaimban.)

- 46 Enyém a bosszúállás, én idejében megfizetek, * és meginognak a lábaik.
47 Közel van a veszedelem napja, * az idők sietnek megjelenni.
48 Akkor az Úr igazságot tesz népének, * megkönyörül az ő szolgálain.

(Mikor látja, hogy elerőtlenült a kezük, + és rejtett erejük is elfogyott, * elenyészett, amit tartogattak.

És azt mondja majd: Hol vannak az ő isteneik, * akikben bizakodtak?

Kiknek áldozataiból ették a javát * és italáldozataiknak borát itták?

Keljenek fel hát azok, és segítsenek titeket, * és szükségetekben ők oltalmazzanak titeket!)

49 Lássátok, hogy én vagyok egyedül * és nincsen más isten rajtam kívül.

50 Én ölök és én éltetek + sebesítek és gyógyítok * és nincs, aki kezemből kiszabadíthasson!

(Főlemelem az égre kezemet, * és mondom: élek én örökké!

Ha megélesítem kardomat, mint a villámot, * és kezem megragadja az igazságot:

Bosszút állok ellenségeimen, * és azoknak, kik engem gyűlölnek megfizetek!

Megrészegítem nyilaimat a vérükkel, * és kardomat húsuikkal etetem.

A megölteknek és foglyoknak vérével, az ellenség vezéreinek fejével.

Dicsérjétek, nemzetségek, az Úr népét, * mert ő megtorolja szolgálóinak véréét.

És ellenségeiken bosszút áll, * és kegyelmes lesz az ő népe földjéhez!)

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

A Bölcsesség éneke (Sir 39.)

Hallgassatok engem, isteni nemzedék, * s mint a vízfolyás mellé ültetett rózsá nyíljatok!

2 Mint a libanoni tömjén, * édességes illatot adjatok!

3 Virágozzatok, virágok, + s mint a liliom, illatozzatok kedvesen, * dicsérjétek együtt énekkel, áldjátok az Urat műveiben.

4 Magasztaljátok az ő nevét + és adjatok hálát ajkatok szózatával, * ajkatok énekével és citerákkal.

5 És így szóljatok hálaadásban: * az Úrnak minden cselekedetei igen jók!

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Újszövetségi kantikumok

Benedictus: Zakariás Hálaéneke (Lukács 1.)

† **Áldott az Úr, Izraelnek Istene,** * mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

2 És főlemelte nekünk az üdvösség erejét, * Dávidnak, az ő szolgájának házában.

- 3 Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, * prófétái által, kik kezdettől fogva voltak.
  - 4 Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, * és mindazok kezéből, kik gyűlölnek minket.
  - 5 Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, * és megemlékezik szent szövetségéről.
  - 6 Az esküvésről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, * hogy megadja nekünk.
  - 7 Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, * félelem nélkül szolgáljunk néki.
  - 8 Szentségben és igazságban az ő színe előtt, * életünknek minden napján.
  - 9 És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája leszel, * mert az Úr orcája előtt mégy, elkészíteni az ő utait.
  - 10 Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő népének, * bűneiknek bocsánatára.
  - 11 A mi Istenünk irgalmának mélységei által, * mivel meglátogatott minket a magasságból támadó.
  - 12 Hogy megvilágosítsa azokat, kik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek, * és lépteinket a békességnek útjára igazítsa.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Magnificat: Szűz Mária hálaéneke (Lukács, 1.)

- † **MAGASZTALJA** * az én lelkem az Urat.
- 2 És örvendezik az én lelkem, * az én üdvözítő Istenemben.
  - 3 Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, * és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetek.
  - 4 Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a Hatalmas, * és szent az ő neve.
  - 5 És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre, * azokon, kik őt félik.
  - 6 Hatalmasságot cselekedett az ő karjával, * szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága által.
  - 7 Letette a hatalmasokat a székről, * és fölmagasztalta az alázatosakat.
  - 8 Az éhezőket betöltötte jókkal, * és a gazdagokat üresen küldte el.
  - 9 Fölvette Izraelt, az ő szolgáját, * hogy ne felejtse irgalmasságát.
  - 10 Miképpen megmondotta vala atyáinknak, * Ábrahámnak és az ő maradékának mindörökké.
- (*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
- Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Nunc dimittis: Simeon hálaéneke (Lukács, 2.)

† **Most bocsátod el szolgádat, Uram,** * a te igéd szerint, békességben.

2 Mert látták szemeim, * a te üdvösségedet.

3 Akit rendeltél, * minden népek színe előtt.

4 Hogy fény legyen a népek világosságára, * és dicsőségére népednek, Izraelnek.

(*meghajolva:*) Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké amen. (ANTIFONA)

Te Deum

Téged, Isten, dicsérünk, * téged Úrnak vallunk.

2 Téged, örök Atyaistent * minden teremtményed tisztel.

3 Néked mindnyájan az angyalok, * néked az egek és minden hatalmasságok,

4 néked a kerub és szeráf angyalok * szüntelen szóval énekelnek:

5 Szent! Szent! Szent! * a seregeknek Ura, Istene!

6 Teljes az ég és a föld * Felségednek dicsőségével.

7 Téged az apostoloknak * dicsőséges kara,

8 téged a prófétáknak * dicséretes száma,

9 téged a mártíroknak * fényes serege dicsér.

10 Téged széles e világon * vall és dicsér az Anyaszentegyház.

11 Véghetetlen * felséges Atyaistent,

12 A te tiszteletre méltó, * igaz és egyetlenegy Fiadat,

13 A Szentlelket is, * a Vigasztalót.

14 Te dicsőségnek Királya, Krisztus!

15 Te az Atyaistennek * örökkévaló Fia vagy!

16 Te a megszabadításért fölvevén az emberi természetet, * nem iszonyodtál a szűznek méhétől.

17 Te meggyőzvé a halál fullánkját, * megnyitád híveidnek a mennyországot.

18 Te az Istennek jobbján ülsz, * Atyádnak dicsőségében.

19 E világra jövő bírónak * hiszünk, Urunk, téged.

20 Téged azért kérünk, légy segítség a te szolgálóidnak, * kiket szent véreddel megváltottál.

10 Add meg, hogy az örök boldogságban * a te szenteid közé számláltassunk.

22 Üdvözítsd, Uram, a te népedet, * áldd meg a te örökségedet!

23 És igazgasd, Uram, és felmagasztaljad * most és mindörökké!

24 Minden napokon * áldunk tégedet!

25 És dicsérjük a te neved örökké, * és mindörökkön örökké.

26 Méltóztassál, Uram, e mai napon * minden büntől minket megőrizni.

27 Könyörülj rajtunk, Úristen, * könyörülj mirajtunk!

28 Legyen a te irgalmasságod mirajtunk, * amint tebenned bízunk.

29 Tebened bíztam, Uram, * soha meg nem szégyenülök.
Amen.